'Υπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης:
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
Ρεθύμνου 18

'Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΣΩΤΗΡΙΟΣ Κ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ
'Οδὸς Μενελάου 17

Τυπογραφεῖον
«ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ», Αἰόλου 70
(Στοὰ Δημητρακοπούλου)

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
2
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
1957

Γραφεῖα: ΡΟΥΖΒΕΛΤ ('Ακαδημίας) 60 — Τηλ. 613.859 | ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ | Περίοδος Β' — 'Αριθ. φύλλου 178 (273)

ΕΓΩΚΕΝΤΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΗ ΚΡΙΤΙΚΗ

'Η ἀκολουθουμένη μέχρι πρό τινος τακτικὴ κατὰ τὴν πρόσληψιν, κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς ὁποίας ἦτο ἡ ἔλλειψις σταθερῶν ἀρχῶν, ἡ ἀτελής, ὅπου ἠσκήθη, νομοθετικὴ παρέμβασις, ἡ ἀδυναμία προσαρμογῆς πρὸς τὰς νέας ἀντιλήψεις ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις ἐργαζομένων—ἐργοδοτῶν καὶ τελευταῖον ἡ ἐξοργιστικὴ «ἔνταξις» 'Ηλιάσκου, ἐδημιούργησαν πλῆθος ἀδικιῶν καὶ κατεθρυμμάτισαν τὸ προσωπικὸν εἰς κατηγορίας ἑκάστη τῶν ὁποίων προβάλλει ἐν ζωτικὸν δι' ἑαυτὴν καὶ δίκαιον αἴτημα. Αἱ ἐνέργειαι τῆς Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, ἐνσαρκώνουσαι τοὺς πόθους ὅλων τῶν συναδέλφων μελῶν τοῦ Συλλόγου, ἀποβλέπουν βεβαίως εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπίλυσιν πάντων τῶν αἰτημάτων.

Εἶναι ὅμως φυσικόν, ἀφ' ἑνὸς λόγῳ τοῦ περιπλόκου τῶν περιπτώσεων καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τῶν εἰδικῶν ἀδυναμιῶν, ὑποκειμενικῶν καὶ ἀντικειμενικῶν, αἱ ὁποῖαι δυσχεραίνουν ἐπὶ τοῦ παρόντος μίαν δυναμικὴν ἐξόρμησιν, νὰ μὴ καθίσταται δυνατὴ ἡ ταὐτόχρονος καὶ ἀκαριαία ἐπίλυσις τούτων.

Συνέπεια, ἀναπόφευκτος, ἡ δυσαρέσκεια καὶ αἱ δίκαιοι— ἀπὸ τῆς πλευρᾶς της— διαμαρτυρίαι ἑκάστης κατηγορίας τῆς ὁποίας τὸ εἰδικώτερον αἴτημα δὲν ἐπελύθη.

'Η μὴ ἐπίτευξις ὅμως, ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς 'Επιτροπῆς, ἱκανοποιητικῆς λύσεως εἰς τὴν α' ἢ 6' περίπτωσιν ἡ ὁποία κατὰ σύμπτωσιν μᾶς ἀφορᾷ, δὲν πρέπει ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ συσκοτίζῃ τὴν κρίσιν μας —ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν αὐτὴ διατυπώνεται δημοσίᾳ ἢ ἐν κρυπτῷ— περὶ τοῦ καθόλου ἔργου ταύτης.

Εἶναι σφάλμα βασικὸν νὰ γίνεται ἡ ἐκτίμησις τῶν συμβαινόντων γύρω μας μὲ γνώμονα μόνον τὸ ἀτομικόν μας συμφέρον, σφάλμα τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ὁδηγήσῃ εἰς ἀπιστεύτους παρερμηνείας καὶ ἐπικινδύνους ταλαντεύσεις, μὲ τελικὸν ἀποτέλεσμα τὴν ἔτι περαιτέρω βλάβην τῶν ὑποθέσεών μας. Τὰ συμπεράσματά μας, διὰ νὰ ἔχουν γενικωτέραν ἀξίαν καὶ ποιάν τινα ἐποικοδομητικὴν ἐπίδρασιν εἰς τὸ περιβάλλον μας, δέον νὰ ἀπορρέουν ἀπὸ μίαν προσεκτικὴν καὶ συνολικὴν θεώρησιν τῶν γενικωτέρων συνθηκῶν ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται ἡ ἐπίτευξις τῶν σκοπῶν, τῶν διατιθεμένων πρὸς τοῦτο μέσων καὶ τὴν ἔλλογον ἢ μὴ χρησιμοποίησίν των.

'Εν συνεχείᾳ δέον νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν τὸ τί γενικώτερον ἐπετεύχθη, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ἐπηρεάζῃ εὐνοϊκῶς, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, τὴν θέσιν μας, ποία ἡ σημασία του διὰ τὸ σύνολον καὶ ποῖαι αἱ δημιουργούμεναι περαιτέρω προοπτικαί.

'Η προβολὴ συνεχῶς τοῦ α' ἢ 6' ἀνεπιλύτου εἰδικοῦ αἰτήματός μας πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν μας περὶ ἀδρανείας ἢ περὶ μὴ ἀποτελεσματικῆς δράσεως τῆς Δ. Ε., ἐκτὸς τοῦ ὅτι μαρτυρεῖ ἐγωϊσμὸν ἀσύγγνωστον, ἀποτελεῖ καὶ προφανῆ παραλογισμόν. Οὐδόλως σκοπεῖται, διὰ τῶν ἀνωτέρω, ὁ ἐπηρεασμὸς τῆς μελλούσης νὰ ἀσκηθῇ κριτικῆς κατὰ τὴν προσεχῆ Γενικὴν Συνέλευσιν. 'Απλῶς ὑποδεικνύονται ὡρισμέναι βάσεις ἐφ' ὧν δέον αὐτὴ νὰ στηριχθῇ ἵνα ἐκπληρώσῃ —μακρὰν μικρο - φιλοδοξιῶν καὶ μικροφυχων ἀντιπαθειῶν— τὸ βαρὺ ἔργον της τὸ ὁποῖον συνίσταται: ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΩΝ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΗΚΟΝΤΩΝ ΔΙΔΑΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΡΑΞΙΝ ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΜΕ ΠΥΞΙΔΑ ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΟ ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝ.

ΑΝΑΔΡΟΜΑΙ

Ο TEMPORA...

Μία μικρὴ ἀναδρομὴ στὸ παρελθὸν μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ ζωντανέψουμε μιὰ ἀπ' τὶς πτυχὲς τῆς πολύπλευρης δράσης τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης, πρὶν ἀπὸ 29 χρόνια. Χωρὶς νὰ θέλουμε νὰ ἐφαρμόσουμε τὴν θεωρία τῆς παρελθοντολογίας, νομίζουμε ὅτι ἡ προβολὴ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἔχει πολλὰ νὰ διδάξῃ ἀκόμη καὶ σήμερα σὲ ὅσους εἴτε ἐκούσια εἴτε ἀκούσια ἐξακολουθοῦν νὰ ἀγνοοῦν τὴν ἱστορία.

'Απὸ τὰ πρακτικὰ τῆς 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν τοῦ 1928 (Πανηγυρικὴ Συνεδρίασις τῆς 27ης Δεκεμβρίου) σταχυολογοῦμε τὰ ἑξῆς ἔπαθλα καὶ βραβεῖα τὰ ὁποῖα εἶχε προκηρύξει ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα καὶ τὰ ὁποῖα ἀπενεμήθησαν εἰς διαφόρους:

1) Ἔπαθλον ἐκ 10 χιλ. δρχ. διὰ τὴν «καλυτέραν χημικὴν ἢ μεταλλειολογικὴν μελέτην τὴν συντελοῦσαν εἰς βελτίωσιν σχετικῶν βιομηχανιῶν».

2) Ἔπαθλον ἐξ 25 χιλ. δρχ. εἰς «βραβεῖον ἰσόγραμμα ἢ περιοδικὸν ἑλληνικὸν συντελοῦν εἰς διάδοσιν τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν εἰς τὴν 'Ελλάδα».

3) Ἔπαθλον ἐκ 10 χιλ. δρχ. «εἰς ἵδρυμα ἢ σωματεῖον συντελέσαν πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐγχωρίας γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας».

4) Ἔπαθλον ἐξ 20 χιλ. δραχ. εἰς «τὴν καλυτέραν περὶ ἐλαιοκομίας μελέτην».

'Επίσης ὑπὸ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης εἶχον ἀθλοθετηθῇ τρία βραβεῖα ἀπὸ 20 χιλ. δραχ. ἕκαστον:

1) «Εἰς τὴν καλυτέραν πειραματικὴν μελέτην περὶ βιομηχανικῆς ἐφαρμογῆς καυσίμων ὑλῶν τῆς 'Ελλάδος».

2) «Εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν κοιτασμάτων χρωμίου ἐν 'Ελλάδι».

3) «Εἰς τὴν καλυτέραν περὶ ἰχθυοκομίος μελέτην».

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν ἀνεκοινώθησαν τὰ βραβεῖα τοῦ ἑπομένου ἔτους ἐκ τῶν ὁποίων τὰ ἀκόλουθα εἶχον ἀθλοθετηθῇ ὑπὸ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης:

1) 20 χιλ. δρχ. διὰ τὴν καλυτέραν διατριβὴν «περὶ τῆς γεωλογικῆς καὶ μεταλλευτικῆς μελέτης τῶν κοιτασμάτων χρωμίου τῆς Θεσσαλίας:

2) 20 χιλ. δρχ. διὰ τὴν καλυτέραν μελέτην «βελτιώσεως ἢ δημιουργίας χημικῶν βιομηχανιῶν ἐν 'Ελλάδι».

3) 50 χιλ. δρχ. διανεμόμεναι εἰς «ἱερεῖς, γεωπόνους, διδασκάλους, ἰατρούς, γεωργοτεχνίτας, ἑταιρείας, συνεταιρισμοὺς καὶ ἄλλα ἐν γένει ἱδρύματα ἢ ἄτομα τὰ ὁποῖα λόγῳ ἢ ἔργῳ συντελοῦν εἰς ἐπέκτασιν, βελτίωσιν καὶ ἐν γένει προαγωγὴν τῆς ἐν 'Ελλάδι γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ γεωργικῆς βιομηχανίας».

4) 20 χιλ. δρχ. διὰ τὴν καλυτέραν μελέτην: «'Η ἐξαγωγὴ τῶν ἑλληνικῶν οἴνων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τοίας δυσχερείας συνήντησε κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν καὶ πῶς δύναται νὰ αὐξηθῇ ἡ ἐν ταῖς ξέναις χώραις κατανάλωσις».

5) 20 χιλ. δραχ. διὰ τὴν καλυτέραν διατριβὴν περὶ τοῦ «πῶς δύναται νὰ αὐξηθῇ καὶ βελτιωθῇ ἡ ἐν 'Ελλάδι σιτοπαραγωγή».

Α. Ι. Θ.

Η ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ 21.11.57 ΣΥΝΕΖΗΤΗΣΕ ΤΑΣ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΕΞΑΧΘΕΙΣΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ. Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΘΑ ΔΙΕΞΑΧΘΗ ΤΗΝ 5.12.57

'Η Γενικὴ Συνέλευσις τῆς 8ης Φεβρουαρίου 1957 ἐδέχθη εἰσήγησιν τῆς Διοικ. 'Επιτροπῆς τοῦ Συλλόγου περὶ συστάσεως 'Επιτροπῆς διὰ τὴν μελέτην ἀναθεωρήσεως τοῦ ἐν ἰσχύϊ Καταστατικοῦ, τὴν τροποποίησιν τῶν διατάξεων τοῦ ὁποίου θὰ ἐφήφιζεν ἐπὶ τούτῳ καλουμένη Ἔκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις καὶ κατήρτισε τὴν ἐν λόγῳ 'Επιτροπὴν ἐκ τῶν κ.κ. Κ. Μελισσαροπούλου, Κ. Παππᾶ, 'Εμμ. Παναγιωτοπούλου, Μελχ. Τσουδεροῦ, Σ. Σταμοπούλου, Κ. Κατσάμπα, 'Ανδρέου Προκοπίου, 'Ιωάν. Ζούγκου, 'Επ. Μαυρουλίδη, Αἰμ. Βαμβακᾶ, 'Α. Μυλωνᾶ, Σπυρ. Διλιντᾶ.

'Η 'Επιτροπὴ συνελθοῦσα εἰς ἀλλεπαλλήλους συνεδριάσεις, παρουσίᾳ τοῦ ἐκ τῶν Μελῶν της ἐγκρίτου δικηγόρου κ. Σ. Σταμοπούλου καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Συλλόγου κ. 'Ιω. Τσάκωνα, ἐμελέτησεν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς τὰς ὑπὸ τῆς πείρας καὶ τῆς ἀνάγκης καλυτέρας λειτουργίας τοῦ Συλλόγου ἐπιβαλλομένας τροποποιήσεις, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου, καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνεδρίασιν τῆς 7ης Νοεμβρίου 1957, παρόντων τῶν κ.κ. Κ. Μελισσαροπούλου, Κ. Παππᾶ, 'Εμμ. Παναγιωτοπούλου, Μελχ. Τσουδεροῦ, Σ. Σταμοπούλου, Κ. Κατσάμπα, 'Ιω. Ζούγκου, 'Επ. Μαυρουλίδη, Σπ. Διλιντᾶ, Νικ. Τσάκωνα, ἐνέκρινεν ὁμοφώνως κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ ἰσχέδιον νέου Καταστατικοῦ καὶ εἰσηγήθη εἰς τὴν Δ. 'Επιτροπὴν τοῦ Συλλόγου τὴν δημοσίευσιν καὶ διανομὴν αὐτοῦ εἰς τὰ Μέλη, ὡς καὶ τὴν σύγκλησιν 'Εκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως πρὸς συζήτησιν τῶν προτεινομένων τροποποιήσεων καὶ καθορισμὸν ἡμερομηνίας πρὸς διεξαγωγὴν ἰσχετικῆς ψηφοφορίας.

Κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω ἡ 'Επιτροπὴ ἐξέδωκε τὴν κάτωθι ἀνακοίνωσιν:

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΕΛΕΤΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

'Αθῆναι, 16 Νοεμβρίου 1957

Πρὸς διαφώτισιν τῶν συναδέλφων ἐπὶ τῶν προτεινομένων τροποποιήσεων τοῦ Καταστατικοῦ, εἰς τὰς ὁποίας κατόπιν μακρῶν συνεδριάσεων ὁμοφώνως κατελήξαμεν, ἀναφέρομεν τὰς κυριωτέρας μεταβολάς, αἱ ὁποῖαι θὰ προκύψουν ἐκ τῆς ἐγκρίσεως τούτων:

1. — Καθορίζεται σαφῶς ποῖοι δύνανται νὰ εἶναι Μέλη τοῦ Συλλόγου μας.

2. — Καθορίζονται ἐπακριβῶς τὰ τῶν Γεν. Συνελεύσεων, τῆς ἀπαιτουμένης κατὰ Νόμον ἀπαρτίας καὶ τῶν προθεσμιῶν τῶν ἀρχαιρεσιῶν, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ παραταθῇ εἰς τὸ μέλλον ὁ βίος τῶν ἑκάστοτε Διοικ. Συμβουλίων πέραν τῶν ἐλαχίστων ὁρίων τὰ ὁποῖα ὁ Νόμος ἐπιβάλλει, ταυτομένης καὶ περιοριστικῆς τακτῆς προθεσμίας. (Δυνάμει τοῦ ἐν ἰσχύϊ Καταστατικοῦ, μὴ ἐπιτυγχανομένης ἀπαρτίας, ὁ βίος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται ἀπεριορίστως νὰ παρατείνεται).

3. — Παρέχονται ηὐξημέναι ἐξουσίαι εἰς τὴν 'Εφορευτικὴν 'Επιτροπήν, ὥστε νὰ μὴ ἐπηρεάζῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀρχαιρεσιῶν τὸ ἑκάστοτε ἐν ἀρχῇ Διοικ. Συμβούλιον.

4. — Μειοῦται ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Υπ)τος ἀπὸ 7 εἰς 5 διὰ νὰ καθίσταται τὸ Υπ)μα 'Εκλογικὸν Κέντριον καὶ οὕτω νὰ περιορίζωνται αἱ μετακινήσεις καὶ αἱ δαπάναι.

5. — Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἀντὶ νὰ ἀποτελῆται ἀπὸ 7 συμβούλους περιοχῆς 'Αθηνῶν, 4 'Επαρχιακοὺς καὶ 6 'Επιμελητάς, θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ 12 Συμβούλους περιοχῆς 'Αθηνῶν καὶ 5 'Επαρχιακούς, καταργουμένων τῶν 'Επιμελητῶν.

6.—Καθιεροῦται ὁ θεσμὸς ἐκλογῆς ἀναπληρωματικῶν Συμβούλων (κεχωρισμένως περιοχῆς 'Αθηνῶν καὶ 'Επαρχιακῶν), ὥστε ἐν περιπτώσει ἀποχωρήσεως Συμβούλων νὰ εἶναι εὐχερὴς ἡ ἀντικατάστασίς των.

7.—'Εκ τῶν Συμβούλων ἐκλέγεται Πρόεδρος, 2 'Αντιπρόεδροι, Γεν. Γραμματεύς, Ταμίας, Εἰδικὸς Γραμματεύς, Ἔφορος Λέσχης, Ἔφορος 'Επαρχιακῶν Υπ)των, Ἔφορος Τύπου. Τοιουτοτρόπως καθορίζονται αἱ ἁρμοδιότητες ἑκάστου καὶ κατανέμεται ἡ ἐργασία.

8. — Προτείνεται ὁ καθορισμὸς τῆς μηνιαίας συνδρομῆς μεταξὺ 0,75% μέχρι 1%, ἀποφάσει τοῦ ἑκάστοτε Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἑκάστοτε ἀναγκῶν, διὰ νὰ δύνανται νὰ κινηθοῦν τὰ διάδοχα τοῦ σημερινοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὀλιγώτερον ἀσφυκτικῶς ἀπὸ ὅ,τι ἐπιβάλλει ἡ σημερινὴ συνδρομή, μειωθεῖσα ἀπὸ 1% εἰς 0,50%.

Ταῦτα πάντα θὰ τεθοῦν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς πλειοψηφίας τῶν συναδέλφων, συγκληθείσης ὑπὸ τῆς Διοικ. 'Επιτροπῆς τῆς Γεν. Συνελεύσεως, πρὸς συζήτησιν καὶ καθορισμὸν ἡμερομηνίας πρὸς διεξαγωγὴν σχετικῆς ψηφοφορίας.

Τὰ Μέλη τῆς 'Επιτροπῆς
Κ. Μελισσαρόπουλος, Μελχ. Τσουδερὸς, Σ. Σταμόπουλος, Κ. Παππᾶς, Α. Προκοπίου, Κ. Κατσιάμπας, 'Εμ. Παναγιωτόπουλος, 'Ι. Ζούγκος, 'Επ. Μαυρουλίδης, Αἰμ. Βαμβακᾶς.

●

'Η ἀποφασισθεῖσα σύγκλησις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἐπραγματοποιήθη τὴν 21.11.1957, τὰ δὲ πρακτικὰ αὐτῆς ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ

'Ο Πρόεδρος Συνελεύσεων κ. Νικ. Βάραγκας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ καλεῖ γραμματεῖς τοὺς κ. κ. Φ. Κατσούλαν καὶ Ν. Τσοῦχλον.

'Ο κ. Μελισσαρόπουλος, Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου λέγει ὅτι ἡ Γεν. Συνέλευσις τῆς 8.2.57 ἀποφασίσασα τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Καταστατικοῦ ἐπετέλεσε μέγα βῆμα προόδου εἰς τὰ πράγματα τοῦ Συλλόγου. 'Εκλέξασα δὲ διακομματικὴν 'Επιτροπὴν πρὸς μελέτην τῶν τροποποιήσεων ἐπέτυχε τὸ ἀδιάβλητον τοῦ ἔργου της. 'Η 'Επιτροπὴ συνῆλθεν εἰς πολλὰς καὶ μακρὰς συνεδριάσεις, συνεζήτησεν ὅλας τὰς προτάσεις, κατέληξε δὲ ὁμοφώνως εἰς τὰς προτειναμένας τροποποιήσεις, χωρὶς νὰ ὑποβληθῇ ἀπὸ κανένα μέλος της πρότασις μειοψηφίας.

'Η Δ. 'Επιτροπὴ τοῦ Συλλόγου οὐδεμίαν ἔσχεν ἀνάμιξιν εἰς τὸ ἔργον τῆς 'Επιτροπῆς. 'Αλλὰ καὶ τὰ Μέλη τῆς 'Επιτροπῆς εἶναι πρόθυμα νὰ συζητήσουν πᾶσαν προτεινομένην ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τροπολογίαν.

Διὰ τὴν εὐρυθμοτέραν διεξαγωγὴν τῆς Γεν. Συνελεύσεως προτείνω νὰ συζητηθοῦν κεχωρισμένως τὰ ἄλλα ὅλα σημεῖα καὶ κεχωρισμένως τὸ θέμα τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς τῶν Μελῶν. 'Η Συνέλευσις ἀποδέχεται.

κ. Μαυρουδῆς: Ζητεῖ νὰ ἀκούεται καὶ ἡ φωνὴ τῆς μειοψηφίας, ὅπως γίνεται στὶς ἐκλογὲς Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ προτείνει τροπολογίαν, ὥστε νὰ ἐκπροσωπῆται εἰς τὴν Διοικ. 'Επιτροπὴν καὶ τὸ ψηφοδέλτιον τῆς μειοψηφίας.

κ. Μελισσαρόπουλος: Λέγει ὅτι τὸ θέμα τοῦτο ἀπησχόλησε τὴν 'Επιτροπήν, ἀλλὰ τελικῶς ἡ σκέψις ὁμοφώνως ἐγκαταλείφθη, ἐπικρατησάσης τῆς ἀντιθέτου ἀπόψεως.

κ. Τσολάκης: 'Αντιτίθεται ὡς τὴν ἄποψιν κ. Μαυρουδῆ καὶ λέγει ὅτι χρειάζεται τὸ Συμβούλιον νὰ εἶναι ὁμοιογενές.

κ. Βαζούρας: Συμφωνεῖ μὲ κ. Μαυρουδῆν. 'Υποστηρίζει ὅτι ἀσχέτως ψηφοδελτίων ἅπαντες οἱ συνάδελφοι ἔχουν τὰ αὐτὰ συμφέροντα καὶ τὰς ἰδίας ἐπιδιώξεις. Προτείνει ἀναλογικὴν ἐκλογὴν τῶν συμβούλων, διότι αὕτη θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐπιλογὴν τῶν καλυτέρων.

κ. Χάμψας: Δὲν συμφωνεῖ μὲ ἀναλογικὴν ἐκπροσώπησιν. Ζητεῖ ὅπως ἡ 3η κατὰ σειρὰν κλῆσις Γεν. Συνελεύσεως θεωρῆται ὑποχρεωτικῶς καὶ ἡ τελευταία, ἐκτὸς ἂν ὁ Νόμος ὁρίζει ἄλλως. Εὑρίσκει δὲ ὑπερβολικὸν τὸν ἀριθμὸν τῶν συμβούλων καὶ νομίζει ὅτι ἀρκοῦν μόνον 12.

κ. Μελισσαρόπουλος: Λέγει ὅτι διὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν ὁ Νόμος δὲν τὸ ἐπιτρέπει καὶ ἡ 'Επιτροπὴ ἠναγκάσθη νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὸν Νόμον.

κ. Κατσιάμπας: Διευκρινίζει ὅτι κατόπιν τῆς καταργήσεως τῶν ἐπιμελητῶν δέον νὰ ἀνέλθῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν Συμβούλων καταμεριζομένων μεταξὺ αὐτῶν τῶν καθηκόντων τῶν ἐπιμελητῶν.

κ. Διλιντᾶς: 'Ερωτᾷ ἐὰν ἡ Δ. Ε. δέχεται ὅτι ὑπάρχει ἀπαρτία, δεδομένου ὅτι οἱ περισσότεροι τῶν ὑπογραψάντων διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς ἀπαρτίας δὲν εἶναι ἤδη παρόντες καὶ προσθέτει ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ὑποβάλλει ἔνστασιν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὸ αὐτὸ θὰ γίνῃ καὶ κατὰ τὴν προσεχῆ Γεν. Συνέλευσιν, ἥτις θὰ συνέλθῃ κατόπιν τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως συγκλήσεως ἐκτάκτου Γ. Συνελεύσεως διὰ τὴν ἄρσιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Δ. Ε.

Πολλοὶ συνάδελφοι: Διαμαρτύρονται διὰ τὴν τοιαύτην συσχέτισιν.

κ. Διλιντᾶς: Δέχεται τὴν ἀπαρτίαν. 'Ισχυρίζεται ὅτι δὲν ὑπῆρξεν ὁμαφωνία τῆς 'Επιτροπῆς ἀναθεωρήσεως, ὡς ἀναγράφει τὸ κυκλοφορῆσαν ἰσχέδιον τοῦ νέου καταστατικοῦ καὶ ὅτι ὁ κυριώτερος λόγος τῆς ἀναθεωρήσεως εἶναι ἡ ἀντιμετώπισις τῆς δυσκολίας συγκλήσεως Γεν. Συνελεύσεων καὶ ὁ «διορισμὸς» ὑπὸ τοῦ Κέντρου τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων. Φρονεῖ ὅτι διὰ τῆς τροποποιήσεως δὲν λύονται αὐτὰ τὰ ζητήματα. Λέγει ὅτι τὸ προσωπικὸν δὲν διεφωτίσθη ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῶν τροποποιήσεων τοῦ Καταστατικοῦ. Ζητεῖ ὅπως οἱ Σύμβουλοι τῶν ἐπαρχιῶν ἐκλέγωνται ὑπὸ τῶν περιφερειῶν των καὶ εὑρίσκει μικρὸν τὸν ἀριθμὸν 8 τῶν παρόντων συμβούλων διὰ σχηματισμὸν ἀπαρτίας κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Συμβουλίου. 'Αντιτίθεται εἰς τὴν παράτασιν τοῦ βίου τοῦ Δ. Σ. μέχρι τῆς 30ῆς 'Απριλίου καὶ νομίζει ὅτι δὲν συντρέχει λόγος νὰ γίνῃ ψηφοφορία διὰ τὴν ψήφισιν τῶν τροποποιήσεων τοῦ καταστατικοῦ διὰ λόγους οἰκονομίας.

κ. Ζούγκος: Κατακρίνει τὸν κ. Διλιντᾶν διὰ τὴν ἐκδηλουμένην ἀντιπολιτευτικήν του διάθεσιν ἐπὶ παρομοίων ζητημάτων καὶ διευκρινίζει ὅτι εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς 'Επιτροπῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Καταστατικοῦ οὐδέποτε οὗτος κατέθεσεν ἐγγράφως τὰς προηγουμένως ἐκτεθείσας ἀπόψεις του, ὡς ἄλλοι συνάδελφοι ἔπραξαν διὰ τὰς ἰδικάς των ἀπόψεις, πλείστας δὲ ἐξ αὐτῶν οὐδὲ κἂν καὶ προφορικῶς ἐξέθεσε, οὐδὲ καὶ ἐζήτησε ποτέ, ὡς εἶχε δικαίωμα, τὴν διατύπωσιν σχεδίου μειοψηφίας καὶ τὴν ἐπεξεργασίαν τούτου ὑπὸ τῶν Δικηγόρων, οὔτε καὶ διεφώνησε πρὸς τὸ τελικῶς διατυπωθὲν σχέδιον.

κ. Μαυρουλίδης: 'Αντικρούει τὸν κ. Διλιντᾶν διὰ τὰς ἐναντίον τοῦ Δ. Σ. ἐπικρίσεις του καὶ ὑπενθυμίζει ὅτι κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς 'Επιτροπῆς ἀναθεωρήσεως ὑπὸ τῆς Γ. Συνελεύσεως τῆς 8.2.57 τὸ παρὸν Δ. Σ. δὲν εἶχεν ἐκλεγῆ ἀκόμη ὡς τοιοῦτον, τὰ δὲ Μέλη τῆς 'Επιτροπῆς ἐξελέγησαν ὡς ἄτομα.

κ. Δουσαΐτης: Ζητεῖ ὅπως ἡ Γ. Σ. ἀποφασίσῃ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ ἀπαρτίας τοῦ Δ. Σ. ἀπὸ 8 εἰς 9 καὶ τὴν μείωσιν τοῦ ὁρίου ποσοστάσεως τοῦ βίου τοῦ Δ. Σ. ἀπὸ 30)4 εἰς 15)2.

κ. Μελισσαρόπουλος: Διευκρινίζει ὅτι τὸ ὅριον τῆς 30ῆς 'Απριλίου ἐτέθη ὑπὸ τῆς 'Επιτροπῆς διὰ νὰ ἐμποδίζεται ἡ αὐθαίρετος ἐπιμήκυνσις τοῦ βίου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου 'Αλλὰ αἱ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμεναι προθεσμίαι διὰ τὸν σχηματισμὸν ἀπαρτίας καὶ τὴν διενέργειαν ἀρχαιρεσιῶν δὲν ἐπιτρέπει μετάθεσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐγκαιρότερον.

κ. 'Αθανασέλης: 'Επὶ τοῦ ἄρθρου 12 ζητεῖ νὰ ψηφίζουν εἰς τὰς ἐπαρχίας τὰ Μέλη ἅπαντα ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκωνται

'Ο κ. Κατσιάμπας λέγει ὅτι διὰ νὰ ἐξασφαλίζεται τὸ ἀνόθευτον καὶ ἀνεπηρέαστον τῆς ἐκλογῆς ἐκρίθη ἀπαραίτητος τοὐλάχιστον ὁ ἀριθμὸς τῶν 5 Μελῶν διὰ νὰ εἶναι τὸ 'Υπ)μα ἐκλογικὸν Κέντρον.

κ. Μελισσαρόπουλος: 'Εκφράζει τὴν ἱκανο-

('Η Συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελ.)

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΤΗΣ Ε.Τ.Ε.

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ κ. Ν. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗΝ

Ὁ κ. Νικόλαος Κρανιωτάκης, χειριζόμενος πρό τινος, ἀπὸ τῶν στηλῶν πρωϊνῆς ἐφημερίδος, τὰ ζητήματα τῆς Πρωτευούσης, διεξετραγώδει εἰς τὰ ἄρθρα του ἐκεῖνα, τὴν ἐν γένει κατάστασιν αὐτῆς, πολὺ δὲ δικαίως, διότι ὁμολογουμένως, δὲν ηὐτύχησεν ἡ Πόλις τῆς Παλλάδος νὰ εὕρῃ τὸ Χέρι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ ἔδιδεν εἰς Αὐτὴν μ ο ρ φ ὴ ν ἀξίαν τῆς μεγάλης της Ἱστορίας καὶ δόξης, καὶ τοῦ ἀφθάστου κάλλους, μὲ τὸ ὁποῖον συνέθεσε τὸ περὶ αὐτὴν πλαίσιον ἡ φύσις. Ἀλλ' εὗρε συγχρόνως οὗτος τὴν εὐκαιρίαν νὰ κατηγορήσῃ καὶ ὅλους ἐκείνους οἵτινες, προερχόμενοι ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ Συναγερμοῦ, λόγῳ δυσαρεσκείας κατ' αὐτοῦ, δὲν ἐσκέφθησαν ποσῶς τὴν Πόλιν, ψηφίσαντες τὸν θέσαντα πολιτικὸν ζήτημα, κατὰ τὰς τελευταίας δημοτικὰς ἐκλογάς, νῦν Δήμαρχον κ. Κατσώταν, παρ' ὅτι δὲν συνέπιπτον αἱ ἰδεολογίαι των, μόνον καὶ μόνον, διὰ λόγους ἐκδικήσεως κατὰ τῆς παρατάξεως, ἥτις τοὺς εἶχε βλάψει.

Εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν περιέλαβε καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, μετὰ τῶν συνταξιούχων ταύτης, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ οἱ «ἀπότακτοι», οἵτινες μετὰ τῶν ἄλλων πράγματι συνετέλεσαν εἰς τὴν νίκην τοῦ κ. Κατσώτα.

Ὁ κ. Κρανιωτάκης, καίτοι διακηρύσσει ὡς ἐσαεὶ ἀνεξήγητον τὴν συγχώνευσιν τῆς αἰωνοβίου Ἐθνικῆς Τραπέζης καί, πέραν τῆς συγχωνεύσεως, τὴν ἀδικαιολογήτως, δυσμενῆ μεταχείρισιν τῶν ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων ταύτης, δὲν εὑρίσκει ὅμως τοῦτο ἀρκετὸν διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν πρᾶξιν των δι' ἧς, πολὺ ὀρθῶς σημειώνει, ἀπέβλεψαν εἰς τὴν τιμωρίαν τοῦ «Συναγερμοῦ», προσθέτω δὲ ἐγὼ καὶ μίαν ἔντονον ὑπόδειξιν, διὰ τὴν ἀνακοπὴν τῆς ἐξάλλου πορείας τοῦ κυβερνῶντος οὐσιαστικῶς τότε μέλους τῆς Κυβερνήσεως Παπάγου.

Καὶ ἐξήγησις, ἐν τούτοις, τῆς ἀνοσίας ἐκείνης πράξεως ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει, εἶναι δὲ αὐτη τὰ συμφέροντα. Μάλιστα, τὰ συμφέροντα! Καὶ ὁ Ἡρόστρατος, πυρπολῶν τὸν περικαλλῆ ναὸν τῆς Ἐφέσου, εἶχε τὰς παραδόξους ἐπιδιώξεις του. Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἐκεῖνος εἶχε τὸ θάρρος νὰ τὰς διακηρύξῃ, ἐνῷ ὁ δράστης τῆς ἀνοσίας πράξεως τῆς συγχωνεύσεως δὲν τὸ εἶχε, προσπαθήσας νὰ κρυβῇ ὄπισθεν τοῦ Στρατάρχου, ἀθῴου τῆς πράξεως ἐκείνης καὶ τόσον ἄλλων πράξεων τῆς Κυβερνήσεώς του.

Ὁ κ. Κρ. τοιαῦτα ὑποστηρίζων, ἀδικεῖ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, οἵτινες, ἀμυνθέντες ὡς ἠμύνθησαν κατὰ τῆς παρὰ πάντων ἐπικρινομένης κακῆς καὶ ἐπιβλαβοῦς πράξεως τῆς συγχωνεύσεως ἐπὶ ματαίῳ, εἶχον τὸ δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δώσουν, πρὸς τὸ συμφέρον ἀκόμη τοῦ Τόπου, ἕνα μάθημα κατὰ τῶν ἐκτροχιασθέντων.

Οἱ ἐξ αὐτῶν «ἀπότακτοι» εἶχον μεγαλείτερον ἀκόμη δίκηο. Τὸ ἴδιο θὰ ἔκαμνε πᾶς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἔχει αἷμα εἰς τὴς φλέβες του, ὡς πρᾶξιν αὐτοαμύνης ἀκόμη ἐάν, χωρὶς νὰ πταίῃ εἰς τίποτε, ἔπειτα ἀπὸ 20, 30 καὶ 40 ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἐρρίπτετο ἀναιτίως εἰς τὸν δρόμον, μὲ τὴ ρετσινιὰ τῆς ἀπολύσεως καὶ χωρὶς μάλιστα τὴν νόμιμον ἀποζημίωσιν, μὲ σύνταξιν δὲ περικεκομμένην καὶ ἀσταθῆ. Τῆς ἀσταθείας ἐπιβληθείσης διὰ διατάξεων τῶν περιβοήτων ἐκείνων νόμων τοῦ Συναγερμοῦ.

Ὁ κ. Κρ., διὰ νὰ κατηγορῇ, πιθανὸν νὰ ἠδύνατο, ἐὰν εὑρίσκετο εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, νὰ ἐπιβληθῇ εἰς ἑαυτόν, ἀνώτερος δὲ τῶν ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν, νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἀγανάκτησίν του, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Πόλεως.

Ἤκουσα παρὰ ξένης ἐπιχειρήσεως: «Ἆ! ἔχεις ἀπολυθῆ ἀπὸ τὴν Τράπεζαν; Μὲ συγχωρῆς ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐρωτήσω». Διὰ νὰ μὴ μοῦ εἴπῃ, ὅ,τι ἐν τῇ πράξει ἐγένετο δηλαδή: «Δὲν μοῦ κάνεις». Καὶ τὸ φοβερώτερον εἶναι ὅτι αἱ ἀπολύσεις τῶν τῆς Ἐθνικῆς ἐγένοντο, ὄχι πρὸς ἐλάφρυνσιν τῶν βαρῶν τῆς Τραπέζης, ἀλλὰ διὰ νὰ διατηρηθῶσιν οἱ τῆς ἄλλης καὶ νὰ διπλασιασθῶσι σχεδὸν αἱ ἀποδοχαί των, νὰ προσληφθῶσι δὲ νέοι, πρὸς ρουσφετολογίαν.

Θὰ ἠμποροῦσα νὰ εἴπω εἰς τὸν Κον Κρ.: «Ὅταν Κύριέ μου κινδυνεύῃ — ποὺ καθόλου δὲν ἐκινδύνευεν ὅπως σεῖς, καθὼς καὶ πάντες παραδέχονται —τὸ σκάφος, μπαίνουν τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν ἐπ' αὐτοῦ εἰς κληρωτίδα καὶ ὁ κλῆρος διαγράφει τὰ ὀνόματα ἐκείνων, ποὺ πρέπει νὰ θυσιασθοῦν, διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ σκάφους καὶ τῶν ὑπολειπομένων. Δὲν ξεχωρίζουν τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον, διότι ἔτυχε νὰ εἶναι φίλος, ἢ προστατευόμενος τοῦ Πλοιάρχου, ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἢ τοῦ Στρατηγοῦ ἀδελφός, ἢ τοῦ Μητροπολίτου ἀνεψιός, ἢ τοῦ δεῖνα ἢ τοῦ τάδε γνωστός, ἀλλὰ μπαίνουν ὅλοι ἀδιακρίτως στὴν κληρωτίδα.

Μὰ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δὲν ἐχρειάζετο κληρωτὶς καὶ κλῆροι. Δὲν ὑπῆρχε κἂν ἀνάγκη, γιατὶ εἶναι γερὸ τὸ σκάφος, ἀλλ' ἂν ἐχρειάζετο, θὰ ἐκαλοῦντο ἐθελονταὶ καί, ἂς εἶναι ὅλοι βέβαιοι, θὰ παρουσιάζοντο 4000 ἐθελονταί, ὅσοι περίπου καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης, διότι τὴν ἠγάπησαν καὶ τὴν ἀγαποῦν, ὡς, ἄλλως τε, ἀπέδειξαν πολλὲς φορὲς ὡς τώρα.

Διὰ τοὺς τόσον στυγνῶς ὑβρισθέντας διὰ τῶν ἀπολύσεων καὶ τόσον καταφόρως ἀδικηθέντας καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, τί ἀξίαν θὰ εἶχεν, ἐὰν ὁ κ. Κρ., ἐκλεγόμενος Δήμαρχος τοῦ Ἄστεος καί. ἐξευρίσκων τὰ μέσα καὶ τὰ ἄξια χέρια, καθίστα τὰς Ἀθήνας, ὡς φιλοδοξεῖ, Πρωτεύουσαν τοῦ Κόσμου; Κατὰ τί θὰ ἤλλασσεν ἡ δυσχερὴς θέσις τῶν ἀδικημένων; Ἀπεναντίας θὰ καθίστατο αὐτη ἔτι πλέον ἀνυπόφορος, ὅπως ἀκριβῶς ἡ θέσις τοῦ πεινασμένου, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἐλέγαμε: «ξέχασε τὴν πεῖνα σου καὶ ἔλα νὰ μᾶς βοηθήσῃς νὰ μεταφέρουμε αὐτὰ τὰ ἐκλεκτὰ τρόφιμα. Θὰ τὰ τοποθετήσουμε δέ, φίλε, σὲ μιὰ ἐπίσης πλούσια «βιτρίνα» καὶ θὰ σοῦ κάμουμε τὴ χάρι νὰ σ' ἀφήσουμε νὰ τὰ βλέπῃς ἀπ' ἔξω, ὅταν οἱ ἄλλοι θὰ τὰ τρῶνε!» Τί λέτε; Θὰ ἔπρεπε ὁ ταλαίπωρος αὐτὸς νὰ μᾶς βοηθήσῃ ;

Ἐάν, ὅπως ἔγραψα μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἐκείνας, ἤλλαξαν τὴν θέσιν τοῦ «Γέρου τοῦ Μωρηᾶ» καὶ τὸν ἐτοποθέτησαν μὲ τὰ νῶτα ἐστραμμένα πρὸς τὸ παλαιὸν Κοινοβούλιον — ποιὸς ξέρει πρὸς τίνα συμβολισμόν, — ἢ ἠνοίξαμεν νέας λεωφόρους καὶ ἐπλουτίσαμεν τὸν φωτισμόν των, ἢ ἐγένοντο νέα ἔργα μικρὰ καὶ μεγάλα, κατὰ τί περιωρίσθη ἡ προσβολὴ ἐκ τῶν ἀπολύσεων καὶ τὰ ἐκ τούτων ἀποτελέσματα; Ἢ κατὰ τί θὰ ἐγέμιζε τὸ στομάχι τοῦ πεινασμένου: ὅλοι δὲ γνωρίζουν ὅτι, ὅταν τὸ ἀπαιτητικὸ αὐτὸ ὄργανο τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος εἶναι ἄδειο, ἢ ὄχι ὅσον χρειάζεται γεμᾶτο, ἀναπτύσσει μίαν δραστηριότητα, ἡ ὁποία ἐμποδίζει τὴν κεφαλὴν νὰ σκέπτεται τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη.

Τὸ φοβερώτερον εἶναι ὅτι, παρὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν κακῶς γενομένων, οὔτε σήμερον ἤλλαξεν ἡ κατάστασις παρὰ τὴν πολιτικὴν ἀλλαγήν, ποὺ ὑπηγόρευσεν ὁ θάνατος τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ καί, σύμφωνα πρὸς ἀρχὰς τῆς ἀμοιβαιότητος, οὔτε καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν παθόντων ἐκ τῆς καταστάσεως ἐκείνης ἤλλαξαν, ἀφοῦ καὶ ἡ νέα ἣν παραπεισθέντες ἠκολούθησαν, ἀκολουθεῖ τὴν πεπατημένην ὑπὸ τῆς πρώτης, πιστὴ εἰς τὸ σοφὸν δόγμα «Μὴ θίγε τὰ κακῶς κείμενα,» ἀλλὰ «γκουάρντα ε πάσα» καὶ πέραν αὐτῶν ψευτοϋποσχέσεις, ψευτομειδιάματα καὶ μόνον αὐτά, τὰ ὁποῖα, ὅσην ἀξίαν ἔχουν διὰ τοὺς δίδοντας, ἄλλην τόσην καὶ διὰ τοὺς λαμβάνοντας.

Ἤλλαξεν, βεβαίως, ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης,ὄχι πάντως διὰ τὸ χατῆρι τοῦ προσωπικοῦ της, ἀλλὰ δι' ἄλλους λόγους. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ ὅμως τὸ πρᾶγμα, ἡ ἀλλαγὴ ἦτο μεγάλη πρᾶξις διὰ τὴν κακοποιηθεῖσαν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Τὴν ἐνεπιστεύθησαν εἰς ἄξιον Τέκνον της. Εὖγε τους! Ἐξέχασα... Ἀπεκατεστάθη καὶ ὁ αἰωνόβιος θυρεὸς τῆς Τραπέζης, μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἱδρυτοῦ της. Τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀνδρός, τὸν ὁποῖον οἱ εἰκονομάχοι εἶχον τοποθετήσει εἰς τὴν «Κερκόπορταν», τὴν ἄγουσαν καὶ εἰς τὸ Γκαρὰζ τῆς Τραπέζης—ὄχι βεβαίως διὰ νὰ τιμήσουν μὲ τὴν μεγάλην μορφήν, τὴν θύραν τῆς εἰσβολῆς των— ἀντικαταστήσαντες αὐτὸν μὲ ἓν ὡρολόγιον τὸ ὁποῖον, ἐν τούτοις, ἐμέτρα, ἀμείλικτον, τὸν χρόνον ποὺ ἔφερεν εἰς τὸ τέρμα των τὰς τόσας φιλοδοξίας καὶ τὰς τόσας κακίας.

Ἀλλὰ μὲ τὰς ὡραίας αὐτὰς πράξεις τὸ πρόβλημα, τὸ σοβαρὸν πρόβλημα τῶν «ἀποτάκτων» δὲν λύεται, ἀλλά, παραμένει ἀνοικτὸν καί, πρὸς μεγίστην εἰρωνείαν, ἐνῷ οἱ 1500 ἄνθρωποι τῆς Ἐθνικῆς καὶ δὴ οἱ ἐξ αὐτῶν ἀπολυθέντες δὲν εὗρον οὐδαμοῦ δικαίωσιν, δύο ἢ τρεῖς τῆς ἄλλης Τραπέζης, ἀπολυθέντες, ἐπανῆλθον ἐν δόξῃ, διότι οἱ νόμοι, ὡς ψηφίζονται καὶ τροποποιοῦνται, ἔπαυσαν φαίνεται νὰ ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν πολλῶν, μὲ τὴν κατὰ τὸ δυνατόν, μικροτέραν ζημίαν τῶν ὀλίγων. Ἀδιαφοροῦν ἂν πληγώνονται ἔτι πλέον οἱ παθόντες διὰ τῆς ἀνίσου μεταχειρίσεώς των.

Ὁ Σόλων, ὁ μέγας νομοθέτης τῶν Ἀθηναίων ἔλεγε βέβαια: «Ἔργμασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἁδεῖν χαλεπόν». Δηλαδή: «εἰς τὰς μεγάλας χειρονομίας δὲν μποροῦμε νὰ τοὺς εὐχαριστήσουμε ὅλους». Καὶ αὐτὸ ἰσχύει πάντοτε. Ἐφρόντιζεν ὅμως, ὅπως κάθε νομοθέτης ἐπιδιώκει ἀπαραιτήτως, νὰ εὐχαριστῶνται οἱ πολλοί, νὰ δυσαρεστῶνται δὲ οἱ ἐλάχιστοι δυνατόν.

Οἱ σημερινοὶ συνάδελφοι τοῦ σοφοῦ ἐκείνου Νομοθέτου, πόσες φορὲς ἐδῶ στὴ χώρα μας, δὲν μᾶς ἔχουν διδάξει τὰ ἀντίθετα, διὰ τῶν πράξεών των. Φαίνεται ὅτι προτιμοῦν τὴν ἀρνητικὴν πλάκα τῆς φωτογραφίας, ἀντὶ τῆς θετικῆς.

Ἡ γενομένη, κατά τινα τρόπον, κατοχύρωσις τῆς κολοβωμένης συντάξεως, προσωρινὴ ἢ ὁριστική, μᾶλλον ὁριστική, εἶναι κάτι. Ἀλλ' ἦτο ὑποχρέωσις τῆς Τραπέζης, αἱ προπολεμικαὶ Διοικήσεις τῆς ὁποίας, ὁσάκις ἐπεζητεῖτο ἡ ἐπένδυσις τῶν κεφαλαίων — τῶν σπουδαίων κεφαλαίων — τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν τοῦ προσωπικοῦ της, παρενεβάλλοντο δηλοῦσαι ὅτι, «ὅ,τι καὶ ἂν ἤθελε συμβῆ ἔχετε πίσω σας τὴν Τράπεζαν, ἥτις θὰ σᾶς στηρίξῃ. Ἀφήσατε τὰ λεπτά σας σ' αὐτὴν καὶ μὴν ἀνησυχῆτε». Ἐπιστεύσαμεν καὶ πιστεύομεν εἰς τὰς δηλώσεις τῶν Διοικητῶν τῆς Τραπέζης... Τὴν Τράπεζαν.

Καιρὸς εἶναι, διὰ μιᾶς τιμίας πράξεως, πράξεως σοβαρᾶς, νὰ κηρυχθῇ ἐπισήμως ὡς ἄδικος ἡ πρᾶξις τῶν ὁμαδικῶν ἀπολύσεων, αἵτινες ἔλαβον χώραν, ἅμα τῇ συγχωνεύσει, διὰ τὴν ἠθικὴν ἀποκατάστασιν τῶν ὑβρισθέντων δι' αὐτῆς καὶ μειωθέντων διὰ τῶν «ἀποτάξεων», νὰ ἐπαναφερθῶσι δέ, κατόπιν δικαίας καὶ ἀνεπηρεάστου κρίσεως, οἱ δυνάμενοι νὰ ἐπανέλθωσιν, ἱκανοποιουμένων, κατὰ ἐξευρισκόμενον τρόπον, τῶν λοιπῶν, διὰ νὰ κλείσῃ ἡ ἀνοικτὴ ἐπὶ τετραετίαν, ἤδη, πληγή, διότι εἰς ὅλους συμφέρει τοῦτο καὶ οὐχὶ μόνον εἰς τὴν πόλιν. Καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ κλείσῃ.

Ἂς προσέξουν ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίου ἐμπιστεύεται ὁ λαὸς τὸ ἅρμα τῆς Πολιτείας διότι, καὶ τὸ παραμικρὸ ὀλίσθημα, δὲν μένει χωρὶς συνεπείας, δι' αὐτὴν ταύτην τὴν τάξιν τῶν πραγμάτων, ἥτις συντηρεῖ τὸ σημερινὸν σύστημα τῆς ζωῆς μας...

Ὑπῆρξε πάλαι ποτέ, κατὰ τὴν Μυθολογίαν, ἓν ζῶον, τὸ ὁποῖον κατέτρωγε τοὺς πόδας του. Ἂν ἐξακολουθήσωμεν ἀκολουθοῦντες τὴν τακτικήν του, θὰ πέσουμε καὶ θὰ συντριβοῦμε.

ΓΕΩΡΓ. Κ. ΦΑΤΟΥΡΟΣ
Φειδιππίδου 12
Τ: Τ: 6

ΑΡΘΡΟΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΟΥ

ΕΙΚΟΣΙ ΕΞ ΗΜΕΡΑΙ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ἕνας μεγαλειώδης ἀγὼν ἔληξεν. Ἔπειτα ἀπὸ 26 ἡμερῶν πείσμονος ἀπεργίας, τῆς ὁποίας ἡ συνοχὴ κατέπληξεν τοὺς πάντας, τὸ Προσωπικὸν τῶν Ε.Η.Σ. ἀνέλαβεν ὑπηρεσίαν. Καὶ οὕτως ἔληξεν καὶ ἡ μεγαλυτέρα μεταπολεμικὴ ἀνάτασις τῆς Ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως.

Τώρα ὁπότε ἐπανήλθομεν πάλιν εἰς τὴν «ἠρεμίαν», μᾶς παρέχεται ἡ δυνατότης νὰ ἀντικρύσωμεν κάπως ψύχραιμα καὶ ἀντικειμενικὰ τὴν ὅλην ἐξέλιξιν τῆς ἀπεργίας καὶ νὰ ἐξαγάγωμεν τὰ χρήσιμα συμπεράσματα.

Καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα: Ποῖον ἦτο τὸ αἴτημα τῆς ἀπεργίας. Τὸ αἴτημα τῆς κατὰ 30% ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἀποδοχῶν, τὸ αἴτημα ὁλοκλήρου τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως, τὸ ὁποῖον ἠναγκάσθη νὰ υἱοθετήσῃ καὶ αὐτὴ ἡ ἡγεσία τῆς ΓΣΕΕ κατὰ τὰς ἀπεργιακὰς κινητοποιήσεις τῶν ἀρχῶν τοῦ θέρους.

Τὸ αἴτημα τοῦτο ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὴν ρητὴν περὶ ἱκανοποιήσεώς του —μόλις ὁ ἠλεκτρικὸς θὰ ἔφθανεν εἰς Κηφισίαν— ὑπόσχεσιν τοῦ κ. Ἀνδρεάδη, ἦτο φυσικὸν νὰ ἠλεκτρίσῃ τοὺς ἐργαζομένους τῶν Ε.Η.Σ. οἱ ὁποῖοι πρὸ τῆς ὑπαναχωρήσεως τοῦ ἐργοδότου των, ἐξηγριώθησαν καὶ ἀπήτησαν τὴν ἄμεσον ἀνάληψιν ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος.

Αὐτὴ ἡ σπουδὴ ὅμως εἶχε μόνον ἀρνητικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ὅλης ὑποθέσεως. Καὶ τοῦτο διότι ὁ ἀγὼν δὲν ἦτο μεταξὺ ἀπεργῶν καὶ Ἀνδρεάδη. Διότι ὁ ἐργοδότης εἶχε καὶ ἕνα μεγάλον σύμμαχον: Τὸν κρατικὸν μηχανισμόν. Εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινοῦ, τοὺς συρμοὺς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀπεργίας ἐκίνουν ἀστυφύλακες ὡς καὶ τὸ Προσωπικὸν τῶν λεωφορείων τῶν Ε.Η.Σ., οἵτινες, κατὰ παράβασιν τῆς κειμένης νομοθεσίας, εἰργάζοντο 16 καὶ πλέον ὥρας ἡμερησίως.

Ἐνῷ λοιπὸν ὁ ἐργοδότης εἶχεν ἐξησφαλισμένους τοιούτους συμμάχους, οἱ ἀπεργοὶ ἐξεκίνησαν μόνοι. Τελείως μόνοι.

Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι αἱ 26 ἡμέραι τῆς ἀπεργίας δὲν ἦσαν ἀρκεταὶ διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ συμπαράστασις τῶν λοιπῶν ἐργαζομένων.

Καὶ ἡ ἔλλειψις τῆς συμπαραστάσεως αὐτῆς ἐγένετο ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς αἰσθητὴ καὶ τελικῶς ἀπέβη μοιραία.

Τὸ Προσωπικὸν τῶν Ε.Η.Σ. δὲν ἀπεδύθη διὰ πρώτην φορὰν εἰς δυναμικὴν πρὸς τὸν ἐργοδότην του ἀναμέτρησιν ἐν τῇ διεκδικήσει τῶν δικαιωμάτων του. Πρὸ διετίας ἀπεδύθη εἰς ἀνάλογον ἀγῶνα διαρκείας 19 ἡμερῶν, ὁ ὁποῖος ἀνεστάλη τῇ ἐπεμβάσει τοῦ πολιτικοῦ γραφείου τοῦ Στρατάρχου Παπάγου. Καὶ εἶναι μὲν γεγονὸς ὅτι ὁ Στρατάρχης τότε —ὡς ὅλοι οἱ ὑπεύθυνοι Κυβερνῆται τῶν μεταπολεμικῶν χρόνων προκειμένου περὶ αἰτημάτων τῶν ἐργαζομένων— ὑπανεχώρησεν καί, οὕτω, δὲν ἐχορηγήθη ἡ αὔξησις 25% τὴν ὁποίαν καὶ ἐγγράφως οὗτος εἶχεν ὑποσχεθῆ. Ἀλλὰ ὁ καταπληκτικῆς συνοχῆς ἐκεῖνος 19ήμερος ἀγὼν συνετέλεσεν ὥστε κατὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ θέματος τῶν ἀποδοχῶν καὶ ἐνῷ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2)1956 ἀποφάσεως τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἐχορηγοῦντο αὐξήσεις 10 - 15%, εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ΕΗΣ ἐχορηγήθη τοιαύτη ἐξ 27%.

Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν σημερινὴν ἀπεργίαν. Τί θετικὸν ὑπῆρχε, ὥστε νὰ δικαιολογῆται ἡ ἀνάληψις τοῦ ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος;

Πρῶτον τὸ δίκαιον τοῦ αἰτήματος. Τὸ αἴτημα τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν των πείνης —ὅπως ὅλων τῶν ἐργαζομένων — κατὰ 30%. Τόσον δίκαιον ἦτο τὸ αἴτημα αὐτό, καὶ τόσον γενικὸν ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ ἡγεσία τῆς ΓΣΕΕ, ἡ ὁποία τόσον ὀλίγους δεσμοὺς ἔχει μὲ τὴν ἐργατοϋπαλληλικὴν τάξιν, ἠναγκάσθη μὲ αὐτὸ ν' ἀποδυθῇ εἰς τὰς τελευταίας ἀπεργιακὰς κινητοποιήσεις, ἀσχέτως ἂν τὸ ἐγκατέλειψε.

Δεύτερον θετικὸν σημεῖον ὑπῆρξε τὸ μαχητικὸν πνεῦμα καὶ ἡ βαθεῖα ταξικὴ συνείδησις τῶν ἀπεργῶν συνέπεια τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ἡ ἐξαιρετικὴ συνοχή των.

Πέραν τούτων εἶχον τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἠθικὴν συμπαράστασιν —ἀλλὰ μόνον τὴν ἠθικὴν ἀλλοίμονον!!! — ὅλων τῶν ἐργαζομένων καὶ τῆς κοινῆς γνώμης ὁλοκλήρου.

Εἶχεν ὅμως καὶ ἀρνητικὰς προϋποθέσεις ὁ ἀγὼν αὐτός; Ἀναμφισβητήτως ναί. Καὶ ἰδοὺ ποῖαι κατὰ τὴν γνώμην μας ὑπῆρξαν αὗται.

Πρῶτον καὶ κυριώτερον: τὸ ἀνέτοιμον τῶν ἄλλων κλάδων καὶ πρὸ πάντων τῶν συγγενῶν κλάδων τῶν Ἐπιχειρήσεων Κοινῆς Ὠφελείας.

Ἂς ἐνθυμηθῶμεν τὰ ὑπέροχα, τὰ ἀξέχαστα ἀποτελέσματα τῆς περυσινῆς κινητοποιήσεως τῶν δύο Ὁμοσπονδιῶν μας διὰ τὴν προάσπισιν τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ὀργανισμῶν. Ἡ ἑνότης μας καὶ ἡ ὁμαδικὴ ἀντιμετώπισις τοῦ κινδύνου ἠνάγκασεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς κατὰ τῶν ταμείων μας βλέψεις της.

Δεύτερον: ἡ ἀπροσχημάτιστος καὶ ὁλόψυχος διάθεσις εἰς τὸν ἐργοδότην τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει ὀργανώσει τέλειον συγκρότημα ἀπεργοσπαστῶν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις Κοινῆς ὠφελείας καὶ μεταφορῶν.

Τρίτον: ἡ ἔλλειψις συντονισμοῦ εἰς τὰς πραγματοποιηθείσας ἐκδηλώσεις τῶν ἄλλων κλάδων, κοινῆς ὠφελείας καὶ μεταφορῶν. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν τὴν περίπτωσιν τοῦ φωταερίου Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον προέβαλεν ὡς αἴτημα τῆς 48ώρου ἀπεργίας τοῦ προσωπικοῦ του εἰδικὰ θέματα, τῶν ὁποίων ἱκανοποιηθέντων, ἡ ἀπεργία ἐγκατελείφθη. Οὕτω, μόνον καθαρῶς εἰς συμπαράστασιν τῶν ἀπεργῶν ἐκλήθη τὸ προσωπικὸν τοῦ φωταερίου καὶ ἐπραγματοποίησεν μίαν θαυμασίας συνοχῆς τρίωρον στάσιν (ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Οὔλεν), ἀλλὰ τῆς ὁποίας ἡ ἐπίδρασις δὲν ὑπῆρξεν αἰσθητή. Ἐνῷ μία 48ωρος ἀπεργία θὰ εἶχεν ἀποφασιστικὴν ἐπίδρασιν.

Τέταρτον: ἡ ὑποτίμησις τοῦ σκληροτραχήλου ἐργοδότου, ὁ ὁποῖος ἀπεδείχθη ὁ σκληρότερος ἐργοδότης τῆς χώρας πρὸ τοῦ ὁποίου ὠχριᾷ ἀσφαλῶς καὶ αὐτὸς ὁ Ἠλιάσκος.

Πέμπτον: ἡ εὑρεία ἀπεργιακὴ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέχουν καὶ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ὀλίγον ἐπίστευον εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ ἐπροτίμων τὴν μετὰ τοῦ ἐργοδότου συνδιαλλαγήν.

Ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε ἡ ἐκ μέρους τῆς ἀπεργιακῆς ἐπιτροπῆς λύσις τῆς ἀπεργίας ἐνῷ τὸ προσωπικὸν ἀποφασιστικῶς ἐζήτει τὴν συνέχισιν τοῦ ἀγῶνος.

Ἕκτον: ἡ ἔλλειψις συνδικαλιστικῆς ἡγεσίας τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως. Διότι ἐνῷ ἡ ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξις πεινᾷ, ἐνῷ οἱ ἐργαζόμενοι βλέπουν τὰ μὲ αἷμα κεκτημένα δικαιώματά των νὰ καταργοῦνται οἱ «ἡγέται» τῆς ΓΣΕΕ ἀπεδύθησαν εἰς ἕνα ἄλλον ἀγῶνα: Τὸν ἀγῶνα τῆς ἀλληλοαποκαλύψεως τῶν συμβιβασμῶν καὶ χρηματισμῶν των ἐνῷ ἐκμεταλλευόμενος τὸ ἀηδιαστικὸν αὐτὸ φαινόμενον ὁ πολὺς Γονῆς, παρουσιάζεται καὶ αὐτὸς ὡς ἐργατοσωτήρ.

Χωρὶς συμπαράστασιν τῆς ΓΣΕΕ, χωρὶς οὐσιαστικὴν συμπαράστασιν τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν, μὲ τὴν ἐλλειπῆ συμπαράστασιν τῆς Ὁμοσπονδίας κοινῆς ὠφελείας ὅλον τὸ βάρος ἔπεσεν εἰς τοὺς ὤμους τῶν ἡρωϊκῶν ἀπεργῶν τῶν Ε.Η.Σ.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ χρήσιμον θὰ ἦτο νὰ ἐξετάσωμεν ποία ἦτο ἡ θέσις καὶ τί ἔκαμεν ἡ Ο.Τ.Ο.Ε.

Εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι συνεπείᾳ τοῦ θέματος Ἀλευρᾶ, ἡ Ο.Τ.Ο.Ε. διέρχεται ὀξυτάτην κρίσιν. Δὲν εἴμεθα προσωπολάτραι. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν μᾶς ἐμποδίζει νὰ ὁμολογήσωμεν ποῖος ὑπῆρξεν ὁ ρόλος τοῦ συναδέλφου Ἀλευρᾶ εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν. Ἐκπρόσωπος καὶ συγχρόνως Πρόεδρος τοῦ σπουδαιοτέρου Τραπεζοϋπαλληλικοῦ Συλλόγου, τοῦ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, ἐπίστευσεν εἰς τὴν ἰδέαν τῆς Ὁμοσπονδίας. Καὶ ἡ πίστις του αὐτὴ συνεκέντρωσεν πέριξ του ὅλην τὴν Τραπεζοϋπαλληλικὴν οἰκογένειαν. Ὑπὸ τὴν καθοδήγησίν του ἡ Ὁμοσπονδία, ὁμοῦ μὲ τὰς ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας ἔσωσε τὰ ταμεῖα μας, ἔσωσε τὴν ἀσφάλισιν τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως.

Τώρα ὁ Σύλλογος τῆς Τ.Ε. διέρχεται κρίσιν. Ἡ Ὁμοσπονδία παραμένει ἀκέφαλος καὶ διάφοροι τάσεις ἐκδηλοῦνται αἱ ὁποῖαι οὐδόλως προάγουν τὴν ἐν τῇ Ο.Τ.Ο.Ε. συνεργασίαν.

Ἀποτέλεσμα τῆς κρίσεως ταύτης, ὑπῆρξε τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἡγεσία τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. δὲν συνησθάνθη τὴν τεραστίαν σημασίαν τὴν ὁποίαν θὰ εἶχεν ἐπὶ τῆς τύχης ὅλων τῶν ἐργαζομένων ἡ τοιαύτη ἔκβασις τῆς ἀπεργίας τῶν Ε.Η.Σ.

Διότι ἐπιτυχία τῆς ἀπεργίας θὰ ἐσήμαινεν ἔγγραφὴν προσημειώσεως ὅλων τῶν ἐργαζομένων ἐπὶ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν. Ἀντιθέτως ἀποτυχία τῆς ἀπεργίας σημαίνει ἀμφιβόλου ἐκβάσεως ἀνάληψιν ἀγῶνος κάθε κλάδου ὁ ὁποῖος θὰ ἐπεδίωκεν αὔξησιν ἀποδοχῶν ἢ ἄλλως καθήλωσιν τῶν ἀποδοχῶν μας. Δι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀντίδρασις τοῦ κ. Ἀνδρεάδη, δι' αὐτὸ καὶ ἡ ὁλόψυχος κρατικὴ πρὸς αὐτὸν ἐνίσχυσις. Διότι τότε θὰ ἐκαλεῖτο ἡ Κυβέρνησις νὰ χορηγήσῃ γενικὰς αὐξήσεις καὶ ὅ,τι ἐπέτυχεν ὁ συμβιβασμὸς Κυβερνήσεως — ΓΣΕΕ τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου, θὰ ἐχάνετο δι' αὐτήν.

Ἡ Ὁμοσπονδία λοιπὸν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀρθῇ εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων. Ἔληξεν ἡ ἀπεργία καὶ δὲν ἐξέδωκεν οὐδεμίαν ἀνακοίνωσιν συμπαραστάσεως καὶ ἀποδοκιμασίας τῆς Κυβερνητικῆς πρὸς Ἀνδρεάδην βοηθείας.

Ἓν τηλεγράφημα ἀπεστάλη μετὰ πολλὰς πιέσεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ αὐτὸ δὲν ἔλαβε δημοσιότητα. Ἐν συνεχείᾳ καὶ μόνον αἰτήσει τῆς Ὀργανώσεως τῶν ἀπεργῶν ἡ Ὁμοσπονδία ἔλαβε τὴν ἀξιόλογον πράγματι ἀπόφασιν τῆς δι' 150.000 δραχ. ἐνισχύσεως τῶν ἀπεργῶν ὑπὸ μορφὴν δανείου. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν λῆψιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἐσημειώθησαν πολλαὶ παλινδρομήσεις, καὶ δυστυχῶς καὶ μία λιποταξία. Ἦτο ὅμως ἀρκετὴ ἡ συμπαράστασις αὐτή; Ἀναμφισβητήτως ὄχι. Καὶ πάλιν ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἀναφερθῶμεν εἰς τὴν περυσινὴν ἐκδήλωσιν διὰ τὰ ταμεῖα μας. Τί ἔκανεν πέρισυ ἡ ἑνότης μας καὶ τί ἐφέτος ἡ ἐγκατάλειψις ἀπὸ μέρους μας τόσον ἡρωϊκῶν μαχητῶν; Τ' ἀποτελέσματα τὸ ἀποδεικνύουν.

Ἐξεθέσαμεν τὰς συνθήκας τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰ μειονεκτήματα τῶν ἀπεργῶν. Ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν πρέπει νὰ βγάλῃ κανεὶς τὰ χρήσιμα συμπεράσματα, τὰ σπουδαιότερα τῶν ὁποίων εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μας τὰ ἑξῆς:

Πρῶτον: Πρέπει νὰ γίνῃ συνείδησις εἰς ὅλους ὅτι ὁ κρατικὸς προσανατολισμὸς εἶναι ἄκρως ἀντεργατικός. Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ὅλην «ἐργατικὴν» πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τὰ περίφημα «ἐργατικὰ» νομοσχέδια διὰ τῶν ὁποίων δὲν ἐχορηγήθη οὔτε μιᾶς δραχμῆς αὔξησις εἰς τοὺς ἐργαζομένους, ἐνῷ ἡ «ἐλευθερία» εἰς τὸν καταρτισμὸν συλλογικῆς συμβάσεως περιορίζεται μόνον εἰς τὰ 3% δηλ. μόνον ἐφ' ὅσον διὰ τῆς συμβάσεως δὲν χορηγεῖται αὔξησις μείζων τοῦ 3% δὲν ἐπεμβαίνουν ἀκυρωτικῶς οἱ Ὑπουργοὶ Συντονισμοῦ καὶ Ἐργασίας.

Πέραν τούτων ἡ ἀντεργατικὴ κρατικὴ πολιτικὴ ἀποδεικνύεται καὶ διὰ τοῦ ἐνταθέντος διωγμοῦ τῶν συνδικαλιστῶν. Ἡ οἰκογένειά μας ἔχει ἤδη δύο θύματα: ἐσχάτως, τὸν συν. Τσακίρην, Γεν.Γραμματέα τῆς Ἰονικῆς πέρισυ καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. συν. Ἀλευρᾶν, ἐφέτος. Εἰς πολλὰς δεκάδας ἀνέρχονται τὰ συνδικαλιστικὰ στελέχη τὰ ὁποῖα ἀπελύθησαν ἀπὸ τὰς ἐργασίας των λόγῳ τῆς ἀπεργιακῆς των δραστηριότητος κατὰ τὴν κινητοποίησιν Μαΐου - Ἰουνίου.

Τέλος ὁ σχηματισμὸς καὶ ἡ λειτουργία τοῦ κρατικοῦ ἀπεργοσπαστικοῦ μηχανισμοῦ (ἀστυφύλακες, ναῦται, στρατιῶται) ὁ ὁποῖος οὐσιαστικῶς ἀπέβη ὅπλον εἰς χεῖρας τῶν ἐργοδοτῶν.

Δεύτερον: Ἡ ἡγεσία τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. δυστυχῶς ἀπεδείχθη ἀνύπαρκτος διὰ τὴν ἐργατικὴν τάξιν. Καθῆκον λοιπὸν τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως εἶναι ἡ ἐξυγίανσις τῆς ἡγεσίας του καὶ ἡ ἀπομόνωσις καὶ καταδίκη κάθε διασπαστοῦ καὶ ξένου πρὸς τὴν ἐργατοϋπαλληλικὴν τάξιν προσώπου καὶ ἡ πίεσις πρὸς τὴν ἡγεσίαν διὰ τὴν προβολὴν καὶ τὴν συνεπῆ διεκδίκησιν τῶν ζητημάτων τῶν ἐργαζομένων.

Τρίτον: Ἡ τοιαύτη ἐξυγίανσις δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ ὑπόθεσιν ξένων πρὸς τὴν ἐργατικὴν τάξιν παραγόντων. Εἶναι ὑπόθεσις τῶν ἐργαζομένων. Καὶ ἡ ὁδός, τῆς πραγματοποιήσεώς της. εἶναι ἡ ἑνότης τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Ἡ ἑνότης εἰς τὴν βάσιν καὶ ἡ ὁμαδικὴ ἀνάληψις ἀγῶνος διὰ τὰς βασικὰς διεκδικήσεις τῆς τάξεώς μας.

Τὸ παράδειγμα τῶν Ε.Η.Σ. καὶ τοῦ ἀκάρπου μεγαλειώδους 26ημέρου ἀγῶνος νομίζομεν ὅτι διαλύει κάθε ἀμφιβολίαν καὶ ἀντίρρησιν τῶν «ἀπομονωτικῶν». Μόνον ἓν εὐρὺ ἐργατοϋπαλληλικὸν μέτωπον μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρυτέραν συμμετοχὴν εἰς αὐτὸ δυνάμεων, δύναται νὰ ὁδηγήσῃ εἰς ἐπιτυχίας.

Συγχρόνως τὸ μέτωπον αὐτὸ καὶ ἡ τιμία ἀγωνιστικὴ διεκδίκησις τῶν ἐργατοϋπαλληλικῶν, θ' ἀποτελέσῃ τὴν λυδίαν λίθον δι' ὅλους τοὺς «ἡγέτας» μὲ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν θὰ λάβουν ἔναντι τῆς ἐργατικῆς τάξεως καὶ τῶν ζητημάτων της.

Τέταρτον: Ἱστορικὸς εἶναι καὶ πρέπει ν' ἀποβῇ ὁ ρόλος τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. Ἡ Ὁμοσπονδία μας συγκεντρώνουσα εἰς τοὺς κόλπους της τὸ μαχητικότερον τμῆμα τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως, χάρις εἰς τὴν μαζικὴν καὶ εἰδικευμένην ἐργασίαν τῶν μελῶν της, δύναται ν' ἀποτελέσῃ τὸ ἐπίκεντρον τῆς ἑνότητος περὶ τῆς ὁποίας ὡμιλήσαμεν ἀνωτέρω.

Πρὶν ὅμως ἀπὸ κάθε ἄλλο, πρέπει νὰ καταβληθῇ σύντονος προσπάθεια διὰ νὰ ξεπερασθοῦν αἱ ἀδυναμίαι της. Νὰ λείψουν, νὰ μὴ σημειωθοῦν πλέον παλινδρομήσεις καὶ νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ πλήρης ἐν αὐτῇ ἑνότης, χωρὶς ὑπολογισμούς, καὶ καιροσκοπισμοὺς ἀπὸ κανένα. Ἐν συνεχείᾳ, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν Ὁμοσπονδίαν Ἠλεκτρισμοῦ καὶ Ἐπιχειρήσεων Κοινῆς Ὠφελείας, νὰ ἐπαναλάβουν τὸν ἆθλον τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων. Νὰ ὁδηγήσουν τὴν ἐργατοϋπαλληλικὴν τάξιν εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν κατάκτησιν τῶν δικαιωμάτων της. Τὸ μέλλον μᾶς ἀνήκει. Μὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς. Ἐμπρὸς νὰ τὸ κατακτήσωμεν.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΜΑΣ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν προαγωγῶν τῶν Δοκίμων καὶ Ὑπολογιστῶν Β΄, ἡ Ἐπιτροπὴ προαγωγῶν συνεχίζει τὸ ἔργον της, εἰς τρόπον ὥστε νὰ πιθανολογῆται ὡς δικαιολογημένη ἡ αἰσιοδοξία τοῦ Προέδρου περὶ ὁλοκληρώσεως τῶν προαγωγῶν ἐντὸς τῆς ἀρχικῶς ἐξαγγελθείσης προθεσμίας.

Ἐν τούτοις καθυστερεῖ εἰσέτι ἡ ὁλοκλήρωσις τῶν προγενεστέρων προαγωγῶν εἰς τοὺς βαθμοὺς Συμπραττόντων καὶ Ὑποδιευθυντῶν. Ἐπίσης ἀναμένουν τὴν μονιμοποίησίν των οἱ προσωρινοί, καθὼς καὶ τὰς μετατάξεις οἱ κεκτημένοι τὰ ἀνάλογα προσόντα Εἰσπράκτορες καὶ Κλητῆρες.

Εὐχαρίστως διεπιστώσαμεν τὴν ταχύτητα μετὰ τῆς ὁποίας ἐγένετο αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ κρίσις τοῦ προαγωγικοῦ διαγωνισμοῦ τῆς 27.10.57 καὶ ἀπονέμομεν τὸν δίκαιον ἔπαινον. Ἐπίσης ἀπονέμομεν εὐχαριστίας διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν μεγάλων ἀπωλειῶν λόγῳ στρατεύσεως. Ἀναμένομεν τὴν πραγματοποίησιν τῶν λοιπῶν ὑποσχέσεων, περὶ ὧν ἡ Ἀνακοίνωσίς μας 9.9.57 καὶ ἡ «Τραπεζιτικὴ» 30.9.57, καὶ ἰδίως τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν προσαυξήσεων μετὰ διετίαν εἰς τὸν βαθμὸν Ὑπολογιστοῦ Β΄ καὶ μετὰ τριετίαν εἰς τὸν βαθμὸν Λογιστοῦ Β΄, τὴν ἔγκρισιν τῆς ὁποίας παρὰ τοῦ Γεν. Συμβουλίου τῆς Τραπέζης βασίμως θεωροῦμεν ὡς λίαν προσεχῆ.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΜΟΙ ΩΡΑΙ

Ὑπῆρξε λίαν ἀτυχὴς ἡ σκέψις τοῦ κ. Ἀνδρεάδη νὰ αὐξήσῃ τὰς ἐργασίμους καθ' ἑβδομάδα ὥρας τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης εἰς 42. Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ κοινωνικὴ πρόνοια, ἀλλὰ καὶ ἡ πολιτικὴ σκοπιμότης, ἐπιβάλλουν τὴν καλυτέραν μεταχείρισιν τῶν ἐργαζομένων καὶ τὴν ἀνακούφισίν των ἀπὸ τὸν μόχθον, πρὸς καλλιέργειαν τοῦ πνεύματος ἑκάστου καὶ τὴν ἀπαραίτητον ψυχαγωγίαν, ἔρχεται ἡ ἐργοδοτικὴ νοοτροπία τοῦ παρελθόντος αἰῶνος νὰ ἐξαντλήσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου παρεχόμενα δικαιώματά της, ὡς ἐὰν μὴ ἔφθανεν ἡ ἀνεπίσημος καταστρατήγησις τοῦ θεσπισμένου ὡραρίου.

Εἶναι λυπηρὸν ὅτι πολλοὶ ἐργοδόται δὲν δύνανται εἰσέτι νὰ ἐννοήσουν ὅτι οἱ ὑπάλληλοι δὲν ἀποδίδουν ἀναλόγως τῶν ὡρῶν ποὺ ἐργάζονται, ἀλλὰ ἀναλόγως τῆς διαθέσεως ποὺ ἔχουν διὰ τὴν ἐργασίαν. Δὲν εἶναι κωπηλᾶται εἰς γαλέρας, ἀλλὰ εἶναι πνευματικὰ ὄντα μὲ δικαιώματα ἐπὶ τῆς ζωῆς, ὁ σεβασμὸς τῶν ὁποίων πολλαπλασιάζει τὴν ἀποδοτικότητα τῆς ἐργασίας των, τόσον εἰς ποσότητα, ὅσον καὶ εἰς ποιότητα.

Ἐξ ἄλλου δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐπαινέσωμεν τὴν πρόνοιαν τοῦ κ. Ἀνδρεάδη νὰ ἱδρύσῃ ἐν τῷ νέῳ Καταστήματι τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης πολυτελεῖς —ὡς ἀκούομεν— αἰθούσας, αἱ ὁποῖαι θὰ τεθοῦν εἰς διάθεσιν τοῦ προσωπικοῦ.

ΠΥΡΡΕΙΟΣ ΝΙΚΗ

Οἱ συνάδελφοι πάντες, τόσον ἐκ τοῦ 6΄ τεύχους, τὸ ὁποῖον ἐξέδωσεν ὁ Σύλλογός μας, ὅσον καὶ ἐκ τοῦ τευχιδίου, τὸ ὁποῖον ἐξέδωσεν ἡ ΟΤΟΕ, ἔχουν πλήρως κατατοπισθῆ ἐπὶ τοῦ πῶς ἀκριβῶς ἔχει τὸ θέμα τῆς νομοθετικῆς ἀπαγορεύσεως καταβολῆς ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου τῶν ἡμερομισθίων ἡμερῶν ἀπεργίας. Κατὰ τὴν τετραήμερον συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Νομοθετικῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς συνεζητήθη τὸ ὅλον θέμα καὶ συνεφώνησαν οἱ πλεῖστοι τῶν κ. κ. Βουλευτῶν ὅτι πρέπει νὰ καταργηθῇ ἡ μεσαιωνικὴ διάταξις τῆς ἀπαγορεύσεως καὶ μάλιστα ἄνευ τῆς ἐξαιρέσεως τῶν περιπτώσεων ἀπεργιῶν εἰς τὰς Τραπέζας Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς. Τελικῶς τὸ Νομοσχέδιον ἀπεσύρθη παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ διὰ νὰ ἐπανέλθῃ διωρθωμένον καὶ οἱ συνάδελφοι Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς ἐπανηγύρισαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν — καὶ ἡμεῖς μετ' αὐτῶν (ὅρα Τραπεζιτικὴν 31.8.57). Ἀλλ' ἔκτοτε τὸ θέμα παραμένει ἀνοικτόν. Ἡ ἀπαγόρευσις καταβολῆς τῶν ἡμερομισθίων παραμένει ἐν ἰσχύϊ. Συνεπῶς, κατὰ τὸν ἀγῶνα νὰ μὴ διατηρηθοῦν αἱ ἀντεργατικαὶ διατάξεις διὰ τοὺς συναδέλφους Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς, ἐπετύχομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος... νὰ διατηρηθοῦν δι' ὅλους τοὺς Τραπεζιτικοὺς ὑπαλλήλους!! Ἀναμένομεν, ὅθεν, τὴν γενικὴν κατάργησιν τῶν ἀντεργατικῶν διατάξεων, κατὰ τὴν γενικὴν γνώμην τῶν Μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Νομοθ. Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς.

ΑΙ ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΥΠΕΡ Ο.Ε.Κ. ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Αἱ ὑπὲρ τοῦ ΟΕΚ (Ὀργανισμὸς Ἐργατικῆς κατοικίας) καὶ τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας κρατήσεις κατέστησαν λίαν ἀντιπαθεῖς εἰς τοὺς ἐργαζομένους, ἰδίως μετὰ τὰ λεχθέντα κατὰ τὴν τετραήμερον συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων, ἡ ὁποία δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου μας τεῦχος «Ἡ Νομοθετικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων διὰ τὰ Τραπεζικὰ καὶ τὰ Ἐργατικὰ ζητήματα», κατέστησαν εὐχερῆ τὸν πλήρη κατατοπισμὸν ἑκάστου ἐπὶ τῶν ἀπασχολούντων τὸν ἐργατοϋπαλληλικὸν κόσμον ζητημάτων. ΟἱΤραπεζοϋπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσουν διατί ὑποχρεοῦνται ὑπὸ τοῦ Νόμου νὰ συνεισφέρουν κοινωνικὴν εἰσφορὰν ὑπὲρ τοῦ ΟΕΚ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον οὐδεμίαν οὐσιαστικῶς ἀναμένουν ἀντιπαροχήν.

Εὐχαρίστως ἐπίσης παραιτοῦνται τῶν ἀγαθῶν τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας, διὰ τὴν ὁποίαν, ὁσονδήποτε μικρὰ καὶ ἂν εἶναι ἡ ἐπιβάρυνσις, δὲν ἔχει κανένα νόημα. Ὡς πρὸς τὴν ὑπὲρ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. κράτησιν..., αὐτὴ πλέον εἶναι μία ἄλλη ἱστορία.

Η ΜΗΝΥΣΙΣ ΚΑΤΑ ΚΩΣΤΗ ΗΛΙΑΣΚΟΥ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ κατὰ Κωστῆ Ἠλιάσκου ἀνάκρισις συνεπείᾳ τῆς κατ' αὐτοῦ ὑποβληθείσης μηνύσεως τοῦ Συλλόγου μας, ἐγγίζει εἰς τὸ τέρμα της, ὁλοκληρωθείσης τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων.

Εἶναι πλέον καιρὸς νὰ ἀποφανθῇ ἡ Δικαιοσύνη καὶ μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεώς της οὐδὲν σχόλιον ἐπιτρέπεται.

Η ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΠΙΣΤΙΣ

Μὲ ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν ἐπληροφορήθημεν τὴν σύστασιν εἰδικοῦ Τμήματος «Ναυτιλιακῶν Ἐργασιῶν».

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, πρωτοπόρος πάντοτε εἰς κάθε ἐκδήλωσιν γενικωτέρας σημασίας, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀγνοήσῃ τὸν Ναυτιλιακὸν Τομέα, εἰς τὸν ὁποῖον τόσα λαμπρὰ ἐπιτεύγματα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιχειρηματικότης καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξαρτᾶται ἡ ἐργασία καὶ εὐημερία χιλιάδων ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν.

Τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τῆς Τραπέζης, ὅπως ἐπεκτείνῃ τὴν δραστηριότητά της, ὑπὸ συστηματικὴν καὶ ὠργανωμένην μορφήν, εἰς τὰς ναυτιλιακὰς ἐργασίας, χαιρετίζομεν μὲ ἐνθουσιασμόν, ὡς ἕνα ἐπὶ πλέον δεῖγμα τῆς ἀνιούσης πορείας τοῦ Ἱδρύματος.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Κατόπιν ὑποβληθείσης αἰτήσεως ὑπὸ τοῦ προβλεπομένου ἀπὸ τὸ Καταστατικὸν ἀριθμοῦ Μελῶν, συγκαλοῦμεν ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν διὰ τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1957, ὥραν 5.30 μ.μ. ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος τῆς Τραπέζης καὶ ἐν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας διὰ τὴν Πέμπτην 12ην Δεκεμβρίου 1957 κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καὶ ἐν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας διὰ τὴν Πέμπτην 19ην Δεκεμβρίου 1957 κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, μὲ τὸ ἐν τῇ αἰτήσει καθοριζόμενον θέμα:

«Ἄρσις ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ἐκλογὴ Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸς διενέργειαν ἀρχαιρεσιῶν».

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς

Ἀθῆναι, 25 Νοεμβρίου 1957

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰς τὸν ἐκλεκτὸν καὶ ἀγαπητὸν συνάδελφον κ. Κ. Σγουρδέλην εἰς τὸν ὁποῖον ἀνετέθη ἡ Διεύθυνσις τοῦ Τμήματος, εὐχόμεθα πᾶσαν ἐπιτυχίαν.

ΑΙ ΑΔΕΙΑΙ

Λήγοντος τοῦ ἔτους 1957 ἴσως ὑπάρχουν ἀκόμη μερικαὶ περιπτώσεις συναδέλφων, ἐπαρχιακῶν ἰδίως Ὑπ)των, οἵτινες δὲν ἔχουν λάβει ἀκόμη τὰς ἀδείας των. Ἂς λάβουν σοβαρὰν φροντίδα οἱ κ. κ. Διευθυνταὶ Ὑπ)των, ὅπως συμμορφούμενοι πρὸς τὰς κατηγορηματικὰς καὶ αὐστηρὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως, χορηγήσουν εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς συναδέλφους τὰς ἀδείας τῶν ὁποίων δικαιοῦνται δι' ἀνάκτησιν τῶν δυνάμεων, τὰς ὁποίας κατηνάλωσαν, ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ἱδρύματος.

ΓΕΩΦΥΣΙΚΟΝ ΕΤΟΣ

Διανύομεν τὸ γεωφυσικὸν ἔτος καὶ καλὸν εἶναι νὰ ἔχωμεν σαφῆ ἀντίληψιν τῶν κατὰ τὴν κοσμογραφίαν ὡρῶν τοῦ ἔτους καὶ τῆς ἀκριβοῦς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως ἑκάστης ἐξ αὐτῶν. Οὕτω τὸ Ἔαρ ἀρχίζει τὴν 21ην Μαρτίου, τὸ Θέρος τὴν 22αν Ἰουνίου, τὸ Φθινόπωρον τὴν 23ην Σεπτεμβρίου καὶ ὁ Χειμὼν τὴν 22αν Δεκεμβρίου. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἐμμένει εἰς τὴν αἰσιοδοξίαν του ὅτι ἐντὸς τοῦ Φθινοπώρου θὰ ὁλοκληρωθοῦν αἱ προαγωγαὶ Ἰανουαρίου καὶ Ἰουλίου 1957.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΝ

Ἀντιγράφομεν ἀπὸ τὴν «Τραπεζιτικὴν» τῆς 6.11.57:

Ἐπιτευχθείσης τῆς ἀποπομπῆς τοῦ ξένου ἐργοδότου ἐκ τῶν Τραπεζῶν Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς καὶ τῆς συγχωνεύσεώς των μετὰ τῆς Ἐμπορικῆς, φρονοῦμεν ὅτι ὁ κ. Ἀνδρεάδης θὰ θελήσῃ νὰ ΕΠΑΝΑΦΕΡΗ τὸν συνάδελφον κ. Τσακίρη εἰς τὴν θέσιν του, ἐπανορθώνων τὴν ὑπὸ τῆς προηγουμένης ξένης Διοικήσεως προσγενομένην διὰ τῆς ἀπολύσεώς του, ἀδικίαν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Γ. Π., Ἐνταῦθα. Μάλιστα, ὁ κ. Πουσκούρης εἶναι ὁ συνδικαλιστὴς καὶ ἰδεολόγος ἐκεῖνος περὶ τοῦ ὁποίου γράφετε, ὅσα γράφετε. Δυστυχῶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ἄρθρον σας «Συνδικαλιστικὸς μεταβολισμός», εἰς τὸ ὁποῖον ἀφηγεῖσθε «τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν ἑνὸς χρεωκοπημένου συνδικαλιστοῦ». Ἐξ ἄλλου, καθένας εἶναι ἐλεύθερος νὰ μεταβάλλῃ ἀντιλήψεις καὶ πεποιθήσεις, ἀκόμη καὶ νὰ προσφέρῃ ἄνθη εἰς τὸν κ. Γονῆν.

ΕΥΜΕΝΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

Ἀναδημοσιεύομεν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «Τραπεζικὸς Ἀγὼν» καὶ εὐχαριστοῦμεν τὴν ἀγαπητὴν συνάδελφον διὰ τὴν εὐμενῆ της κρίσιν:

ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΤΟΠΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ
«Η ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ»

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ὁ Σύλλογος Ὑπαλλήλων ΕΤΕ ἐξέδωσε νέον τεῦχος περιέχον τὰς εἰς τὴν Βουλὴν γενομένας ἀγορεύσεις ἐπὶ τῶν τραπεζικῶν καὶ ἐργατικῶν ζητημάτων. Ἡ κωδικοποίησις, κατά τινα τρόπον, τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς τῶν ἀφιερωμένων εἰς τὰ ζητήματα τοῦ Κλάδου μας, προσφέρει σοβαρὰν ὑπηρεσίαν τόσον εἰς τοὺς συναδέλφους ὅσον καὶ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

Ἐπικροτοῦμεν πλήρως τὴν ἀρξαμένην προσπάθειαν τοῦ Συλλόγου ΕΤΕ κι' εὐχόμεθα ὅπως συνεχισθῇ ὥστε νὰ δυνάμεθα «ἀπὸ πρῶτο χέρι» νὰ γνωρίζωμεν τοὺς βουλευτάς, οἱ ὁποῖοι εἶναι φίλοι ἢ ἐχθροὶ τῶν ἐργαζομένων, ἵνα ἐν καιρῷ τοὺς ἀπαντήσωμεν καταλλήλως.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Κύριε Πρόεδρε,

Ἔλαβον τὰ δύο ἐσχάτως ἐκδοθέντα τεύχη περὶ Ο.Χ.Ο.Α. καὶ Τραπεζικῶν ζητημάτων καὶ σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας ὅπως ἐνημερώνετε τοὺς συναδέλφους περὶ τῶν συζητήσεων, αἵτινες γίνονται εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἀφοροῦν τὴν θέσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τῶν ἐργαζομένων.

Ἡ πρωτοβουλία ἣν ἀνελάβατε κ. Πρόεδρε, ἐνέχει ὑψίστην σημασίαν ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας καθ' ἃς δοκιμάζεται ἡ τύχη καὶ ἡ ὕπαρξις τοῦ ἱεροῦ Ἱδρύματος ἐφ' οὗ δυστυχῶς ἔθεσαν βέβηλον χεῖρα ἀνάξιοι Κυβερνῆται καὶ πολιτικοὶ ἄνδρες.

Ἡμεῖς οἱ συνταξιοῦχοι οἱ ὁποῖοι ἠναλώσαμεν τὴν ζωήν μας εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο τέμενος μετὰ μεγίστης συγκινήσεως ἀλλὰ καὶ ἀγανακτήσεως παρακολουθοῦμεν τὰ συνεχιζόμενα σφάλματα εἰς βάρος αἰωνοβίου Τραπέζης καὶ θέλομεν ν' ἀφιερώσωμεν καὶ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς μας διαφωτίζοντες τοὺς πάντας ἵνα ἐπιτευχθῇ συντόμως ἡ ἐπάνοδος τῆς Ἐθνικῆς μας Τραπέζης εἰς τὸν ἱστορικόν της ρόλον, καὶ τὸ ἄφθαστον μεγαλεῖον της.

Μετὰ τιμῆς

ΑΝΔΡ. Γ. ΑΝΔΡΙΤΣΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
«ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ»
ΜΟΥΛΑΓΙΑΝΝΗ — ΚΑΖΟΥΡΗ
ΑΙΟΛΟΥ 70
(ΣΤΟΑ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ)
ΑΘΗΝΑΙ

Τὰ παιδία παίζει

Σαπουνόφουσκες . . .

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀθῆναι, 16 Νοεμβρίου 1957

Συνάδελφοι,

Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ πληροφορήσωμεν τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου μας, ὅτι αἱ διὰ τῆς ἀπὸ 16)10)57 ἀνακοινώσεως ἐκφρασθεῖσαι ἐλπίδες μας δι' εὐνοϊκὴν λύσιν τοῦ αἰτήματος περὶ χορηγήσεως ἐπανωφορίου, πραγματοποιοῦνται.

Ἤδη, καθὼς μᾶς ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως, ὁ κ. Διοικητὴς ἐνέκρινε τὴν χορήγησιν ταύτην καὶ ἀπομένει πλέον πρὸς ἐκτέλεσιν ἡ τεχνικὴ προετοιμασία, ἥτις ἐλπίζομεν νὰ ἔχῃ συντελεσθῆ μέχρι τῶν ἑορτῶν.

Ὡς διαπιστώνετε, συνάδελφοι, ἐκ τῆς ἐπιτυχοῦς λύσεως τοῦ αἰτήματός μας τούτου, ὡς καὶ ἐκ τῆς χορηγήσεως εἰς ἄλλα μέλη τοῦ Συλλόγου μας τῆς χειμερινῆς στολῆς, αἱ κατὰ καιροὺς δοθεῖσαι ὑποσχέσεις τῆς Διοικήσεως διὰ τὴν σταδιακὴν ἐπίλυσιν τῶν αἰτημάτων μας πραγματοποιοῦνται.

Εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι καὶ διὰ τὰ ἄλλα αἰτήματα τοῦ κλάδου μας θὰ ἐπιδειχθῇ ἡ αὐτὴ στοργὴ καὶ συντόμως θὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ σᾶς ἀνακοινώσωμεν τὴν ἱκανοποίησιν καὶ ἄλλων ἐκκρεμούντων αἰτημάτων μας.

Τὸ Δ. Σ. αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκφράσῃ τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας του πρὸς τὴν Σεβαστήν μας Διοίκησιν καὶ νὰ Τὴν διαβεβαιώσῃ ὅτι αἱ ὑψηλαὶ αὗται χειρονομίαι Της, μᾶς συνεκίνησαν βαθύτατα.

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς

Διὰ τὸ Διοικ. Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΤΡΙΜΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΕΛ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν εὐχαρίστως ὅτι ἡ κρίσις διὰ τὰς προαγωγὰς Δοκίμων εἰς Ὑπολογιστὰς Β΄ καὶ Ὑπολογιστῶν Β΄ εἰς Α΄ ἐτερματίσθη, ρυθμισθέντος καὶ τοῦ θέματος μερικῶν ἐπανακτήσεων τῶν ἐκ τῆς στρατεύσεως ἀπωλειῶν. Θὰ ἀπαιτηθοῦν μερικαὶ ἀκόμη ἡμέραι διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Πράξεως Διοικήσεως καὶ τὴν ἑτοιμασίαν τῶν σχετικῶν ἐγγράφων κοινοποιήσεως.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἐπιτροπὴ προαγωγῶν θὰ ἐπιληφθῇ τῆς κρίσεως Ὑπολογιστῶν Α΄ καὶ ἄνω, ὡς καὶ Προσωρινῶν εἰς Δοκίμους, προβλεπομένης τῆς ὁλοκληρώσεως τῶν προαγωγῶν Ἰανουαρίου καὶ Ἰουλίου 1957 ἐντὸς τῆς ἀρχικῶς τεθείσης προθεσμίας τοῦ Φθινοπώρου 1957.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρχισε κινουμένη ἡ διαδικασία τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν μετὰ διετίαν προσαυξήσεων εἰς τοὺς βαθμοὺς Ὑπολογιστοῦ καὶ Λογιστοῦ Β΄

Ἐλάβομεν τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ σχετικὴ τροποποίησις θέλει ἐγκριθῆ ὑπὸ τοῦ Γεν. Συμβουλίου τῆς Τραπέζης εἰς τὴν α΄ αὐτοῦ συνεδρίασιν.

Ἀκολούθως θὰ ἀπαιτηθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένη διαδικασία (κοινὴ ἀπόφασις Ὑπουργῶν Ἐργασίας καὶ Ἐμπορίου καὶ ἔκδοσις Βασιλικοῦ Διατάγματος).

Ὑπολείπεται ἡ ρύθμισις τοῦ θέματος τῶν ἀσθενειῶν καὶ τῶν μεταταγέντων ἐξ εἰσπρακτόρων.

Ὡς πρὸς τὰς χορηγήσεις τῶν ὑπολειπομένων ἀδειῶν 1957, ἡ Διεύθυνσις Διοικητικοῦ ἔδωσεν αὐστηρὰς διαταγὰς ὅπως χορηγηθοῦν αὗται εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως, ἀντιμετωπιζομένου ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκ τῶν ἐνόντων τοῦ προβλήματος τῆς στενότητος τοῦ προσωπικοῦ.

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς

Ἀθῆναι, 12 Ν)βρίου 1957

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΡΤΣΙΒΑΝΗ

Τὸ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. ἀνακοινοῖ ὅτι συνάδελφοι, μέλη αὐτοῦ, ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Τεχνικὸν Τμῆμα κατέθεσαν δραχμὰς τετρακοσίας ὑπὲρ τοῦ Ταμείου εἰς μνήμην τοῦ μεταστάντος μηχανικοῦ τῆς Τραπέζης Νικολάου Καρτσιβάνη.

ΠΩΣ ΕΧΕΙ Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΠΑΡΔΑΒΙΛΛΙΑ

Ἡ παραπεμφθεῖσα εἰς τὴν δικαιοσύνην ὑπόθεσις τῶν Ἀγγλο Ἑλληνικῶν ὑφασμάτων, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Σ. Χάμψα, δημοσιευόμενον εἰς ἄλλην σελίδα, ἔχει χρονογραφικῶς καὶ ἐν συντομίᾳ ὡς ἑξῆς:

Ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1952 μέχρι καὶ τοῦ Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1953, ἐπρομηθεύθη ὁ Συν)σμὸς ἀπὸ τὸν Περ. Τσαβλῆν, ὑπάλληλον τῆς ἐριοβιομηχανίας Ε.Ρ.Β.Ι.Κ. Κηφισσίας τῶν ἀδελφῶν Μπαρδαβίλλια, 6678 ἐν συνόλῳ ὑάρδας ὑφασμάτων (κασμήρια, φανέλλες καὶ παρντεσοῦ) ὡς Ἀγγλικὰ πρὸς δρχ. 185 κατὰ ὑάρδαν, ἤτοι ἀντὶ συνολικοῦ τιμήματος δραχ. 1.202.900.

Ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων τούτων, ἐκ τῶν ὁποίων μέχρι τοῦ Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1955 εἶχον πωληθῆ μόνον 2778 ὑάρδες, εἶχεν ἐπιτεθῆ ἀνὰ τρεῖς ὑάρδας σφραγὶς μὲ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ ἐργοστασίου ELLIOT WOLEN καὶ τοῦ «φινιριστηρίου» FARR.

Εἰς τὸν Συν)σμὸν κατηγγέλθη ὅτι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ὑφάσματα δὲν ἦσαν Ἀγγλικά, ἀλλὰ ἑλληνικῆς κατασκευῆς.

Πράγματι, ἐκ γενομένης ἐρεύνης δὲν ἀνευρέθη οὔτε ἐν Λονδίνῳ οὔτε ἀλλαχοῦ τῆς Ἀγγλίας ἐργοστάσιον ἢ ἄλλη τις ἐμπορικὴ ἐπωνυμία τοιαύτη.

Ἐπὶ πλέον, ὁ γνωστὸς ἐν Ἀγγλίᾳ οἶκος ἐπεξεργασίας ὑφασμάτων (φινιριστήριον) FARR θέτει ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων σφραγῖδα διάφορον τῆς ὡς ἀνωτέρω τεθείσης καὶ δὴ κεχωρισμένως ἀπὸ τὴν τοῦ κατασκευάσαντος ἐργοστασίου.

Ἐκ πάντων τούτων, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς ὡρισμένα ἄλλα περιστατικά, προέκυψεν ὅτι τὰ ὑφάσματα δὲν ἦσαν Ἀγγλικὰ ἀλλ' ἑλληνικῆς κατασκευῆς, πραγματικὸς δὲ προμηθευτὴς αὐτῶν οὐχὶ ὁ Περ. Τσαβλῆς ἀλλὰ ἡ Ἐριοβ ΕΡΒΙΚ τῶν ἀδελφῶν Πέτρου καὶ Παύλου Μπαρδαβίλλια.

Εἰς τὸν δεύτερον ἐκ τούτων τὸ Πλημμελειοδικεῖον ἐπέβαλε ποινὴν φυλακίσεως 2½ ἐτῶν εἰς δὲ τὸν Περ. Τσαβλῆν 2 ἐτῶν ἠθῴωσε δέ, ἐλλείψει ἀποδείξεων, πάντας τοὺς λοιπούς.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω καταδικασθέντες ἤσκησαν ἔφεσιν, παραπονούμενοι ὅτι κακῶς κατεδικάσθησαν, ἐνῷ ἀντιστρόφως ὁ Προϊστάμενος τῆς εἰσαγγελίας πλημμελειοδικῶν ἤσκησεν ἔφεσιν κατὰ τῶν ἀπαλλακτικῶν διατάξεων τῆς ἀποφάσεως, ἰσχυριζόμενος ὅτι κακῶς ἀπηλλάγησαν οἱ λοιποὶ κατηγορούμενοι, οἵτινες εἶχον παραπεμφθῆ διὰ τοῦ βουλεύματος τοῦ Ἐφετείου.

Ἤδη τὸ ὅλον θέμα θὰ κριθῇ ὑπὸ τοῦ Πενταμελοῦς Ἐφετείου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Ὁ συνάδελφος κ. Γρηγ. Αὐγουλέας τοῦ καταστήματος Γ΄ Σεπτεμβρίου ἐτέλεσεν τοὺς γάμους του μετὰ τῆς δίδος Καίτης Κανελλοπούλου.

Παράνυμφοι παρέστησαν οἱ κ.κ. Δημ. Ἰθακήσιος καὶ Π. Καζαντζῆς.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κ. Δέσποινα Μιχ. Ἀθανασιάδου, σύζυγος τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Συλλόγου μας, ἔτεκεν αἰσίως ἄρρεν.

Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς καὶ τὸ νεογέννητον εὐχόμεθα νὰ ζήσουν.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΙΛΙΣΟΣ»

Ἔρευνα - Φιλοσοφία - Τέχνη

Διευθυντής:

Κ. Μελισσαρόπουλος

Σὲ λίγες ἡμέρες κυκλοφορεῖ τὸ τεῦχος Δεκεμβρίου, μὲ 100 σελίδες, ἀφιερωμένο στὸ Νικ. Καζαντζάκη, μὲ τὸ ὁποῖον συμπληρώνεται ὁ τόμος τοῦ Β΄ ἔτους. Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα: Χρ. Ριζοπούλου Μελέτη γιὰ τὸν Καζαντζάκη, Ἀντ. Ἀδριανοπούλου Βιογραφικὸ σημείωμα καὶ τρία ἄρθρα, Ἰω. Βασιλῆ: Ἡ καλωσύνη καὶ τὰ γνωστικὰ ἐπιτεύγματα τοῦ ἀνθρώπου, Δ. Ἰωαννίδη: Ἡ Ἰνδικὴ Σοφία, Κωστῆ Μελισσαροπούλου: Ἡ ἄποψις τῆς Μετενσαρκώσεως, Ἀθ. Γεωργιάδη: Τὸ ὄνειρον παγίας εἰρήνης, Κρισναμοῦρτι: Ἁπλότης καρδιᾶς, Ὀδ. Κοσμοπούλου: Ἄσπροι καὶ μαῦροι στὶς ΗΠΑ, Οἱ ἀδελφοί μας τὰ ζῶα, Ἡ Ἀκρεωφαγία, Ποιήματα Κ. Παλαμᾶ, Α. Σικελιανοῦ, Σ. Σκίπη, κλπ.

Θ. Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΤΟ ΘΕΜΑ ΑΝΑΝΕΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΜΨΥΧΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

Ἀπὸ τὰν «Οἰκονομικὸν Ταχυδρόμον» παραλαμβάνομεν τὸ κάτωθι λίαν ἐνδιαφέρον ἄρθρον τοῦ διακεκριμένου συνεργάτου μας κ. Δ. Θ. Καντογιαννοπούλου:

1) Η ΙΔΙΑΖΟΥΣΑ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ.

Τὸ θέμα τῶν προσόντων τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων δὲν εἶναι νέον, μηδὲ καὶ ἀπησχόλησε μόνον τοὺς Τραπεζικοὺς κύκλους τῆς Ἑλλάδος, διότι πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν τῇ ξένῃ γίνεται εὐρυτάτη περὶ αὐτοῦ συζήτησις.

Τοῦτο διότι, διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ τραπεζικοῦ ἐπαγγέλματος ἀπαιτεῖται ἄμεσος καὶ δὴ ἰδιάζουσα ἐπαφὴ τοῦ ὑπαλλήλου μετὰ τοῦ συναλλασσομένου κοινοῦ, τοῦθ' ὅπερ ἀπαιτεῖ τὴν ὕπαρξιν εἰδικῆς ἰδιοτυπίας χαρακτῆρος, ὡς ἐπίσης καὶ διαρκῆ παρακολούθησιν τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων καὶ ἐν γένει μεταβολῶν ἐν τῇ οἰκονομίᾳ ὡς καὶ τῶν ἐξελίξεων αὐτῆς, ἡ πλήρης κατανόησις τῶν ὁποίων καὶ αἱ συχναὶ μεταβολαὶ αὐτῆς καθιστοῦν τὸν τραπεζικὸν ὑπάλληλον διαρκῶς μαθητευόμενον.

Εἶναι τοιαῦται αἱ ἐπερχόμεναι μεταβολαὶ εἰς τὰς καθ' ἡμέραν οἰκονομικὰς συναλλαγὰς καὶ τὰ συστήματα αὐτῶν, ὥστε, ὁ τραπεζικὸς ὑπάλληλος, ὁσονδήποτε μορφωμένος καὶ εἰδικευμένος καὶ ἂν εἶναι, θὰ συναντήσῃ δυσχερείας εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας του, ἐὰν ἀλλάξῃ ἀντικείμενον ἀπασχολήσεως.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ φανῇ ὑπερβολή, ὅτι μὲ τὸ κρατοῦν ἐν τῇ Χώρᾳ μας τελευταίως πολύπλοκον σύστημα τραπεζικῶν συναλλαγῶν καὶ τὰς συχνὰς μεταβολὰς αὐτοῦ, πολλάκις οἱ ὑπάλληλοι, ἐπιστρέφοντες ἐκ τῆς ἀδείας των, εὑρίσκονται πρὸ νέων ἐξελίξεων, διὰ τὴν ἐνημέρωσίν των δὲ χρειάζεται νὰ μαθητεύσωσιν ἐπί τι χρονικὸν διάστημα, ὥστε νὰ ἐξοικειωθῶσι πλήρως ἐπὶ τοῦ κρατοῦντος συστήματος τῶν συναλλαγῶν.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι, προπολεμικῶς τὸ προσωπικὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν ὑπερεῖχε κατὰ πολὺ τοῦ προσωπικοῦ τῶν λοιπῶν οἰκονομικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ὀργανισμῶν καὶ κατεῖχε προέχουσαν θέσιν εἰς τὴν ὑπαλληλικὴν ἐν Ἑλλάδι τάξιν, εἰς τρόπον ὥστε, ἐκ τῶν κόλπων τῆς Τραπεζικῆς οἰκογενείας νὰ ἐξέλθουν ἐπιφανεῖς οἰκονομολογικαὶ προσωπικότητες.

Ἡ τοιαύτη ὑπεροχὴ τῆς ποιότητος τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων ὠφείλετο, ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸ γεγονός, ὅτι αἱ μεγάλαι Τράπεζαι προσελάμβανον προσωπικὸν κατόπιν αὐστηροτάτων ἐξετάσεων καὶ διότι ἐγίνετο ἐκ μέρους αὐτῶν συστηματικὴ παρακολούθησις τῆς ἐξελίξεώς των, πρὸς διαπίστωσιν τῆς ὁποίας οἱ ὑπάλληλοι ὑπεβάλλοντο εἰς διαδοχικὰς δοκιμασίας.

Ἡ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τηρηθεῖσα τοιαύτη ὑπεροχή, μεταπολεμικῶς ὑπέστη σοβαρὰν ἀλλοίωσιν, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τοῦ συστήματος τῶν ἄνευ ἐξετάσεων προσλήψεων, ἰδίᾳ δὲ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἐνίων προστατευτικῶν νόμων περὶ τὴν πρόσληψιν τοῦ προσωπικοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι δὲν ἀνεπροσηρμόσθησαν πλήρως αἱ ἀπολαυαὶ τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων καὶ συνεπῶς μεγάλη μερὶς ἀρίστων ὑπαλλήλων ἐτράπη πρὸς ἄλλας ἀπασχολήσεις, οἱ δὲ ἱκανοὶ νέοι δὲν εὗρισκον ἱκανοποιητικὰ τὰ κατώτατα ὅρια μισθῶν τῶν Τραπεζῶν, δεδομένου, ὅτι αὗται ἀπαιτοῦν τὴν ἔναρξιν τῆς σταδιοδρομίας ἀπὸ τοῦ κατωτάτου βαθμοῦ, ἀνεξαρτήτως προσόντων.

Ἐξ ἄλλου, εἰς τὴν τοιαύτην μείωσιν τῆς ποιότητος τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων συνετέλεσεν ἀρκούντως καὶ ἡ μὴ καθιέρωσις προοδευτικῶν κανονισμῶν προσωπικοῦ, ὡς τοῦτο γίνεται εἰς τὰς Τραπέζας ἐξωτερικοῦ καὶ ὡς τοῦτο ἀξιεπαίνως ἐφηρμόσθη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ νευραλγικὰ σημεῖα τῆς Διοικήσεως καὶ δὴ εἰς τὰς Ἐπιτελικὰς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

2) Η ΥΠΟ ΙΔΡΥΣΙΝ ΣΧΟΛΗ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἤδη, τὸ πρῶτον ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἔθιξε τὸ ζήτημα τῆς ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως τοῦ προσωπικοῦ της.

Νομίζομεν, ὅτι ἡ τοποθέτησις τοῦ θέματος τῆς ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Εἰδικῆς Σχολῆς, μόνον διὰ τοὺς ὑπαλλήλους της, εἶναι ἐσφαλμένη καὶ ἀσύμφορος τόσον οἰκονομικῶς, διότι, ὑπὸ τὰς τεθείσας προϋποθέσεις, δὲν θὰ ἀντιμετωπισθῶσι μόνον τὰ ἔξοδα λειτουργίας τῆς Σχολῆς ἀλλά, τὸ σπουδαιότερον καὶ προκλητικώτατον, αἱ ἐπιχορηγήσεις ἐν εἴδει πριμοδοτήσεων πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους της, ὅσον καὶ ἐπαγγελματικῶς διότι οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὰ μέσα ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν κατὰ μέσον ὅρον προκεχωρημένην ἡλικίαν δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἀναπληρώσῃ τὰ κενὰ τῆς μὴ ἐγκαίρου καὶ συστηματικῆς ἐπιστημονικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὡς προβλέπουν ταύτην τὰ ἀναλυτικὰ καὶ μεθοδικὰ προγράμματα τῶν λειτουργουσῶν ἀνωτάτων Σχολῶν.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς ἐσπευσμένης ἐνεργείας της ταύτης, προδίδει τὴν διαπίστωσίν της, ὅτι τὸ προσωπικόν της, κατὰ μεγάλον ποσοστὸν δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Ἱδρύματος καί, πρὸς κάλυψιν τοῦ κενοῦ, σπεύδει ἐμβαλωματικῶς νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ πρόβλημα, ἀδιαφοροῦσα διὰ τὰς ἀντιμετωπισθησομένας δαπάνας, αἵτινες οὐσιαστικῶς θὰ βαρύνωσι τὸ κοινωνικὸν σύνολον.

Ὡς ἀνεπτύξαμεν καὶ εἰς ἄλλην μελέτην μας, αἱ Κεντρικαὶ Τράπεζαι πρέπει νὰ λειτουργοῦν ὑπὸ τύπον Τραπεζικῶν Ἱνστιτούτων καὶ ἀνωτέρων Ὀργάνων καθορισμοῦ τῆς πιστωτικῆς πολιτικῆς, προωθήσεως τῆς οἰκονομικῆς σκέψεως καὶ δραστηριότητος καὶ ἐλέγχου τῆς πίστεως, ὡς τοιαῦτα δὲ ὄργανα θὰ πρέπει νὰ περιορίζουν τὴν συναλλακτικήν των ἔκτασιν, ἐφ' ὅσον λειτουργοῦν ἐν τῇ Χώρᾳ Ἐμπορικαὶ Τράπεζαι, ὧν ἡ δραστηριότης καλύπτει τὰς συναλλακτικὰς ἀνάγκας.

Ἐὰν ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶχεν ἀρχῆθεν ἀποδιοργανωθῇ διὰ τῆς ἀσκόπου συναλλακτικῆς ἐπεκτάσεώς της, ὡς καὶ τῆς ὑπερμέτρου προσλήψεως προσωπικοῦ, μὴ διαθέτοντος, ἐν πολλοῖς, τὰ σύγχρονα τυπικὰ προσόντα, δι' Ὀργανισμὸν ἀνωτάτης οἰκονομικῆς ἀποστολῆς, θὰ ἔδει νὰ διατηρῇ ἐλάχιστα Ὑποκ)ματα καὶ νὰ ἔχῃ ἐπανδρωθῇ μὲ τὸ ἀναγκαιοῦν προσωπικὸν τόσον διὰ τὰς συναλλαγάς της, ὅσον καὶ διὰ τὸ Ἐπιτελεῖον της, ὥστε νὰ μὴ παρίσταται σήμερον ἀνάγκη ὁμαδικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ μάλιστα διὰ χορηγήσεως ἀδικαιολογήτων ἀμοιβῶν, εἰς ἣν ἐποχὴν ἡ Πολιτεία ἀδυνατεῖ νὰ βοηθήσῃ ἐξεχόντως εὐφυεῖς νέους, μὴ διαθέτοντας τὰ μέσα διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεώς των.

Δὲν ἀμφισβητοῦμεν, ὅτι πᾶς Ὀργανισμὸς καὶ πᾶσα Τράπεζα δύναται νὰ ἐκλέξῃ οἱονδήποτε σύστημα ἐπαγγελματικῆς καὶ ἔν τινι μέτῳ θεωρητικῆς καταρτίσεως τοῦ προσωπικοῦ της, ἀλλὰ ὡς πρὸς τὴν πρόθεσιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, νομίζομεν, ὅτι αὕτη ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς συνήθους πρωτοβουλίας ἐκπαιδεύσεως τῶν ὀργάνων ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τείνει νὰ ὑποκαταστήσῃ τὴν λειτουργίαν τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, αἱ ὁποῖαι, διερωτῶμαι διὰ τίνα λόγον δὲν ἔλαβον εἰσέτι θέσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Βεβαίως, Τραπεζικὰ Ἱνστιτοῦτα ὑφίστανται καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλὰ ταῦτα λειτουργοῦν ἐπὶ τελείως διαφορετικῆς βάσεως καὶ εἶναι ἀνοικταὶ αἱ αἴθουσαί των οὐ μόνον εἰς ὅλους τοὺς Τραπεζικοὺς ὑπαλλήλους τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ξένους τοὺς ὁποίους, ὡς ἐκ περισσοῦ προσθέτω, προθυμοποιοῦνται νὰ βοηθοῦν ἐκ τοῦ μακρόθεν.

Θὰ ἦτο εὐκταῖον νὰ λειτουργήσῃ καὶ ἐν Ἑλλάδι ὁ θεσμὸς τῶν Τραπεζικῶν Ἱνστιτούτων, ὅτε θὰ ἔδει νὰ συγκροτηθῇ ἀναλόγως μία ἐκ τῶν ἤδη ὑφισταμένων Ἀνωτάτων Σχολῶν (π. χ. ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν εἰς ἣν γίνεται ἀναλυτικὴ διδασκαλία τῶν οἰκονομικῶν μαθημάτων καὶ τῆς Λογιστικῆς), ἔνθα οἱ Καθηγηταὶ αὐτῆς, ὡς καὶ ἄλλαι Προσωπικότητες, ὡς καὶ εἰδικοὶ Τραπεζικοὶ Λειτουργοὶ θὰ διδάσκωσι τὰ μαθήματα τοῦ προγράμματος καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ καθωρισμένου κύκλου σπουδῶν νὰ ὑφίστανται ἐξετάσεις οἱ ὑποψήφιοι, ὥστε νὰ λαμβάνωσιν ἐπαξίως τὸν εἰδικὸν τίτλον σπουδῶν, ὅστις δὲν θὰ δύναται νὰ καταστῇ ἰσότιμος τῶν πτυχίων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, διὰ νὰ μὴ ἀποκλεισθῇ ἡ πρόοδος τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξερχομένων νέων.

Ἡ μονομερὴς ἵδρυσις τῆς ὑπὸ τῆς Τραπέζης ἐξαγγελθείσης Σχολῆς, μὲ τὰ παρεχόμενα μάλιστα πλεονεκτήματα ἠθικὰ καὶ ὑλικά, τεινούσης νὰ ὑποκαταστήσῃ τὴν λειτουργίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωτάτων Σχολῶν ἀποτελεῖ ἀντινομίαν καὶ πρόκλησιν κατὰ τῶν λοιπῶν Τραπεζικῶν Ἱδρυμάτων, ἔτι δὲ περαιτέρω ἐπίδειξιν χρηματικῶν μέσων ἐκ μέρους τῆς Κεντρικῆς μας Τραπέζης, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἐπιμόνως συζητοῦνται τρόποι μειώσεως τοῦ τραπεζικοῦ κόστους πρὸς ἀντίστοιχον μείωσιν τῶν τόκων χορηγήσεων.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἀντὶ νὰ ὑποβάλλεται εἰς δαπάνας διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς μορφώσεως τοῦ ἤδη ἀκαταλλήλου προσωπικοῦ της, θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν βαθμιαίαν ἀπαλλαγήν της ἐξ αὐτοῦ, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον, ὡς γνωστόν, τὸ παρ' αὐτῇ ὑπηρετοῦν προσωπικὸν κρίνεται ὑπερβολικὸν ἐν σχέσει μὲ τὸν προορισμόν της.

Πᾶσα δὲ μελλοντικὴ πρόσληψις παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος θὰ πρέπει νὰ πραγματοποιῆται μόνον κατόπιν ὑποδειγματικῶν ἐξετάσεων ἐπὶ ἐπιστημονικοῦ ἐπιπέδου, ὥστε τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης ταύτης νὰ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῆς ἀποστολῆς της.

Αὐτή, καθ' ἡμᾶς, εἶναι ἡ ἐνδεδειγμένη λύσις τῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς Κεντρικῆς μας Τραπέζης καὶ οὐχὶ ἡ προταθεῖσα τοιαύτη, ἡ ὁποία ἐπροκάλεσεν ἤδη τὰς δικαίας διαμαρτυρίας τῶν Διπλωματούχων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, οἵτινες, παραμένοντες ἐπὶ μακρὸν ἄνευ ἐργασίας καὶ δὴ μὴ ἐξευρίσκοντες ἀνάλογον τῶν προσόντων των τοιαύτην, ἀποτελοῦν κοινωνικὸν κίνδυνον, διότι θεωροῦν, ὅτι περιφρονοῦνται ὑπὸ τῆς Πολιτείας.

Ἡ ἀντινομία ἔγκειται εἰς τὸ σημεῖον, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὁδηγοῦνται εἰς τὰ θρανία ἄνθρωποι, ἐξαντλήσαντες τὰ περιθώρια τῆς δράσεώς των, ἐνῷ ἀντιθέτως ἀργοσχολοῦν οἱ Διπλωματοῦχοι νέοι.

Ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ ζητήτης παρατηρουμένης ἀνεργίας τῶν ἐκ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν ἐξερχομένων, ἔδει νὰ εἶχε σοβαρώτερον ἀπασχολήσει τὴν Πολιτείαν, ἥτις, πρὸς μερικὴν ἔστω θεραπείαν, τοῦ κακοῦ, ἔδει νὰ ἀπαγορεύσῃ οὐσιαστικῶς τὴν πολυθεσίαν, νὰ περιορίσῃ τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας καὶ νὰ θεσπίσῃ ὡς ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τὸ Δίπλωμα Ἀνωτάτης Σχολῆς διὰ τὴν κατάληψιν τῶν περισσοτέρων θέσεων, ὥστε βαθμιαίως νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἀναμενομένη βελτίωσις τοῦ τε Κρατικοῦ μηχανισμοῦ ὡς καὶ τοῦ τοιούτου τῶν λοιπῶν Ὀργανισμῶν καὶ δὴ τῶν οἰκονομικῶν τοιούτων εὐρυτέρας δράσεως.

3) ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ.

Ἀναφορικῶς μὲ τὴν πολιτικὴν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν λοιπῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν, ὡς τοῦτο συμβαίνει καὶ ἐν τῇ ξένῃ, τὸ θέμα παρουσιάζεται διαφορετικώτερον, ἢ εἰς τὴν Κεντρικὴν Τράπεζαν, διότι αἱ λοιπαὶ Τράπεζαι καὶ δὴ αἱ Ἐμπορικαὶ τοιαῦται, ἐν τῇ λειτουργίᾳ των, κυριαρχοῦνται, κατὰ μεγάλο ποσοστὸν ἐκ τῆς συναλλακτικῆς διαρθρώσεως καὶ σκέψεως.

Συνεπῶς αἱ Ἐμπορικαὶ Τράπεζαι πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των καὶ ἀπόκτησιν τῆς ἐπιδιωκομένης οἰκονομικότητος ἐν τῇ λειτουργικῇ αὐτῶν διαδικασίᾳ, εἶναι ὑποχρεωμέναι νὰ ἐπιτύχουν διαφοροποίησιν τοῦ προσωπικοῦ των εἰς τὰς δύο κατηγορίας, ἤτοι:

α) εἰς προσωπικὸν τῆς ἐκτελούσης ἐργασίας καὶ β) εἰς προσωπικὸν τῆς ἰθυνούσης τοιαύτης.

Τὰ ὅρια τῶν δύο βασικῶν μορφῶν τῶν ἐν ταῖς Τραπέζαις ἔργων εἶναι, δυσδιάκριτα καὶ πολλάκις, ἐν τῇ λειτουργικῇ διαδικασίᾳ τῶν Τραπεζῶν, ἐπέρχεται σύγχυσις, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψιν, ὅτι, ἀνεξαρτήτως πάσης ἱκανότητος καὶ ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι δέον νὰ διέλθουν ἐκ τοῦ σταδίου τῆς ἐκτελούσης ἐργασίας, ἵνα θὰ κληθοῦν μεταγενεστέρως νὰ βελτιώσουν, νὰ ἐλέγξουν ἢ καὶ νὰ διευθύνουν.

Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν θὰ τύχῃ πλήρους ἐφαρμογῆς ἡ φιλοσοφικὴ ῥῆσις, καθ' ἣν «διὰ νὰ ὑποτάξῃ τις τὴν φύσιν δέον πρότερον νὰ ὑποταχθῇ εἰς αὐτήν».

Τότε θὰ ὑπάρξῃ πλήρης κατανόησις τοῦ ἐκτελουμένου ἔργου, τοῦ ὁποίου διὰ συνεχῶν προσπαθειῶν θὰ ἐπιδιώκεται ἡ τελειοποίησις.

α) Προσωπικὸν ἐκτελούσης ἐργασίας.

Ὅλαι αἱ λοιπαὶ Τράπεζαι, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς διαρθρώσεώς των τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν των διὰ τοῦ συστήματος τῶν πολλῶν Ὑπ)των καὶ Πρακτορείων, ὅπερ καθ' ἡμᾶς κρίνεται προτιμότερον διὰ τὴν χώραν μας καὶ λίαν ὠφέλιμον, ἔχουσιν ἐπεκτείνει τὰς ἐργασίας των ἀπὸ τοῦ Κέντρου μέχρι καὶ τῶν ἐσχατιῶν τῆς χώρας καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἔχουν ἀνάγκην μεγάλου ποσοστοῦ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τύπου ἐκτελούσης ἐργασίας.

Ὡς ἑπόμενον, ἡ τοιαύτη διάρθρωσις τῶν Τραπεζῶν ἀπαιτεῖ καταμετρητὰς ταμείων, εἰσπράκτορας καὶ ἕνα πλῆθος ἄλλων ὑπαλλήλων προωρισμένων δι' ἐργασίαν οἱονεὶ κατωτέρας ποιότητος καὶ τῶν ὁποίων αἱ φιλοδοξίαι σταματοῦν εἰς ὡρισμένον σημεῖον.

Τὸ προσωπικὸν τοῦτο, συνήθως, ἀποτελεῖται ἀπὸ τελειοφοίτους μέσων Σχολῶν, ἐπιμελέστατα ἐπιλελεγμένους, κατόπιν τοπικῶν διαγωνισμῶν καὶ στενώτατα παρακολουθουμένους ὡς πρὸς τὴν προσωπικότητα, τοὺς τρόπους ζωῆς καὶ συμπεριφορᾶς, τὴν ἐπίδοσιν ἐν τῇ Τραπέζῃ, τὴν ἀφοσίωσιν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ἐν γένει ἔφεσιν πρὸς ἐπαγγελματικὴν αὐτῶν βελτίωσιν, διὰ τῶν παρεχομένων ὑπὸ τῶν Διοικήσεων τῶν Τραπεζῶν μέσων.

Ἡ τοιαύτη βελτίωσις διαπιστοῦται διὰ τοῦ κρατοῦντος συστήματος τῶν ὑπηρεσιακῶν ἐκθέσεων καὶ τῶν κατὰ περιόδους διαγωνισμῶν, οἵτινες καθ' ἡμᾶς, δέον νὰ ἐπεκταθοῦν εἰς ὅλας τὰς Τραπέζας καὶ καθ' ὅλα τὰ στάδια τῆς ὑπηρεσιακῆς σταδιοδρομίας, ὥστε ὁ τραπεζικὸς ὑπάλληλος νὰ διατηρῆται εἰς διαρκῆ ὑπηρεσιακὴν ἐπιφυλακήν, ὡς τοῦτο ἀπαιτεῖ ἰδιαιτέρως τὸ τραπεζικὸν ἐπάγγελμα.

Τὰ ὄργανα ταῦτα, ἐπιλεγόμενα καταλλήλως καὶ παρακολουθούμενα ὑπὸ τῆς ἡγεσίας, θὰ δύνανται νὰ ἐξελιχθῶσιν μέχρις ὡρισμένου βαθμοῦ καὶ νὰ ἀναλάβωσι Διευθύνσεις Πρακτορείων ἢ μικρῶν Ὑποκ)των, εἰς τὰ ὁποῖα, ὁ χειρισμὸς τῶν ὑποθέσεων δὲν ἀπαιτεῖ ἀνωτέραν καὶ πολύπλευρον μόρφωσιν.

Κατὰ ταῦτα, δὲν πρέπει νὰ ὑποστηρίζεται, ἐπιμόνως μάλιστα, ὅτι οἱ Τραπεζικοὶ ὑπάλληλοι, κατὰ κανόνα δέον νὰ προέρχωνται ἐκ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, διότι ἐὰν τοιοῦτο τι ἐφηρμόζετο θὰ εἴχομεν ἀντίθετον ἀποτέλεσμα, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ ὑπῆρχεν ἀποστροφὴ πρὸς τὴν ἐκτελοῦσαν ἐργασίαν (καταλαμβάνουσαν μέγαλον ποσοστὸν τῶν ἐν ταῖς Τραπέζαις συναλλαγῶν) θεωρημένην τρόπον τινὰ προσβλητικὴν δι' ἐπιστήμονας καὶ μὴ δυναμένην νὰ ἀμειφθῇ ἐπαρκῶς ἐκ μέρους τῶν Τραπεζῶν, ἀφ' ἑτέρου θὰ ἐδημιουργεῖτο αὐτομάτως τὸ πρόβλημα τῆς διατηρήσεως τῆς ἱεραρχικῆς πυραμίδος, ἥτις, κατ' ἀνάγκην, θὰ ἀνετρέπετο, διότι οἱ πάντες, διαθέτοντες τὰ αὐτὰ προσόντα, ἀδιαφόρως τῆς ἐκτελουμένης ἐργασίας, θὰ ἠξίουν νὰ φθάσουν εἰς τὴν κορυφὴν αὐτῆς, τοῦθ' ὅπερ τυγχάνει ὀργανωτικῶς ἀπαράδεκτον καὶ ἀσύμφορον.

β) Ἰθύνουσα ἐργασία.

Λόγῳ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαρθρώσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν, λειτουργουσῶν, ὡς ἐρρήθη, διὰ τοῦ συστήματος τῶν πολλῶν Ὑποκαταστημάτων, παρίστανται ἀνάγκη παροχῆς, ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως αὐτῶν, γενικῶν ὁδηγιῶν περὶ τὴν ἀκολουθητέαν πιστωτικὴν πολιτικὴν καὶ ἐλέγχου τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐξ ἄλλου, παρίστανται ἀνάγκη ἀναλόγου συγκροτήσεως ὡρισμένων Ἐπιτελικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὥστε, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ μελετῶνται τὰ ἑκάστοτε ὀργανωτικὰ προβλήματα, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ παρακολουθῶνται αἱ τάσεις τῆς οἰκονομίας καὶ νὰ ἀναλύωνται τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τόσον ἰδιαιτέρως, ὅσον καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Κεντρικῆς Τραπέζης καὶ τὰς ἁρμοδίας Κρατικὰς Ὑπηρεσίας.

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν λειτουργιῶν τούτων, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν πλαισίωσιν ὡρισμένων μεγάλων Ὑποκαταστημάτων, τόσον εἰς στελέχη, ὅσον καὶ εἰς τὰ ἔργα τῆς Διευθύνσεως, ἐφ' ὅσον αἱ ἐργασίαι αὐτῶν τυγχάνουν πολυσχιδεῖς καὶ ἀπαιτοῦν, πλὴν τῆς πείρας καὶ ἐπιστημονικὴν συγκρότησιν, αἱ Τράπεζαι πρέπει νὰ διαθέτουν ἐκλεκτὸν ἐπιτελεῖον, ἄλλως δὲν θὰ δύνανται νὰ παρακολουθήσωσι πλήρως τὰ ἀπασχολοῦντα αὐτὰς πολύπλευρα οἰκονομικὰ θέματα, ὡς καὶ τὰ ἐν γένει σύγχρονα ὀργανωτικὰ προβλήματα.

Ἡ ἀναλογία μεταξὺ τῆς ἐκτελούσης καὶ τῆς ἰθυνούσης ἐργασίας, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἰδιαιτέρα φροντίς, ὅπως ἑκάστη Τράπεζα καταρτίζῃ ἐπαγγελματικῶς τὸ παρ' αὐτῇ ὑπηρετοῦν προσωπικόν, ἀνάγεται εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πολιτικὴν ἑκάστης Τραπέζης, τὰς προβλέψεις αὐτῆς καὶ τὰς ἐν γένει ἀνάγκας της, δὲν δύναται δὲ νὰ ὑποδειχθῇ ἄνωθεν, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ προβλεφθῇ ἐπακριβῶς.

Ὁπωσδήποτε, εἶναι ἀπείρως προτιμότερον αἱ Τράπεζαι νὰ ἔχωσιν εἰς τὴν διάθεσίν των μεγαλυτέραν ἀναλογίαν προσωπικοῦ κατηγορίας τῆς ἰθυνούσης ἐργασίας, ἔστω καὶ ἂν τοῦτο ἀσχολῆται μὲ τὴν ἐκτελοῦσαν ἐργασίαν, παρὰ νὰ ἀντιμετωπίζωσι τὰ σύγχρονα ζητήματα μὲ προσωπικὸν διαθέτον μόνον τὴν πεῖραν καὶ στερούμενον ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως.

Ἡ πεῖρα, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ προσωπικότης εἶναι βασικὰ προσόντα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν, πλὴν ὅμως τότε μόνον θὰ συντελέσουν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν, ὅταν συνοδεύωνται ὑπὸ τῶν συστηματοποιημένων ἐπιστημονικῶν γνώσεων.

Οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἔκτασις τῆς πείρας καὶ ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ ὕψος τῆς εὐφυΐας τοῦ Τραπεζικοῦ ὑπαλλήλου, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων αὐτοδιδαχῆς καὶ ἰδιοτύπου κλίσεως, ἐφ' ὅσον οὗτος καλεῖται νὰ διαδραματίσῃ ἡγετικὸν ρόλον, εἰς τὴν σημερινὴν διάρθρωσιν τῆς οἰκονομίας καὶ ὑπὸ τὰς ἀντιμετωπιζομένας ἐξελίξεις αὐτῆς, ὁπωσδήποτε θὰ συναντᾷ δυσχερείας, ἐὰν ἐλλείπῃ ἡ ἀνωτέρα ἐπιστημονικὴ μόρφωσις.

Αἱ Τράπεζαι διὰ νὰ προκαλέσουν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Διπλωματούχων θὰ πρέπει νὰ καθιερώσουν προσλήψεις αὐτῶν ἀπὸ ἀνωτέρας βαθμίδας, ὥστε τὰ ἔτη φοιτήσεως καὶ αἱ ἐν γένει δαπάναι νὰ ἀξιοποιῶνται ἐπαρκῶς.

Πέραν τούτου θὰ πρέπει νὰ παρακολουθοῦν στενῶς τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἀνωτέρας ποιότητος ὑπαλλήλων, ἔχουσαι πάντοτε ὑπ' ὄψιν των, ὅτι αἱ γνώσεις των θὰ ἀξιοποιηθῶσιν ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν Τραπεζῶν.

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» εὐχαρίστως θὰ λαμβάνῃ τὰς περὶ αὐτῆς γνώμας τῶν ἀναγνωστῶν της, ὡς καὶ παντὸς εἴδους ὑποδείξεις καὶ καλογραμμένην συνεργασίαν.

ΜΑΣΣΕΡ — ΚΙΝΗΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ
Εἰδικευθεὶς καὶ εἰς ΒΙΕΝΝΗΝ
Θεραπευτικὰ μασσὰζ — Χειρομασσὰζ — Μηχανομασσὰς
Ἠλεκτρομασσὰζ — Κινησιοθεραπεία.
ΣΥΜΒΕΒΛΗΜΕΝΟΣ μὲ τὸ Ταμεῖον Ὑγείας τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ μὲ τὰ τῶν λοιπῶν Τραπ)κῶν Ταμείων
ΔΕΧΕΤΑΙ: Ὁδὸς Γ΄ Σεπτεμβρίου 58 (Μουσεῖον)
ΤΗΛ. 812.898 καὶ 36.632 — Ἐπισκέψεις καὶ κατ' οἶκον.

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΙΩΑΝ. ΑΛΕΥΡΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΝ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΕΒΕΒΑΙΩΘΗΣΑΝ ΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΠΕΙΘΑΝΑΓΚΑΣΜΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ Ο.Τ.Ο.Ε. ΕΙΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ

ΑΛΓΕΙΝΗ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Σπανίως Γενικὴ Συνέλευσις ἑνὸς Σωματείου προεκάλεσε τόσον ἐνδιαφέρον, ὅσον ἡ ἔκτακτος τοιαύτη τῆς 23ης παρελθόντος τοῦ Συλλόγου συναδέλφων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ κύριον θέμα ὅπερ προεκάλεσε τὴν ζωηρὰν συγκίνησιν ὄχι μόνον τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἐργαζομένων, ἦτο τὸ θέμα τῶν λόγων παραιτήσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου καὶ τῆς ΟΤΟΕ κ. Ἰωάν. Ἀλευρᾶ.

Ἦτο βεβαίως γνωστὸν εἰς τοὺς ὑπευθύνους τῶν Τραπεζικῶν Ὀργανώσεων ὅτι εἰς τὴν παραίτησίν του ἐξωθήθη ὁ κ. Ἀλευρᾶς, συνεπείᾳ κυβερνητικῆς παρεμβάσεως. Δὲν εἶχεν ὅμως πραγματοποιηθῆ ἡ δημοσίᾳ καταγγελία τοῦ γεγονότος.

Ἡ εὐκαιρία ἐδόθη κατόπιν αἰτήσεως μελῶν τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Τραπέζης Ἑλλάδος, δι' ἧς ἐκαλεῖτο ὁ Πρόεδρος ὅπως ἀνακοινώσῃ τοὺς λόγους παραιτήσεώς του.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλοι παράγοντες ἐκινήθησαν εἰς προσπάθειαν ματαιώσεως τῆς Συνελεύσεως πρὸς ἀποφυγὴν δυσαρέστων ἐντυπώσεων, ἀλλ' ἡ προσπάθεια δὲν ἐπέτυχε.

Τὴν Συνέλευσιν, λόγῳ τοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον ἐνεφάνιζεν, ἐζήτησαν νὰ παρακολουθήσουν πολλοὶ δημοσιογράφοι. Ἡ εἴσοδός των ὅμως εἰς τὸ κτίριον τῆς Τραπέζης ἀπηγορεύθη, κατόπιν αὐστηρῶν ἐντολῶν τῆς Διοικήσεως.

Εἰς τὴν Συνέλευσιν μετέσχε τὸ σύνολον σχεδὸν τοῦ ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Χαλαργῷ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, ὡς καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἐπαρχιακῶν Καταστημάτων. Ἡ Συνέλευσις μὲ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον διήρκεσεν ὀκτὼ ὁλοκλήρους ὥρας.

Λόγῳ τῆς γενικωτέρας σημασίας καὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ παραιτηθεὶς Πρόεδρος ἦτο καὶ Πρόεδρος τῆς ΟΤΟΕ, δίδομεν κατωτέρω συνοπτικὴν περίληψιν τῶν Πρακτικῶν τῆς σοβαρᾶς ταύτης Συνελεύσεως.

*

Ἡ Συνέλευσις ἐτέλει ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κ. Γ. Δερμιτζάκη, βοηθουμένου ὑπὸ δύο Γραμματέων, τῶν Τμηματαρχῶν κ.κ. Δ. Δανοπούλου καὶ Ἰω. Ταβουλάρη.

Ἐν ἀρχῇ ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Ζοῦκον, ὅστις ὁμιλήσας ἐκ μέρους τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου εἶπεν ὅτι τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς ἡμέραν καθ' ἣν ἀνεκοινώθη ἡ παραίτησις τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου κ. Ἰω. Ἀλευρᾶ, ἐκαλεῖτο διὰ τὴν ἑπομένην τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῷ κ. Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν συνάντησιν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς ἐγκάρδιον συνομιλίαν μετὰ τοῦ Δ. Σ. ὑπεσχέθη νὰ συζητήσῃ μετὰ δύο ἡμέρας τὰ ἐκκρεμῆ θέματα τοῦ Συλλόγου καὶ νὰ ἐπιλύσῃ τινὰ ἐξ αὐτῶν. Ἀπὸ τῆς μεθεπομένης ἤρχισαν, μεταξὺ ὑποσχέσεων καὶ ἀναβολῶν, συζητήσεις, ἕως ὅτου μετὰ 20ήμερον ὁ Πρωθυπουργὸς διεβίβαζε διὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης τὴν ἄρνησίν του διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΙΩ. ΑΛΕΥΡΑ

Μετὰ ταῦτα ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Ἀλευρᾶς: Κατ' ἀρχὴν ἀπέκρουσε τὴν ὑπό τινων μελῶν τοῦ Συλλόγου ἐπιδιωχθεῖσαν ματαίωσιν τῆς Συνελεύσεως, χαρακτηρίσας ταύτην ὡς ἐκδήλωσιν αἰσθημάτων ἀγωνιστικῆς κάμψεως, τὰ ὁποῖα ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἔπρεπε νὰ ἐπηρεάσουν τὴν πλειοψηφίαν τῶν ὑπαλλήλων.

Ἀνέλυσεν ἐν συνεχείᾳ ὅτι, παρὰ τὰς πρωτοφανεῖς ἀντιξοότητας καὶ τὸ ἐπικρατοῦν δυσμενέστατον κλῖμα κατὰ τῶν ἐργαζομένων, τὸ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας του Συλλογικὸν ἔργον ἐπέτυχεν λύσεις εἰς πολλὰ ἐκ τῶν αἰτημάτων.

Ἰδιαιτέρως ἀνεφέρθη εἰς τὴν μεγάλην καὶ δραστηρίαν προσπάθειαν τῆς ΟΤΟΕ κατὰ τὰς συζητήσεις εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ νομ. διατάγματος περὶ ἐξαιρέσεως τῶν ὑπαλλήλων Τραπέζης Ἑλλάδος ἐκ τῆς καταργήσεως τοῦ ἀντεργατικοῦ νόμου 1933)51 καὶ τῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ Ἐργατικῆς κατοικίας. Ἡ ὑπὸ τὴν καθοδήγησίν του ὡς Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας συνδυασμένη καὶ καλῶς ὀργανωθεῖσα δρᾶσις ἐπέτυχε πλήρως, παρὰ τὴν σφοδρὰν ἀντίθεσιν τῶν ἁρμοδίων κυβερνητικῶν παραγόντων.

Ἀκολούθως προέβη εἰς τὴν ἐξιστόρησιν τῶν λόγων ἕνεκα τῶν ὁποίων εἶχεν ἐκδηλωθῆ ἀπὸ μακροῦ ἡ κατὰ τοῦ προσώπου του μῆνις. Αὕτη ἤρχισεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς μεγάλης ἀπεργίας ἥτις ἠμπόδισε τὰ σχέδια περὶ γενικῆς συγχωνεύσεως τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων, τῶν μετέπειτα ἀπεργιῶν μετὰ τῶν Σωματείων Κοινῆς Ὠφελείας, καὶ ἐπετάθη ἐκ τῆς συμμετοχῆς τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν Πανεργατικὴν ἀπεργίαν. Αἱ ἀντιδράσεις κατὰ τοῦ προσώπου του ἀνενεώθησαν ἐπίσης κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιτυχῆ δρᾶσιν του εἰς τὴν Βουλήν, ἥτις συνήντησε τὴν σφοδρὰν Κυβερνητικὴν ἀντίθεσιν.

Τὴν 20.9.57 τοῦ ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως ὅτι «ἐφ' ὅσον εἶναι Πρόεδρος ὁ Ἀλευρᾶς, οὐδὲν θέμα θὰ ἐπιλυθῇ. Ἂν φύγῃ ὁ Ἀλευρᾶς, ἂς ἔλθουν ἄλλοι καὶ θὰ ἐπιλυθοῦν ὅλα τὰ θέματα». Πρὸ τῆς τοιαύτης ὠμῆς ἐπεμβάσεως καὶ μετὰ πλήρη στάθμισιν τῆς καταστάσεως ὁ κ. Ἀλευρᾶς εὑρέθη ὑποχρεωμένος νὰ παραιτηθῇ, μὴ δυνάμενος οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ δεχθῇ τὴν σκέψιν ὅτι ἀποτελεῖ ἐμπόδιον εἰς τὰ συμφέροντα ἐκείνων, ὑπὲρ τῶν ὁποίων διέθετεν ὅλας του τὰς δυνάμεις καὶ τὴν ψυχήν.

Ἤσκησα, ἐπέρανεν, ἐπὶ μίαν τριετίαν τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἀγῶνας μου, ὡς νομίζω, μὲ συνέπειαν καὶ θάρρος. Καὶ τῆς πρὸς τὸ καθῆκον συνεπείας παράδειγμα πρέπει νὰ ἀποτελῇ, οὐχὶ μόνον ἡ τιμία διατήρησις παντὸς ἀξιώματος, ἀλλὰ καὶ ἡ θυσία του, χάριν τοῦ συμφέροντος τῆς ὁλότητος.

ΑΛΛΟΙ ΑΓΟΡΗΤΑΙ

Σακελλαρίδης: (τέως Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου): Ἀνεφέρθη εἰς τὴν μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Ἀλευρᾶ πρόσκλησιν τοῦ Δ. Σ. ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας θὰ ἐπελύοντο ὅλα τὰ ἐκκρεμῆ θέματα. Ἀλλὰ μετὰ ἀμφιταλαντεύσεις εἴκοσι ἡμερῶν, τὰ αἰτήματα ἀπερρίφθησαν. Ἐπικρίνει τὴν Κυβέρνησιν, τὴν Διοίκησιν καὶ τοὺς ἀντιπολιτευομένους τοῦ Συλλόγου, διὰ τοὺς ὁποίους λέγει, ὅτι ἐχρησιμοποίησαν μεθόδους πλήττοντας τὴν συλλογικὴν ἰδέαν.

Πουσκούρης: Κατεφέρθη κατὰ τοῦ Δ. Σ. καὶ τὸ ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀποτυχόν. Διὰ τὴν συμμετοχὴν τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν τελευταίαν πανεργατικὴν ἀπεργίαν ἐξέφρασεν ἐπιφυλάξεις, εἰπὼν ὅτι κατ' αὐτὴν ἔπρεπε νὰ τεθοῦν μεταξὺ τῶν αἰτημάτων της καὶ τὰ ἐσωτερικὰ θέματα τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος. Ἐξέφρασε τὴν ἄποψιν ὅτι πρέπει νὰ μεταβληθῇ ἡ μορφὴ τῶν ἀγώνων καὶ αἱ ἀπεργίαι νὰ εἶναι τύπου λευκῶν ἀπεργιῶν. Ἐχαρακτήρισε τὴν προσπάθειαν τῆς ΟΤΟΕ εἰς τὴν Βουλὴν ὡς ἀσημάντων ἀποτελεσμάτων. Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ κ. Ἀλευρᾶ ὡς ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ ΟΤΟΕ κατεφέρθη κατὰ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου τῆς ΟΤΟΕ διὰ ταύτην, ὡς καὶ κατὰ τῶν λοιπῶν Τραπεζοϋπαλληλικῶν Συλλόγων, τῶν ὁποίων τὰ μέλη —ὡς εἶπε— δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ ἀπεργοῦν, θεωρῶν τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὡς προσπάθειαν ἐπηρεασμοῦ τῶν Συλλογικῶν πραγμάτων ὑπαλλήλων Τραπέζης Ἑλλάδος. Περαίνων κατεφέρθη καὶ κατὰ τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἐπειδὴ προέβαλε τὸ θέμα Ἀλευρᾶ καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ κινδύνους διὰ τὰς ἐλευθερίας τοῦ Συνδικαλισμοῦ.

Μηλιαράκης: Διαφωνεῖ μὲ τὴν μαχητικὴν τακτικὴν τῶν ἀπεργιῶν τὴν ὁποίαν ἠκολούθησε τὸ ὑπὸ τὸν κ. Ἀλευρᾶν Δ. Σ.

Βασιλειάδης: Θεωρεῖ τὴν συνεργασίαν τοῦ Συλλόγου μὲ τὴν ΓΣΕΕ ὡς καταστρεπτικήν.

Λοπαταζίδης: Ἀποδοκιμάζει τὴν ὑφισταμένην ὀξύτητα μεταξὺ τῶν συνδικαλιζομένων εἰς τὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος καὶ συνιστᾷ τὴν κοινὴν προσπάθειαν εἰς τὰς ἐπιδιώξεις.

Κροῦσκος: Ἀνεγνώρισεν ὅτι τὸ Δ. Σ. κατέβαλε σοβαρὰς προσπαθείας καὶ ἠναλώθη εἰς ἀγῶνας διὰ τὴν προάσπισιν τῶν κεκτημένων, ἐν μέσῳ τῶν ἀπείρων δυσκολιῶν τὰς ὁποίας συναντοῦν σήμερον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι.

Δασκαλάκης: Κατηγορεῖ τὸ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου ὅτι διὰ τῆς τακτικῆς του ἀπεμονώθη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης καὶ ὅτι μετέσχεν εἰς τὴν πανεργατικὴν ἀπεργίαν χωρὶς νὰ λάβῃ ἐγγυήσεις. Προσθέτει ὅτι ἡ ΓΣΕΕ ἐπρόδωσε τὸν ἀγῶνα καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὸ Δ.Σ. δὲν ὡμίλησε. Ἀναφέρων τὰς τελευταίας προσπαθείας εἰς τὴν Βουλὴν εὑρίσκει ὅτι μόνον ἡ παραχώρησις τοῦ ἡμίσεως τῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀποτελεῖ ἐπιτυχίαν. Κατηγορεῖ τὸ Δ. Σ. διότι δὲν ἔλαβε θέσιν εἰς θέματα ὡς τοῦ ΟΧΟΑ ἢ τῆς διενέξεως τῆς Διοικήσεως Τραπέζης Ἑλλάδος μὲ τὴν Διοίκησιν Ε.Τ.Ε.Α. ἐπὶ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ Ταμείου Συντάξεων ΕΤΕ. Τελευτῶν λέγει ὅτι ὑπάρχουν κίνδυνοι διὰ τὸ Ἵδρυμα καὶ τὸ Προσωπικόν.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΟΥΤΣΑΝΗ

Μετὰ τοὺς κ.κ. Σταμιάν, Σπεράντζαν, Καμπάνην καὶ Κατσαρδῆν, ἐπικρίναντας τὴν παρέμβασιν εἰς τὰς ἐλευθερίας τοῦ Συνδικαλισμοῦ, ὡμίλησεν ὁ κ. Τσουτσάνης, ὅστις ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Πουσκούρην εἶπεν ὅτι δικαίως οἱ Πρόεδροι τῶν Οἰκοδομικῶν Συνεταιρισμῶν ἐχειροκρότησαν τὸ ἔργον τῆς ΟΤΟΕ καὶ τοῦ Προέδρου της, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς εἰσφορᾶς τοῦ ἡμίσεως τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ τῶν Οἰκοδομικῶν Συνεταιρισμῶν, διότι τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν σοβαρὰν ἀπαρχὴν διὰ τὴν λύσιν τοῦ στεγαστικοῦ προβλήματος καὶ δὲν θὰ ἔπρεπεν ὁ κ. Πουσκούρης νὰ ἀρνῆται τὸ ἐπίτευγμα τοῦτο διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι εἶναι ἀντίπαλος τοῦ κ. Ἀλευρᾶ. Ἀναφερόμενος ἀκολούθως εἰς τὴν ἐπικριθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Πουσκούρη πολιτικὴν Ἀλευρᾶ, τῆς συνεργασίας μὲ τοὺς λοιποὺς Τραπεζικοὺς Ὑπαλλήλους καὶ τὰ Σωματεῖα Κοινῆς Ὠφελείας, ὑπομιμνήσκει ὅτι ἐκ τῆς πολιτικῆς τῶν συνεργασιῶν εἰς ἀγῶνας ἐπέτυχον μεταπολεμικῶς οἱ τραπεζικοὶ ὑπάλληλοι τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς των. Εἰς τὴν πολιτικὴν ταύτην ὀφείλεται καὶ ἡ διάσωσις τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Αὐτὴν τὴν πολιτικὴν ἐγκατέλειψεν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τοῦ ὁποίου μετεῖχε καὶ ὁ κ. Πουσκούρης, ἀκολουθήσαν πολιτικὴν συμβιβασμοῦ καὶ ὑποχωρήσεως, ὅταν οἱ συνάδελφοί μας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἠγωνίζοντο τὸν ἀγῶνα τῆς ὑπάρξεώς των (παρατεταμένα χειροκροτήματα). Εἴπον ἔκτοτε ὅτι τὴν προδοσίαν αὐτὴν θὰ τὴν ἐπληρώναμε. Καὶ τὴν ἐπληρώσαμε τότε δι' ἀπολύσεων καὶ διὰ περικοπῆς σημαντικῶν ἐπιδομάτων, καὶ τὴν πληρώνουμε καὶ σήμερον μὲ διαρκεῖς ἀπειλὰς καὶ κινδύνους, συνεπείᾳ τῆς διασπάσεως ἐκείνης. Τὰ σφάλματα ταῦτα ἦλθεν ἡ πολιτικὴ Ἀλευρᾶ νὰ ἐπανορθώσῃ καὶ νὰ συσφίξῃ νέους δεσμοὺς συνεργασίας καὶ ἀλληλεγγύης διὰ τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. Διὰ τῆς πολιτικῆς δὲ ταύτης ἐπέτυχε νὰ ἀποκρούσῃ ἀποτελεσματικῶς φοβεροὺς κινδύνους οἱ ὁποῖοι μᾶς ἠπείλησαν καὶ μᾶς ἀπειλοῦν, χωρὶς ὄχι μόνον νὰ χάσωμεν οὐδὲν ἐκ τῶν κεκτημένων, ὅπως τότε, ἀλλ' ἀπεναντίας καὶ νὰ κερδίσωμεν διὰ τῆς δυνάμεως τῆς ἑνώσεως. Οἱ λόγοι οὗτοι καὶ ἡ σθεναρὰ ἀγωνιστικὴ ἀποφασιστικότης τοῦ Ἀλευρᾶ, προεκάλεσαν τὰς σφοδρὰς ἀντιδράσεις κατὰ τοῦ προσώπου του καὶ ἐπεδιώχθη ἡ ἀπομάκρυνσίς του.

Ὁ κ. Χαρισόπουλος: ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Τσουτσάνην, ἐπεχείρησε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν παρὰ τοῦ τότε Δ. Σ., τοῦ ὁποίου ἦτο Πρόεδρος, ἐγκατάλειψιν τῶν ἀγωνιζομένων ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς. Ὑπεστήριξε δὲ ἐν συνεχείᾳ ὅτι τὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην περικοπέντα ἐπιδόματα περιεκόπησαν, διότι οὕτω ἐπίστευε τὸ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν του Δ. Σ.

ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΛΕΥΡΑ

Ὁ κ. Ἀλευρᾶς: δευτερολογήσας διὰ μακρῶν, ηὐχαρίστησε τοὺς ἀναγνωρίσαντας τὸ δυσχερέστατον ἔργον του καὶ ἀπήντησεν εἰς τὰς ἐπικρίσεις τῶν ἀντιπάλων του, τοὺς ὁποίους ἐχαρακτήρισεν ὡς στερηθέντας καὶ τῆς ἐλαχίστης ἀντικειμενικότητος. Διὰ τὸν κ. Πουσκούρην εἶπεν ὅτι εἶναι περίεργοι αἱ σημεριναί του ἐπιφυλάξεις περὶ συμμετοχῆς εἰς τὴν ἀπεργίαν τῆς ΓΣΕΕ, διότι εἰς σύσκεψιν τῶν συνδικαλιστῶν τῆς Τραπέζης, κληθεῖσαν τὴν 13.6.57 ὑπὸ τοῦ Δ. Σ., ἡ ἐπ' αὐτοῦ τακτικὴ τοῦ Συλλόγου ἐπεκροτήθη πλήρως καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Πουσκούρη ἀνεπιφυλάκτως. Ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀπειρίαν ἢ δημαγωγίαν τὸ ὑποστηριχθὲν ἀπὸ τὸν κ. Πουσκούρην ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀξιώσῃ τὸ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου εἰς τὰ δέκα θέματα τῆς πανεργατοϋπαλληλικῆς ἀπεργίας νὰ τεθοῦν καὶ τὰ ἐσωτερικὰ θέματα τοῦ Συλλόγου. Τότε κανεὶς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ ὅλα τὰ Σωματεῖα τῆς Ἑλλάδος νὰ προβάλουν καὶ τὰ ἰδικά των εἰδικὰ θέματα, ὁπότε τὰ αἰτήματα τῆς Πανελλαδικῆς ἀπεργίας θὰ ἀριθμοῦντο κατὰ χιλιάδας. Διὰ τὴν ὑποστηριχθεῖσαν ἐντυπωσιακῶς ἀλλαγὴν τακτικῆς ἀγώνων διὰ λευκῶν ἀπεργιῶν, εἶπε, ὅτι, αὕτη οὐδόλως μεταβάλλει τὰ πράγματα. Διότι καὶ αἱ λευκαὶ ἀπεργίαι γίνονται διὰ νὰ δημιουργήσουν πίεσιν. Ἐφ' ὅσον ὅμως οἱ ἁρμόδιοι δὲν κάμπτονται διὰ τῆς ἰσχυροτέρας πιέσεως μιᾶς ἢ περισσοτέρων 24ώρων ἀπεργιῶν, διατὶ θὰ ὑποκύψουν εἰς τὴν ἀσθενεστέραν πίεσιν τῶν λευκῶν ἀπεργιῶν; Ἄρα ἡ τοιαύτη ἀλλαγὴ τακτικῆς εἶναι κενολογία. Ἐπὶ τῆς ἐπικριθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Πουσκούρη προσπαθείας τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. εἰς τὴν Βουλήν, ὁ κ. Ἀλευρᾶς ἀπήντησεν ὅτι, ὁ ἐξαναγκασμὸς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ὅπως ἀποσύρῃ τὸ ἐπίμαχον ἄρθρον 12 εἶχε τεραστίαν σημασίαν, διότι ἂν τοῦτο ἐψηφίζετο θὰ ἐγένετο ἡ φοβερὰ ἀπαρχὴ ὅπως οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς ὑπαχθοῦν ὑπὸ τὰς διατάξεις τοῦ Δημοσιοϋπαλληλικοῦ κώδικος. Μεγίστης ἐπίσης σημασίας ὑπῆρξαν καὶ αἱ ἀπαλλαγαὶ διὰ τοὺς Τραπεζικοὺς ὑπαλλήλους ἐκ τῆς καταθλιπτικῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ τῆς Ἐργατικῆς Κατοικίας τὴν ὁποίαν ἐπέβαλεν ὁ Νόμος 2963)1954, τὸν ὁποῖον παρέδωσεν ὡς φοβερὰν κληρονομίαν τὸ Δ.Σ. τοῦ ὁποίου μετεῖχεν ὁ κ. Πουσκούρης. Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους ὑπῆρξεν ἀσύνετον νὰ ὁμιλοῦν ἐπ' αὐτοῦ οἱ ὑπεύθυνοι.

Ἀπαντῶν εἰς τὰς ἐπικρίσεις ὅτι ἡ Ἀνακοίνωσις τῆς ΟΤΟΕ, δι' ἧς κατηγγέλετο ἡ παρέμβασις τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ δι' ἧς ἀνηγγέλετο ἡ ἀνακήρυξίς του ὡς Ἐπιτίμου Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας, ἐξεδόθη τὰς παραμονὰς τῆς Γεν. Συνελεύσεως, εἶπεν ὅτι ἡ ἔκδοσις τῆς Ἀνακοινώσεως εἶχε προταθῆ εὐθὺς μετὰ τὴν παραίτησίν του. Ἡ ἀναβολὴ ὀφείλεται εἰς ἀξίωσιν τῶν ἐκπροσώπων τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς, οἵτινες ἀνέμενον τὴν ἐν τῷ μεταξὺ λύσιν τῶν ἐκκρεμῶν θεμάτων. Ἐπηκολούθησαν ἐπανειλημμέναι ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀναβολαί, ἕως ὅτου τὴν 18ην Ὀκτωβρίου ἀνηγγέλθη ἡ τελικὴ ἀπόρριψις τῶν αἰτημάτων, ὁπότε καὶ ἀπεφασίσθη ἡ ἔκδοσις τῆς Ἀνακοινώσεως, δι' ἧς ἐγνωστοποιεῖτο ἡ ἀνακήρυξίς του ὡς Ἐπιτίμου Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας. «Διὰ τὴν τιμὴν αὐτήν, εἶπε, θὰ σεμνύνωμαι εἰς ὅλην μου τὴν ζωήν».

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν παραίτησίν του ἐξήγησεν ὅτι μετὰ τὴν ἀξίωσιν νὰ ἀπομακρυνθῇ, δὲν ἐκάλεσε τὴν Γεν. Συνέλευσιν ἀμέσως, διότι ἐγνώριζεν ὅτι αἱ κατ' αὐτὴν πιθαναὶ ἐξοργιστικαὶ ἐκδηλώσεις, ἀφ' ἑνὸς θὰ κατεβαράθρωναν τὰ αἰτήματα, διὰ τὰ ὁποῖα εἶχον δοθῆ σαφεῖς ὑποσχέσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ μᾶλλον βεβαία ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως ὅπως παραμείνῃ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου, θὰ ἐπεξέτεινε τὴν μῆνιν ἀπὸ τοῦ προσώπου του, ἐναντίον ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος. Ἂν πάλιν —προσέθεσε— δὲν ὑπέκυπτον εἰς τὴν Κυβερνητικὴν ἀξίωσιν καὶ παρέμενον εἰς τὰ ἀξιώματα, τότε ἐκτὸς τῆς βεβαίας καταβαραθρώσεως τῶν αἰτημάτων καὶ τῶν κατηγοριῶν, τὰς ὁποίας ἀσφαλῶς θὰ ἤκουον περὶ φιλαρχίας καὶ ἐγωκεντρισμοῦ, δὲν θὰ εἶχε δημιουργηθῆ τὸ δραματικὸν γεγονὸς τῆς παραιτήσεώς μου, τὸ ὁποῖον συγκινεῖ καὶ ὠθεῖ νῦν ἐντόνως κάθε ἐλευθέραν ψυχὴν νὰ ἀγωνισθῇ κατὰ τῶν καταπατουμένων ἀρχῶν τοῦ Συνδικαλισμοῦ. Ἐὰν δὲ προέβαλον λόγους ὑγείας, τότε ἡ σιωπή μου ἐπὶ τῶν πραγματικῶν λόγων, θὰ ἀπετέλει προδοσίαν αὐτῶν τῶν ἀρχῶν.

Εἰς τὸν κ. Δασκαλάκην ἀπήντησεν ὅτι τὸν παραξενεύει ἰδιαιτέρως διότι σήμερον τοῦ ἐπιτίθεται διὰ τὴν συνεργασίαν του μὲ τὴν ΓΣΕΕ, ἐνῷ πέρυσι τὸν ἐκάκιζε διότι εἶχε διακόψει τὴν μετὰ τῆς ΓΣΕΕ συνεργασίαν. Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν πανεργατοϋπαλληλικὴν ἀπεργίαν ὑπῆρξεν ἀναγκαία. Ὅλοι μας κατηγορούσαμεν τὴν Γ.Σ.Ε.Ε ὅτι συμμαχεῖ μὲ τοὺς ἑκάστοτε Κυβερνῶντας καὶ δὲν κάμει ἀγῶνας. Ἄν, λοιπόν, ὅταν ἐπὶ τέλους ἀπεφασίσθη διὰ πρώτην φορὰν ὑπ' αὐτῆς ἕνας ἀγών, ἡμεῖς δὲν συμμετείχωμεν, αἱ κατηγορίαι θὰ ἐστρέφοντο ἐναντίον μας. Καὶ ποίαν θὰ ἐδίδωμεν ἐντύπωσιν ὅταν ἄλλοι ἐργαζόμενοι ἀπεργοῦσαν διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς των καὶ ἡμεῖς ἀπείχομεν; Αὐτὰ καὶ πλῆθος ἄλλων λογικῶν σκέψεων κατέστησαν ἐπιβεβλημένην τὴν συμμετοχὴν μας εἰς τὴν ἀπεργίαν. Διότι ἄλλως ἡ ἀπεργία δὲν θὰ ἐγένετο καὶ θὰ κατηγορούμην πανταχόθεν ὡς διασπαστὴς καὶ προδότης, ὅπως σήμερον κατηγορήθην ἐξ ἀντιθέτου.

Ἀλλὰ δὲν παραπονοῦμαι, διότι ἐπὶ δυόμισυ χρόνια αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ μοῖρα μου καὶ εἰς τὴν ΟΤΟΕ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς συνεργασίας μου. Ἄλλοτε κατηγορούμην ὡς ἐξαγορασμένος ἀπὸ τὸν Μακρῆν καὶ ἄλλοτε ὡς ἐπιδιώκων τὴν θέσιν τοῦ Μακρῆ. Δὲν ὑπῆρξα οὔτε τὸ ἕνα, οὔτε τὸ ἄλλο. Ἐστάθην μόνον εἰς τὴν σταθερὰν γραμμὴν τὴν ὁποίαν μοῦ ἐπέβαλον τὰ συμφέροντα τὰ ὁποῖα ἐξεπροσώπουν καὶ εἶμαι ἰδιαιτέρως εὐτυχὴς ὅτι τοῦτο σήμερον ἀναγνωρίζεται ἀνεξαιρέτως.

Ἀκολούθως ἐνδιέτριψεν εἰς τὰς ἐν Κυβερνητικῆς πλευρᾶς κατηγορίας ὅτι ὑπῆρξεν ὀξὺς καὶ ἀδιάλλακτος εἰς τοὺς ἀγῶνας του, ἀποδείξας ὅτι πάντοτε μετὰ συνέσεως, προσοχῆς καὶ εὐπαθῆ ἀντίληψιν τῶν περιστάσεων, ἐρρύθμιζε τὴν τακτικήν του.

Τέλος συνέστησεν εἰς τὸ προσωπικὸν νὰ μὴ παρασυρθῇ ἀπὸ τὰς ἐκ σκοπιμότητος εἰσηγήσεις περὶ ἐφαρμογῆς εἰρηνικῆς δῆθεν τακτικῆς, κατ' οὐσίαν ὅμως τακτικῆς ὑποταγῆς, καὶ προσέθεσε: «Κρατήσατε τὶς ψυχὲς ὑψηλά. Καὶ μὲ ὑψηλὰ τὶς ψυχὲς καὶ τὸ φρόνημα, εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ὑπερπηδήσετε καὶ θὰ θραύσετε κάθε ἐμπόδιον τὸ ὁποῖον φράσει τὴν ἱκανοποίησιν τῶν δικαίων ἀξιώσεών σας».

(Ὁ λόγος τοῦ κ. Ἀλευρᾶ ἐχειροκροτήθη πλειστάκις καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκαλύφθη ὑπὸ ζωηρῶν χειροκροτημάτων).

Ἡ Συνέλευσις δὲν ἔκαμεν ἀποδεκτὴν ὑποβληθεῖσαν παραίτησιν τῶν ὑπολοίπων μελῶν τοῦ Δ.Σ. καὶ εἰς ἐνίσχυσίν των ἐξέλεξεν Ἐπιτροπὴν Γνωμοδοτικήν, ἀποτελουμένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Συνελεύσεων κ. Γ. Δερμιτζάκη καὶ τῶν κ. κ. Ἰωάν. Ἀλευρᾶ, Γ. Δασκαλάκη, Μ. Πουσκούρη καὶ Ν. Χαρισοπούλου.

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΑΤΟΥ ΔΙΚΗΣ

Ο ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ὁ Προμηθ. Συν)σμὸς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς καὶ Κτηματικῆς Τραπέζης ἀνήκει, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν καταναλωτικῶν λεγομένων Συν)σμῶν, οἵτινες σκοπὸν ἔχουσι τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν μελῶν διὰ τῆς παροχῆς εἰς αὐτὰ τοῖς μετρητοῖς ἢ ἐπὶ πιστώσει τῶν ἀναγκαιούντων εἰδῶν εἰς καλὰς ποιότητας καὶ εἰς εὐθηνὰς τιμάς.

Καθίσταται ἐκ τούτου ἀμέσως πρόδηλον ὅτι, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπὸς οὗτος, πρέπει ὁ Συν)σμὸς νὰ προμηθεύηται τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς τὰ μέλη του ἀγαθὰ (ὑφάσματα καὶ τρόφιμα), ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τὴν παραγωγὴν καὶ μάλιστα εἰς ποσότητα χονδρικὴν καὶ εἰς τὴν κατάλληλον δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἐποχήν.

Μὲ αὐστηρὰν προσήλωσιν εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐλειτούργησεν, ἐπὶ πολλὰ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του ἔτη, ὁ Συν)σμὸς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς καὶ Κτηματικῆς Τραπέζης, ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ ἰσχυροτέρων ἐν τῇ Χώρᾳ μας.

Τόσον πλήρης καὶ οὐσιαστικὴ ἦτο τότε ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν μελῶν του, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκατελέγοντο μέχρι τινὸς καὶ οἱ συνάδελφοι τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὥστε ὄχι μόνον σχεδὸν ἅπαντα τὰ μέλη ἐπρομηθεύοντο ἀποκλειστικῶς ἐξ αὐτοῦ τὸ πλεῖστον τῶν ἀναγκαιούντων εἰς αὐτὰ εἰδῶν ἱματισμοῦ καὶ τροφίμων, ἀλλὰ καὶ τρίτοι, μὴ μέλη, ἐπεδίωκον νὰ κάμνουν τὰς προμηθείας των ἐξ αὐτοῦ.

Πέραν δὲ τούτου παρείχοντο εἰς τοὺς Συνεταίρους καὶ ἀξιόλογα ἑκάστοτε μερίσματα, παράλληλα μὲ τὴν βαθμιαίαν αὔξησιν, ἐκ τῶν πραγματοποιουμένων κερδῶν, τῆς συνεταιρικῆς των μερίδος ἥτις ἀπὸ δρχ. 100.— εἶχεν ἀνέλθει προπολεμικῶς εἰς δρχ. 400.—

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὅμως, καθ' ἣν ἡ τότε ὑπὸ τὸν κ. Ἀντ. Μυλωνᾶκον παράταξις διὰ τῆς ἀντιδράσεώς της εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τοῦ Συν)σμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Μπενάκη καὶ Φειδίου ἀκινήτου, πρὸς ἀνέγερσιν πολυωρόφου οἰκοδομῆς διὰ τὴν στέγασιν τῶν Καταστημάτων καὶ Γραφείων αὐτοῦ, ὡς καὶ τοῦ Συλλόγου, ἐξηνάγκασεν εἰς ἀποχώρησιν ἐκ τοῦ Συν)σμοῦ τὸ τότε ὑπὸ τὸν σημερινὸν Διοικητὴν τῆς Τραπέζης μας κ. Βασ. Κυριακόπουλον, Διοικητικὸν Συμβούλιον, ὁ Συν)σμὸς ἤρχισεν ν' ἀπομακρύνεται βαθμιαίως ἀπὸ τὰς ἐν ἀρχῇ ἐκτεθείσας ἀρχάς, διὰ νὰ ὀλισθήσῃ τελικῶς μέχρι τοῦ σημείου ὥστε (ὡς ἀπεδείχθη καὶ ἐκ τῆς διεξαχθείσης προσφάτως πολυημέρου ἐπ' ἀκροατηρίῳ δίκης διὰ τὴν γνωστὴν ὑπόθεσιν τῶν Ἀγγλο-Ἑλληνικῶν ὑφασμάτων) ἀπὸ ὀργάνωσις ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν μελῶν της νὰ καταλήξῃ, θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ, εἰς ὀργάνωσιν ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρων ἅτινα ὑποχρεωμένα, λόγῳ τῶν παρεχομένων πιστώσεων, νὰ κάμνουν τὰς προμηθείας των ἐξ αὐτοῦ, ἀντὶ τῆς καλῆς ποιότητος καὶ εὐθηνῆς τιμῆς ἐπετύγχανον ἐν πολλοῖς ἀποτέλεσμα τελείως ἀντίθετον.

Βεβαίως καὶ μετὰ τὸν κ. Κυριακόπουλον πολλοὶ ἄλλοι συνάδελφοι μὲ ἀφοσίωσιν, ἐνδιαφέρον καὶ ἐπιτυχίαν ὑπηρέτησαν τὸν Συν)σμόν, καὶ θ' ἀπετέλει παράλειψιν ἐὰν δὲν ἐγίνετο περὶ τούτου μνεία. Ἀλλὰ ἡ ἔκτοτε ἐποχή, ἐκτὸς τῶν διαλειμμάτων τούτων ὑπῆρξε, κατὰ τὴν γνώμην μας, ἐποχὴ μᾶλλον παρακμῆς.

Ἡ ἀχθεῖσα ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης περίπτωσις δὲν εἶναι ἀτυχῶς ἡ μόνη ὁδηγήσασα εἰς παρακμὴν τὸν Συν)σμόν. Πολλαὶ ἄλλαι παραλείψεις καὶ ἐσφαλμέναι ἐνέργειαι, ἐκαλύφθησαν ὑπὸ τοῦ διαδραμόντος ἐν τῷ μεταξὺ χρόνου καὶ δὲν ἦτο οὔτε δυνατόν, οὔτε σκόπιμον, νὰ ἀναζητηθῶσι μετὰ τόσον καιρὸν εὐθῦναι.

Αἱ παραλείψεις ὅμως καὶ ἐσφαλμέναι ἐνέργειαι αὗται, εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ζημιῶν, καὶ τὴν πλήρη ἐξανέμισιν τῶν σημαντικωτάτων προπολεμικῶν κεφαλαίων τοῦ Συν)σμοῦ καὶ τὸν περιορισμὸν ἐξ ἄλλου εἰς τὸ ἥμισυ τῶν μεταπολεμικῶν τοιούτων, ἐκ 5 περίπου ἑκατομμυρίων, ἐκ τῶν νέων εἰσφορῶν τῶν συνεταίρων ἀντιπροσωπευόντων τότε ποσὸν μεγαλύτερον τῶν 25 χιλ. χρυσῶν λιρῶν.

*

Διὰ τῆς παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως τῶν Ἀγγλο-Ἑλληνικῶν ὑφασμάτων εἰς τὴν Δικαιοσύνην, τῆς ὁποίας ἡ κρίσις ἐν τῷ πρώτῳ βαθμῷ τυγχάνει ἤδη γνωστὴ εἰς ὅλους, δὲν ἀπεσκοπεῖτο παρὰ τοῦ Συν)σμοῦ μόνον ἡ ἐπανόρθωσις τῆς ἐντεῦθεν προσγενομένης εἰς αὐτὸν ζημίας, ἀλλὰ κυρίως τὸ νὰ τεθῇ τέρμα εἰς μίαν ἀνώμαλον περίοδον.

Ἐὰν ἡ τοιαύτη ἐνέργεια συμπληρωθῇ ἤδη καὶ δι' ἄλλων τινῶν μέτρων, ὡς ὁ περιορισμὸς τῶν καθαριστριῶν τῆς Τραπέζης εἰς ἁπλῆν χρησιμοποίησιν τοῦ Συν)σμοῦ, χωρὶς γνώμην διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς ἑκάστοτε διοικήσεως αὐτοῦ, ἡ μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ 9 εἰς 5 τὸ πολὺ δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, ὥστε νὰ ἀποκτηθῇ ἡ ἀπαιτουμένη εὐχέρεια καὶ εὐκινησία, καὶ ἡ ἐναλλαγὴ αὐτῶν κατὰ διετίαν, ἐὰν ὁλοκληρωθῇ ἡ περαιτέρω σύμπτυξις καὶ ἀναδιοργάνωσις τοῦ Συν)σμοῦ ἐπὶ τῶν βάσεων τὰς ὁποίας εἴχομεν θέσει κατὰ τὸ βραχύ, κατὰ τὸ ἔτος 1955, χρονικὸν διάστημα, ὅτε μᾶς εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ Διεύθυνσις αὐτοῦ, ἐάν, τέλος, ὅλοι οἱ Συνεταῖροι ἐνδιαφερθῶσι περισσότερον διὰ τὴν ὀργάνωσίν των ταύτην, τῆς ὁποίας τόσην ἀνάγκην ἔχουν σήμερον οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν, τότε βάσιμοι πιστεύομεν ὑπάρχουν ἐλπίδες, ὅτι ὁ Συν)σμὸς θὰ ἐπανεύρῃ καὶ πρὸ παντὸς θὰ διατηρήσῃ καὶ πάλιν τὸν ὀρθὸν δρόμον του καὶ θὰ δύναται οὕτω νὰ ἐξυπηρετῇ πλήρως, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, τὰ μέλη του, συγχρόνως δὲ νὰ ἐπανακτήσῃ τὰ ἀπολεσθέντα κεφάλαιά του.

ΣΩΤ. ΧΑΜΨΑΣ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
Ε. ΚΟΝΤΑΞΗ

ΑΓΓΛΙΚΑ — ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ
ΓΑΛΛΙΚΑ

Γιὰ τὴν ἐργασία σας, γιὰ τὶς σπουδές σας, γιὰ τὰ ταξείδια σας στὸ ἐξωτερικό, μάθετε τὴν ξένη γλῶσσα ποὺ σᾶς χρειάζεται ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ — ΑΓΓΛΙΚΑ — ΓΑΛΛΙΚΑ γρήγορα καὶ τέλεια, χάρις στὸ ΝΕΟ ΤΑΧΥ ΣΥΣΤΗΜΑ, τὴν μεθοδικὴ διδασκαλία καὶ τὸ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ τῶν καθηγητῶν, στὰ Φροντιστήρια ξένων γλωσσῶν, ὁδὸς Ὁμήρου ἀρ. 6. Εἶναι ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ.
Ἀρίστη κατάρτισις σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς, Τμήματα μέχρι 8 μαθητῶν. Δίδακτρα πολὺ χαμηλά. Στὰ Γερμανικὰ εἰδικὸ τμῆμα γιὰ παιδιά.
ΕΝΑΡΞΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ
ΤΗΝ 1ην ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
Ἐγγραφαὶ κάθε μέρα στὴν ὁδὸν Ὁμήρου 6 (Α΄ ὄροφος).

ΕΛΛΗ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΧΕΙΡ. — ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Γιανν. Χαλεπᾶ 62
ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ
ΚΥΠΡΙΑΔΟΥ—Τηλ. 882.729
Συμβεβλημένη μὲ Ταμεῖα Ὑγείας Τραπεζῶν, Ἐθνικῆς, Ἀθηνῶν, Ἑλλάδος, Ο. Τ. Ε. καὶ Ἀρτεργατῶν
Δέχεται καθ' ἑκάστην.

Η ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ποίησίν του διότι ἔφθασεν εἰς πέρας τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τονίζει ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ εἰργάσθη ἀόκνως καὶ ἐξήτασε λεπτομερῶς ὅλας τὰς περιπτώσεις. Ἐκθέτει τὰς δυσχερείας τῆς ἰδιαιτέρας ἐκλογῆς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων ἐκ περιφερειῶν, καὶ διευκρινίζει ὡρισμένας λεπτομερείας ἐπὶ τῶν σχετικῶν ἐρωτήσεων διαφόρων συναδέλφων.

κ. Φωτεινός: Ἐρωτᾷ ἂν μειώνωνται τὰ ἔξοδα τῶν ἀρχαιρεσιῶν.

κ. Μελισσαρόπουλος: Ἀπαντᾷ καταφατικῶς. Μετὰ σύντομον διαλογικὴν συζήτησιν ἡ συνέλευσις δέχεται ὁμοφώνως ὅπως αὐξηθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς παρόντων Μελῶν διὰ τὴν ἀπαρτίαν τοῦ Δ. Συμβουλίου ἀπὸ 8 εἰς 9.

κ. Μαυρουδῆς: Ζητεῖ ἀπόφασιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως ἐπὶ τῆς ἐκπροσωπήσεως τῆς μειοψηφίας εἰς τὸ Δ. Σ.

κ. Τσουδερός: Ἀντιτίθεται εἰς τὴν ἄποψιν ταύτην.

Ἡ Συνέλευσις ἀπορρίπτει τὴν πρότασιν τοῦ κ. Μαυρουδῆ.

κ. Καραγιάννης: Ζητεῖ ὅπως διατίθεται τὸ 1)3 τῆς Τραπεζιτικῆς διὰ νὰ ἐκτίθωνται αἱ ἀπόψεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Πρόεδρος Συνελεύσεων: Δηλοῖ ὅτι τοῦτο εἶναι ἐκτὸς τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

κ. Ἰωανίδης: Ζητεῖ νὰ διαφωτισθῇ τὸ προσωπικὸν ἐπὶ τῶν ἐπερχομένων τροποποιήσεων διὰ τῆς Τραπεζιτικῆς.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς, λαμβάνει πρῶτος τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Κ. Μελισσαρόπουλος, ὅστις λέγει ὅτι, παρὰ τὴν μείωσιν τῆς εἰσφορᾶς ἀπὸ 1% εἰς 0,50%, ἡ συνετὴ διαχείρισις τῶν οἰκονομικῶν, τόσον πέρισυ, ὅσον καὶ ἐφέτος, ἐπέτρεψε τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως, εἰς τρόπον ὥστε καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ταμείου ἀπὸ δραχ. 10.000.— νὰ ἀνέλθῃ εἰς δραχ. 80.000.— περίπου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλέον νὰ ἀγοράσῃ ὁ Σύλλογος 190 μετοχὰς ΕΤΕΑ. Ἐν τούτοις ὁμοφώνως ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀναθεωρήσεως ἔκρινεν ὅτι καλὸν εἶναι ν' αὐξηθοῦν οἱ πόροι τοῦ Συλλόγου, πρὸς εὐχέρειαν μελλοντικῆς ἀντιμετωπίσεως ἀναγκῶν καὶ δυσχερειῶν καὶ τονίζει ὅτι ὅσον περισσοτέραν οἰκονομικὴν ἄνεσιν ἔχει ὁ Σύλλογος, τόσον περισσότερον θὰ εἶναι ἰσχυρός. Ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ ἐν τούτοις, δὲν διαφωνεῖ ἐὰν ἡ Συνέλευσις θελήσῃ νὰ ἐπιφέρῃ οἱανδήποτε τροπολογίαν.

κ. Στεργίου: Νομίζει ὅτι δὲν ὑπάρχει θέμα. Ὁ ἴδιος γνωρίζει καλῶς τὰς δυσκολίας καὶ εἶναι ὑπὲρ τοῦ 1%.

κ. Ἀθανασέλης: Κατηγορεῖ τὴν Ἐπιτροπὴν ἀναθεωρήσεως διὰ τὴν πρότασιν αὐξήσεως τῆς εἰσφορᾶς καὶ τονίζει ὅτι τὸ προσωπικὸν εἶναι βεβαρυμένον ἤδη μὲ πολλὰς εἰσφορὰς καὶ κρατήσεις.

κ. Μπαρούμης: Συμφωνεῖ μὲ τὴν αὔξησιν τῆς εἰσφορᾶς.

κ. Παπαγιάννης: Εὑρίσκει ἐπαρκὲς τὸ 0,50%. Ὁ κ. Χάμψας ὁμοίως.

κ. Τσουδερός: Προτείνει αὔξησιν εἰσφορᾶς εἰς 1%. Τονίζει ὅτι ὁ Σύλλογος πρέπει νὰ εἶναι οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητος καὶ ἰσχυρὸς καὶ νὰ μὴ βρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην τὰ λαμβάνῃ βοήθημα ἀπὸ τὴν Τράπεζαν διότι τοῦτο δύναται νὰ ὁδηγήσῃ εἰς εὐνοήτους περιπλοκάς.

Ἀθανασέλης-Δρομάζος-Φωτεινός: Διαμαρτύρονται θορυβωδῶς ἐναντίον τῆς αὐξήσεως τῆς εἰσφορᾶς.

Ὁ κ. Μαυρουλίδης: Ὑποβάλλει τροπολογίαν τῆς πρώτης περιόδου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Σχεδίου, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

«Τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Συλλόγου καταβάλλουσι μηνιαίαν συνδρομήν, καθοριζομένην ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ κυμαινομένην μεταξὺ τοῦ ποσοστοῦ 0,50 %—1%, ἐπὶ τῶν τακτικῶν μηνιαίων πάσης φύσεως ἀποδοχῶν αὐτῶν καὶ εἰσπραττομένην διὰ παρακρατήσεως τοῦ ποσοστοῦ τούτου κατὰ τὴν ἡμέραν πληρωμῆς τῶν ἀποδοχῶν ὑπὸ τῆς Τραπέζης».

κ. Διλιντᾶς: Ζητεῖ νὰ ἀποφασίσῃ ἡ Γεν. Συνέλευσις ἂν ἡ ψήφισις τοῦ καταστατικοῦ θὰ γίνῃ ἰδιαιτέρως ἢ συγχρόνως μὲ τὰς προσεχεῖς ἀρχαιρεσίας.

κ. Θεοδωράκης: Λέγει ὅτι τρεῖς λόγοι συνηγοροῦν ὑπὲρ τῶν ἰδιαιτέρων ἀρχαιρεσιῶν διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ καταστατικοῦ. 1) νὰ μὴ γίνῃ τὸ καταστατικὸν ἀντικείμενον τῆς μεταξὺ τῶν ψηφοδελτίων διαμάχης καὶ οὕτω νοθευθοῦν καὶ ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν καὶ τὸ θέμα τῆς ἀναθεωρήσεως, 2) τὸ νέον συμβούλιον νὰ εὕρῃ τακτοποιημένον τὸ ζήτημα τοῦ καταστατικοῦ καὶ νὰ σχηματισθῇ μὲ τὴν νέαν ὁριζομένην σύνθεσιν, καλλιτέραν τῆς παλαιᾶς καὶ 3) νὰ ἐπιτευχθοῦν οἰκονομίαι κατὰ τὰς νέας ἀρχαιρεσίας τοῦ 1958 διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων ὡς τὸ νέον καταστατικόν.

κ. Μελισσαρόπουλος: Συμφωνεῖ μὲ τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Μαυρουλίδη τροπολογίαν, ὥστε χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται νέα τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ (ἥτις γίνεται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως) νὰ δύναται ἡ Γεν. Συνέλευσις νὰ ἀποφασίζῃ τὴν αὐξομείωσιν τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς μεταξὺ 0,50% καὶ 1%, ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε παρουσιαζομένων ἀναγκῶν καὶ περιστάσεων. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ εἰσφορὰ εἶναι καὶ παραμένει 0,50. Προτείνει ὅπως ἡ Γεν. Συνέλευσις ἐγκρίνῃ ἵνα τὸ καταρτισθὲν σχέδιον, μὲ τὰς ἐπιφερθείσας σήμερον δύο τροπολογίας τῶν ἄρθρων 4 καὶ 23, τεθῇ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς ὁλότητος τῶν Μελῶν διὰ ψηφοφορίας, ὡς τὸ καταστατικὸν ὁρίζει, καθοριζομένης ὡς ἡμέρας διεξαγωγῆς ταύτης τῆς Πέμπτης 5.12.57. Ἡ Συνέλευσις ἐρωτᾶται καὶ ἐγκρίνει τὴν πρότασιν τοῦ Προέδρου. Μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρίασις.

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὡς ἄνω Ἀποφάσεως, ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ ἐξέδωκε τὴν κάτωθι πρόσκλησιν Ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 21ης Νοεμβρίου 1957 συγκαλοῦμεν ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν διὰ τὴν Πέμπτην 5ην Δεκεμβρίου 1957, πρὸς τροποποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ, ἤτοι πρὸς διεξαγωγὴν ψηφοφορίας ἐπὶ τῶν προτεινομένων παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀναθεωρήσεως τοῦ Καταστατικοῦ τροποποιήσεων αὐτοῦ, διορθουμένων ἐκ τοῦ κυκλοφορήσαντος σχεδίου Καταστατικοῦ, ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς πρώτης περιόδου τοῦ ἄρθρου 4 ὡς ἑξῆς: «Τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Συλλόγου καταβάλλουσι μηνιαίαν συνδρομήν, καθοριζομένην ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ κυμαινομένην μεταξὺ τοῦ ποσοστοῦ 0,50% — 1%, ἐπὶ τῶν τακτικῶν μηνιαίων πάσης φύσεως ἀποδοχῶν αὐτῶν καὶ εἰσπραττομένην διὰ παρακρατήσεως τοῦ ποσοστοῦ τούτου κατὰ τὴν ἡμέραν πληρωμῆς τῶν ἀποδοχῶν ὑπὸ τῆς Τραπέζης» (νῦν ἐν ἰσχύϊ 0,50%), ἀφ' ἑτέρου δὲ τοῦ ἀπαιτουμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 23 διὰ τὸν σχηματισμὸν ἀπαρτίας τοῦ Δ. Συμβουλίου ἀριθμοῦ μελῶν ἀπὸ 8 εἰς 9.

Ἡ ψηφοφορία θὰ λάβῃ χώραν κατὰ τὴν 5ην Δεκεμβρίου 1957 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ἀπὸ ὥρας 12ης μεσημβρινῆς μέχρις 7ης μ.μ. εἰς Ἀθήνας μὲν ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Συν)σμοῦ Ὑφασμάτων, εἰς δὲ τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Ὑπ)ματα (τὰ κατὰ τὸ Καταστατικὸν ἀποτελοῦντα ἐκλογικὰ Κέντρα) ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης, ἐνώπιον Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν καταρτισθησομένων ἐν ἑκάστῳ Ἐκλογικῷ Κέντρῳ, μὴ ἀπαιτουμένης παρουσίας δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου. Οἱ ἀποδεχόμενοι ἐν τῷ συνόλῳ των τὰς προτεινομένας τροποποιήσεις τοῦ Καταστατικοῦ ψηφίζουσι «ΝΑΙ», οἱ δὲ μὴ ἀποδεχόμενοι ψηφίζουσιν «ΟΧΙ».

Ἀνάλογος ἀριθμὸς ψηφοδελτίων θὰ ἀποσταλῇ ἐγκαίρως εἰς τὰ Ἐκλογικὰ Κέντρα.

Ἀθῆναι, 23 Ν)βρίου 1957

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Βαρυσήμαντος ἐπιστολὴ τοῦ κ. Η. ΧΑΤΖΗΑΝΔΡΕΟΥ [«Οἰκ.Ταχ)μος» 14.11.57]

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ «Οἰκονομικοῦ Ταχυδρόμου» καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ παύσῃ ἐνισχύουσα τὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης» ἀναγράφεται ἡ εἴδησις περὶ ὑπάρξεως πληροφοριῶν ὅτι «θὰ παύσῃ τοῦ λοιποῦ ἡ ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος παρεχομένη ἐνίσχυσις πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων τῆς Ἐθνικῆς διότι, ὡς ὑποστηρίζεται, ἡ ἀναληφθεῖσα ὑποχρέωσις ἐπρόκειτο νὰ καλύψῃ μίαν διετίαν μόνον, ἐνῷ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Ἐθνικῆς τονίζεται ὅτι ἡ ὑποχρέωσις αὕτη δὲν εἶχε χρονικὸν προσδιορισμόν».

Ἡ εἴδησις πολὺ φοβοῦμαι ὅτι εἶναι ὑποβολιμαία. Τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος ὑποχρεώσεις τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Ἑλλάδος καὶ Κτηματικῆς καθώρισεν ὁ Νόμος 3662 ὁρίζων ἐν μὲν τῷ ἄρθρῳ 1 αὐτοῦ ὅτι «πρὸς οἰκονομικὴν ἐξυγίανσιν τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν (πρώην Ἐθνικῆς) αἱ Τράπεζαι αὗται ὑποχρεοῦνται ὅπως, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ 1956 ἐνισχύουν οἰκονομικῶς τὸ Ταμεῖον τοῦτο διὰ τῆς εἰς αὐτὸ καταβολῆς ἐτησίων εἰσφορῶν», ἐν δὲ τῷ ἄρθρῳ 2 ὅτι «οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Ἐμπορίου καὶ Ἐργασίας ἐξουσιοδοτοῦνται, ὅπως, διὰ κοινῶν ἀποφάσεων αὐτῶν καὶ κατόπιν γνώμης τῶν ἐνδιαφερομένων Τραπεζῶν, καθορίζουν ἀνὰ διετίαν τὰς πέραν τῆς πρώτης διετίας εἰσφορὰς τῶν ἐντῷ ἄρθρῳ 1 Τραπεζῶν».

Ὁ Νόμος εἶναι σαφὴς καὶ δὲν ἀφήνει, διὰ πάντα καλόπιστον κριτήν, οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ὑποχρεώσεως τῶν τριῶν Τραπεζῶν ὅπως ἐνισχύουν τὸ Ταμεῖον τοῦτο μέχρις ἐπιτεύξεως τῆς οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεώς του. Οἰκονομικὴ δὲ ἐξυγίανσις δὲν θὰ πῇ τίποτε ἄλλο παρὰ ἀνάκτησις τῆς ἱκανότητος τοῦ Ταμείου ὅπως ἐκπληροῖ αὐτοδυνάμως τὰς ἀπέναντι τῶν ἠσφαλισμένων του ὑποχρεώσεις. Οὐδεὶς σοβαρὸς ἄνθρωπος δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι διὰ τῆς καταβολῆς, ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῶν δόσεων τῆς διετίας 1956 — 57, ἐπῆλθεν ἤδη ἡ ἐξυγίανσις τοῦ Ταμείου. Δι' αὐτῶν ὡς καὶ ἐκείνων τῆς Ἐθνικῆς ἐκαλύφθη μόνον μέρος τοῦ μέχρι τοῦ τέλους 1956 συσσωρευθέντος ἐλλείμματος, ἀπομένει δὲ πρὸς κάλυψιν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐλλείμματος τούτου ὡς καὶ ὁλόκληρον τὸ τεράστιον, ὡς γνωστόν, ἐτήσιον ἔλλειμμα τοῦ Ταμείου, ἡ ἐξυγίανσις τοῦ ὁποίου εἶναι ἀτυχῶς, ζήτημα δεκαετηρίδων.

Αἱ ἐπὶ τοῦ ζητήματος εὐθῦναι τοῦ κράτους καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων Τραπεζῶν εἶναι γνωσταί, αἱ δὲ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζόμεναι ὑποχρεώσεις τῶν Τραπεζῶν τούτων, πρὸς οἰκονομικὴν ἐξυγίανσιν τοῦ Ταμείου, ἐπεβλήθησαν εἰς ἀναγνώρισιν τῶν ζημιῶν τὰς ὁποίας προεκάλεσαν εἰς αὐτὸ (Δημόσιον καὶ Τράπεζαι) ἐκ τῶν λόγων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τοῦ Νομοσχεδίου. (Ἐδημοσιεύθη ὁλόκληρος εἰς τὴν γνωστὴν ἀνοικτὴν ἐπιστολήν μου πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς ἁρμοδίους Ὑφυπουργούς, τὴν καταχωρηθεῖσαν εἰς τὸ «Βῆμα» τῆς 16ης Ἀπριλίου ἐ.ἔ., ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὁποίας τὰ εὐμενῆ σχόλιά σας εἰς τὸ φύλλον σας τῆς 18 Ἀπριλίου ἐ.ἔ.).

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ κ. Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀγνοήσας, προφανῶς, τὸν Νόμον 3662)57 ἰσχυρίσθη, εἰς ἐπιστολήν του πρὸς τὴν Διοίκησιν Ἐθνικῆς, ὅτι διὰ τῆς καταβολῆς τῶν δόσεων 1956 — 57, ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ ἐξαντληθεῖσα ἡ περὶ ἐνισχύσεως τοῦ Ταμείου ὑποχρέωσις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἠρνήθη δὲ νὰ καταβάλῃ τὰς δόσεις ταύτας, προτοῦ τροποποιηθῇ ὁ Νόμος οὗτος, σύμφωνα μὲ ὑπόσχεσιν δοθεῖσαν αὐτῷ, ὡς ἰσχυρίσθη, ὑπὸ μέλους τῆς Κυβερνήσεως καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Παρὰ ταῦτα ὁ κ. Διοικητὴς ἤχθη εἰς τὴν ἀνάγκην ὄχι μόνον νὰ καταβάλῃ τὰς δόσεις ταύτας ἀλλὰ καὶ νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ὅτι παραιτεῖται τῆς προθέσεώς του νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν τροποποίησιν τοῦ Νόμου. Καὶ ἰσχυρίσθη μὲν ἐν συνεχείᾳ ὅτι ὁ Νόμος εἶναι ἀντισυνταγματικὸς καὶ ὅτι, ὡς τοιοῦτος, δὲν τὸν ὑποχρεώνει, ἀλλά, θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ὁ κ. Διοικητὴς θὰ προφυλάξῃ ἑαυτὸν ἀπὸ νέον ὀλίσθημα βαρύτερον τοῦ πρώτου καὶ θὰ ἀφήσῃ ἥσυχον καὶ τὸν Νόμον καὶ τὴν «ἀντισυνταγματικότητά του». Οἱ σοφοὶ νομομαθεῖς οἱ ὁποῖοι ἐπεστρατεύθησαν διὰ νὰ κατασκευάσουν τὴν περὶ ἀντισυνταγματικότητος τοῦ Νόμου ἀτυχῆ θεωρίαν, θὰ ἀναγνωρίσουν, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι προνόμια εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν πολλὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς ἐπαφὴν ἢ μὴ μὲ τὸ περὶ ἰσότητος τῶν Ἑλλήνων ἄρθρον 3 τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ προνόμια ὑπὲρ πτωχῶν καὶ ἀδυνάτων δὲν ἐψήφισεν μέχρι τῆς στιγμῆς, καμμία Ἑλληνικὴ Βουλή...

Ἀντὶ λοιπὸν νομικῶν κατασκευῶν καὶ ἐπινοήσεων, ἂς συστήσουν, ὡς τίμιοι ἄνθρωποι καὶ ὡς καλοὶ νομικοὶ ποὺ πρέπει νὰ εἶναι, τὴν ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἁπλῆν, καθαρὰν καὶ καλόπιστον ἐφαρμογὴν τοῦ πρὸ ὀλίγων μόλις μηνῶν ψηφισθέντος Νόμου, ὡς ἁρμόζει εἰς Ἵδρυμα τῆς περιωπῆς της. Ἔπειτα, ὁ κ. Ζολώτας δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ ὅτι τὸ σχετικὸν βάρος δὲν τὸ ὑφίσταται μόνος καὶ ὅτι μέγα μέρος τῆς ἀναλογούσης εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεώσεως, ἐκαλύφθη ἤδη, γνωρίζει πῶς. Θέλομεν ἀκόμη νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὁ κ. Διοικητὴς ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς θέσεώς του θὰ ἀντιληφθῇ πόσον ἄδικον, πόσον ἀντιχριστιανικόν, ἀλλὰ καὶ πόσον ἐπικίνδυνον εἶναι νὰ ἐξακολουθῇ βασανίζων ἕνα κόσμον πτωχῶν ἀνθρώπων, θυμάτων ἑνὸς πρωτοφανοῦς διωγμοῦ, διὰ τὴν τύχην τῶν ὁποίων ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, μαζὶ μὲ τὸ Κράτος καὶ τὴν Ἐθνικὴν ἔχει, ὡς εἴδομεν, βαρείας εὐθύνας. Ἂς σκεφθῇ ἀκόμη, ὅτι τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ κόσμου αὐτοῦ καὶ μὲ πιστὴν ἀκόμη ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου, δὲν θὰ παύσῃ νὰ εἶναι βυθισμένον εἰς τὴν ἀθλιότητα, ἀφοῦ ἐξῆλθε τῆς Τραπέζης δεκαετηρίδας ὁλοκλήρους πρὸ τῆς φυσιολογικῆς ἐξόδου του καὶ ἑπομένως μὲ μικρὰς ἢ ἀναξίας λόγου συντάξεις.

Ἐπὶ τέλους καιρὸς εἶναι νὰ παύσωμεν παίζοντες ἐν οὗ παικτοῖς.

Μετὰ πλείστης τιμῆς

ΗΛΙΑΣ ΧΑΤΖΗΑΝΔΡΕΟΥ

Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου Συνταξιούχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ὑπ' ἀριθ. 5

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι σήμερον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου μας ἐγένετο δεκτὸν παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ Διοικητικοῦ κ. Κορογιαννάκη καὶ συνεζήτησε τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὸν Κλάδον μας.

1ον. Διὰ τὸ κυριώτερον θέμα τῆς μισθολογικῆς στασιμότητος τῶν συναδέλφων, ὁ κ. Διευθυντὴς μας ἐβεβαίωσεν ὅτι εἶναι λελυμένον καὶ προωθεῖται, μετὰ τῶν προσαυξήσεων τῶν Ὑπολογιστῶν καὶ Λογιστῶν Β΄. εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Τραπέζης πρὸς ἔγκρισιν, κατόπιν δὲ θὰ ἀποσταλῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς ἐπικύρωσιν.

2ον. Διὰ τὸ ζήτημα τῶν μετατάξεων τῶν Εἰσπρακτόρων εἰς τὸ κύριον Προσωπικόν, ὁ κ. Διευθυντὴς μας ἐπληροφόρησεν ὅτι θὰ γίνουν ἐν συνεχείᾳ τῶν προαγωγῶν τῶν ὑπαλλήλων, κατόπιν δικαίας κρίσεως.

3ον. Τὸ τεχνικὸν ἐπίδομα τῶν τεχνιτῶν μελετᾶται καὶ ἐλπίζομεν δικαιοτάτην τακτοποίησίν του.

4ον. Τὰ λοιπὰ αἰτήματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἀπὸ 8.3.57 ὑπόμνημά μας ἀντιμετωπίζονται ὡς γενικὰ ζητήματα.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκφράσῃ τὰς θερμοτέρας εὐχαριστίας του εἰς κ.κ. Διευθ)τὰς Διοικητικοῦ καὶ κυρίως εἰς τὸν κ. Κορογιαννάκην, διὰ τὴν εἰλικρινῆ προσπάθειάν του νὰ τακτοποιήσῃ τὴν μισθολογικὴν στασιμότητα τῶν συναδέλφων καὶ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμούντων αἰτημάτων τῆς τάξεώς μας.

Ἡ δικαία δὲ αὕτη πρᾶξις τῆς Διοικήσεως θὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν μνήμην τῶν συναδέλφων.

Θέλομεν κρατήσει ὑμᾶς ἐνημέρους διὰ νεωτέρας ἀνακοινώσεώς μας.

Ἀθῆναι τῇ 23.11.1957

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΝΟΜΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Ὁ Σύλλογος τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐπὶ νομικῶν ζητημάτων ἀφορώντων τοὺς Ἀσφαλιστικοὺς Ὀργανισμοὺς τῆς Τραπέζης καὶ τὰς σχέσεις πρὸς τούτους τῶν ἠσφαλισμένων μελῶν αὐτοῦ, καθιεροῖ διὰ τῆς Τραπεζιτικῆς εἰδικὴν Νομικὴν Στήλην Πληροφοριῶν. Καλοῦνται ὅθεν τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου, ὅπως δι' ἐπιστολῆς των, ἀναφέροντες τὸ Ὀνοματεπώνυμόν των, θέτωσιν πᾶν νομικὸν ζήτημα, ὅπερ τοὺς ἐνδιαφέρει, ἀναγόμενον εἰς τὰς σχέσεις αὐτῶν ὡς ἠσφαλισμένων τῶν Ταμείων Ὑγείας, Αὐτασφαλείας, Συντάξεων, Ἐπικουρικοῦ, ὡς καὶ τῶν Συνεταιρισμῶν. Τὴν Στήλην ταύτην θὰ τηρῇ καὶ τὰς ἀπαντήσεις θὰ παρέχῃ ἐπὶ παντὸς ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω νομικοῦ ζητήματος, ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ταμείου Συντάξεων κ. Νικόλαος Τσάκωνας, εὐγενῶς προσφερθεὶς δωρεὰν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν μελῶν μας. Αἱ ἐπιστολαὶ δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Σύλλογον διὰ τὴν Νομικὴν Στήλην Τραπεζιτικῆς.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ Δ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ὁ Σύμβουλος κ. Ἐπ. Μαυρουλίδης ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου καὶ ἀπὸ τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς «Τραπεζιτικῆς».

Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ ἀγαπητὸς φίλος καὶ πολύτιμος συνεργάτης μας δὲν θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν περὶ παραιτήσεως σκέψιν του.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. Δ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ Ο.Τ.Ο.Ε.

Η ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΜΑΣ

Παραιτηθέντος τοῦ κ. Ἰω. Ἀλευρᾶ ἀπὸ τῆς προεδρείας τῆς ΟΤΟΕ, τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου ἀνέλαβεν ὁ Α΄ Ἀντιπρόεδρος κ. Δημ. Κοκκινάκης. Οὗτος ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1957 πρὸς τὸν Β΄ Ἀντιπρόεδρον τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. κ. Κωστὴν Μελισσαρόπουλον, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

«Κύριε Ἀντιπρόεδρε,

»Μετὰ τὴν ὑπὸ τὰς γνωστὰς συνθήκας παραίτησιν τοῦ προέδρου τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. κ. Ἰωάν. Ἀλευρᾶ ἀνέλαβον προσωρινῶς ὡς προεδρεύων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας Ὀργανώσεως, συμφώνως πρὸς τὴν τυπικὴν διαδοχήν, λόγῳ τῆς ἰδιότητος τοῦ Α΄ ἀντιπροέδρου.

»Ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 18.10.57 ἐζήτησα τὴν ἀνασύνθεσιν τοῦ Δ. Σ. διὰ τὴν ἐκλογὴν ὁριστικοῦ προεδρείου.

»Ἡ πρότασίς μου αὕτη κατόπιν συζητήσεως ἀπερρίφθη καὶ ἐπεκύρωσεν τὸ Δ. Σ. τὴν ἐκλογήν μου, ὡς προεδρεύοντος.

»Ἀσχέτως ὅμως τῶν ἀνωτέρω προϋποθέσεων, εὑρίσκομαι κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν, εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ ὑποβάλω τὴν παραίτησίν μου, διὰ καθαρῶς προσωπικὸν ζήτημα, ἐκ τῆς θέσεως τοῦ προέδρου καθὼς καὶ τοῦ Α΄ ἀντιπροέδρου.

»Κατὰ τὸ τελευταῖον διάστημα ὑπέστην κλονισμὸν τῆς ὑγείας μου καὶ θὰ ὑποβληθῶ εἰς σχετικὴν θεραπείαν· διὰ τὸν λόγον αὐτόν, ἐπιβάλλεται νὰ ἀποφεύγω παντὸς εἴδους κόπωσιν.

»Ἐπειδή, ὡς πιστεύω, πρώτιστον καθῆκον τοῦ συνδικαλιστοῦ εἶναι ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἰδιότητός του ὑπὲρ τῶν τεταγμένων σκοπῶν, κατόπιν δὲ τῶν ἀνωτέρω δὲν εἶναι δυνατόν, παρὰ τὴν θέλησίν μου, νὰ φανῶ συνεπὴς πρὸς τὰς πεποιθήσεις μου ταύτας, διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὅπως ἀνακοινώσητε τὴν ἀναφερομένην παραίτησίν μου εἰς τὸ Δ. Σ. τῆς ΟΤΟΕ.

»Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω θερμῶς ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Δ. Σ., διὰ τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην, δι' ἧς μὲ περιέβαλον μέχρι τοῦδε.

»Ἀκόμη ποιοῦμαι ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους νὰ συσπειρωθῶμεν ἅπαντες περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν, ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ὁμοσπονδίας, καθόσον τοῦτο θὰ ἀποτελέσῃ τὸ μοναδικὸν ὅπλον διὰ τὴν διεκδίκησιν τῶν στοιχειωδῶν δικαιωμάτων τῆς τάξεώς μας κατὰ τὰς σημερινὰς κρισιμωτάτας περιστάσεις.

»Πρὸς τοῦτο τάσσω τὸν ἑαυτόν μου στρατιώτην εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην, ἀποφασισμένος διὰ πᾶσαν θυσίαν».

Μὲ τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐξαιρέτου ἐκτιμήσεώς μου.

Δ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ

Ὁ κ. Κωστῆς Μελισσαρόπουλος συνεκάλεσε τὸ Συμβούλιον τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. εἰς συνεδρίασιν διὰ τὴν Τετάρτην 4 Δεκεμβρίου, ὥρα 9,30 π.μ.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΩΝ κ. κ. ΤΣΑΚΙΡΗ ΑΛΕΥΡΑ ΚΑΙ ΜΑΛΕΑ

Καθ' ἃς ἔχομεν ἐγκυροτάτας πληροφορίας ἡ Ἐπιτροπὴ Συνδικαλιστικῶν Ἐλευθεριῶν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας εἰς τὴν 18ην σύνοδόν της, λαβοῦσαν χώραν ἐν Γενεύῃ τὴν 21ην καὶ 22αν Ὀκτωβρίου, ἠσχολήθη μὲ τὸ θέμα Τσακίρη καὶ Ἀλευρᾶ, ὡς καὶ τοῦ συν. Μαλλέα τοῦ ΟΤΕ.

Εἰς τὴν ἔκθεσίν της ὑπ' ἀριθ. 27 πρὸς τὸ Δ. Σ. τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας εἰς 40 ὁλόκληρα ἄρθρα ἀσχολεῖται μὲ τὸ ζήτημα τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ προτείνει ὡρισμένα μέτρα διὰ τὴν ἀποκατάστασίν των, τὰ ὁποῖα υἱοθέτησε τὸ Δ. Σ. εἰς τὴν 137ην συνεδρίασίν του κατὰ τὰς 29)10 — 1.11.1957, ἐν Γενεύῃ.

Μεταξὺ τῶν πρώτων ζητεῖ τὴν κατάργησιν τῶν δύο Νόμων οἱ ὁποῖοι ἔπληξαν τοὺς Τραπεζιτικοὺς καὶ ἰδιαιτέρως τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ε.Τ.Ε.

Λεπτομερείας θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ δώσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς μας φύλλον